

Sanathana Sarathi

**Edukacja
Wydanie specjalne**

Listopad 2019

SANATHANA SARATHI

Listopad 2019

Wydanie Specjalne

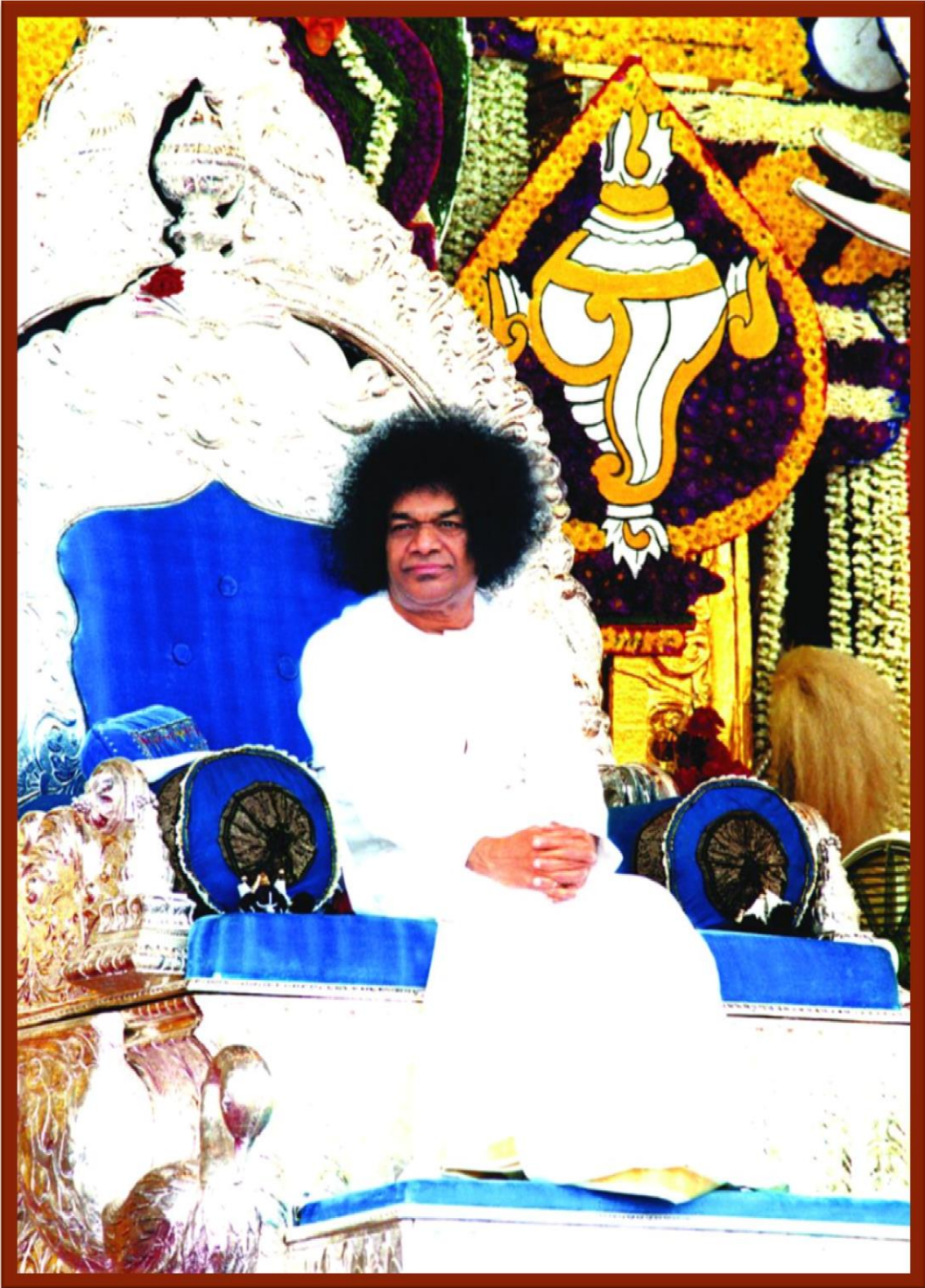
Spis treści:

- * Największe dobrodziejstwo dla ludzkości
Artykuł wstępny
- * Edukacja dająca najwyższą błogość
Wybrane z orędzia awatara Śri Sathya Sai Baby z 22.11.2000 r.
- * Chwała edukacji Sri Sathya Sai opartej na wartościach
Dr V. Mohan
- * ONZ przyjęło edukację w wartościach ludzkich dla zrównoważonego rozwoju
Kalyan Ray
- * Wyjątkowy system edukacji
S. S. Naganand
- * Cenny boski prezent dla ludzkości
Dr Narendranath Reddy
- * Edukacja Sathya Sai w Japonii
Ryuko Hira
- * Ścieżka wartości ludzkich – jedyny punkt zwrotny
Nimish Pandya
- * Edukacja promująca wartości ludzkie
Prof. Vishwanath Pandit
- * Wiara jest oddechem oddania
R. J. Rathnakar
- * System edukacji Sathya Sai – dar dla transformacji ludzkości
dr Pal Dhall
- * Zintegrowana edukacja na uniwersytecie Swamiego
Prof. Peter Pruzan
- * Edukacja w wartościach ludzkich Śri Sathya Sai
Dr B. G. Pitre
- * Sri Sathya Sai Educare: obraz, praktyka, rezultat
Dr Tirakiat Jareonsettasin

- * Wielkie święto Daśara
Sprawozdanie
- * System zintegrowanej edukacji opartej na wartościach
Dr G. S. Srirangarajan
- * Rozwój edukacji Sathya Sai w Afryce
Lalini Reddy
- * Boskość przenika cały wszechświat
Wybrane z urodzinowego przesłania Bhagawana z 23.11.2000 r.
- * Ile jest rodzajów nauczycieli?
George Bebedelis
- * Chodzenie po śladach Sai
Dr Srinivas Raghavan
- * Edukacja Sri Sathya Sai w Nepalu
Narottam Upadhyay
- * Edukacja Sathya Sai na Fidzi
Prof. Narendra Reddy
- * Ocena bieżącego stanu i światowego wpływu programu Edukacji Sathya Sai w Wartościach Ludzkich
Doris Hampton
- * Uroczystości w Prasanthi Nilajam
Sprawozdanie

Artykuł wstępny

Największe dobrodziejstwo dla ludzkości

W XX wieku człowiek był świadkiem wielkich cudów naukowo-technicznych. Oszołomieni cudami nauki i techniki, ludzie zaczęli wierzyć, że odpowiedź na wszystkie problemy świata można znaleźć w postępie w tych dziedzinach. Dlatego człowiek zaczął lekceważyć moralność i duchowość. Jednak cuda nauki bardzo szybko przemieniły się w horror, gdy naukowcy stworzyli atomowe bomby i broń powszechnego rażenia. Skutek był straszny. W samym tylko XX wieku człowiek zabił w swym szaleństwie ponad 100 milionów swoich bliźnich w dwóch wojnach światowych oraz w wojnach domowych wielu narodów.

Właśnie w tych krytycznych w dziejach okolicznościach Bhagawan Śri Sathya Sai Baba zapewnił człowiekowi podstawę moralną i duchową przez wprowadzenie nowatorskiego przedsięwzięcia Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai oraz systemu nauczania łączącego wartości ludzkie z wiedzą świecką. To największy dar Bhagawana dla obłąconej i ogarniętej walkami ludzkości. Przestrzegając człowieka przed niebezpieczeństwami, jakim stawia on czoła we współczesnych czasach nauki i techniki, oznajmił z naciskiem: „Polityka bez zasad, wykształcenie bez charakteru, nauka bez człowieczeństwa i handel bez moralności są nie tylko bezużyteczne, ale i zdecydowanie niebezpieczne”.

Aby nadać swemu przesłaniu praktyczny kształt, Bhagawan założył Instytut Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai, uznawany za uniwersytet, który stał się światłem przewodnim integralnego systemu nauczania, łączącego wartości ludzkie z doskonałością w nauce. Widząc powodzenie tego systemu nauczania, zespół ekspertów z Komisji Grantów Uniwersyteckich zauważył: „Ten Instytut wyróżnia się jak klejnot w koronie systemu oświaty uniwersyteckiej w kraju, a wzorzec ten jest godny naśladowania przez wyższe uczelnie w kraju i zagranicą”.

Boskie przesłanie Bhagawana mówiące o tym, by wartości ludzkie uczynić podstawą systemu oświaty, dotarło teraz do wszystkich zakątków świata. Zarówno szkoły Sathya Sai, jak i instytuty wartości ludzkich Sathya Sai szerzą wiedzę o nim w celu wywołania zasadniczej zmiany w systemach oświaty na świecie. Rządy wielu krajów zaadoptowały je dla swoich szkół i wysyłają teraz swoich nauczycieli do instytutów edukacji Sathya Sai na szkolenie z metodologii Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai. ONZ, która po dwóch krwawych wojnach światowych szuka trwałego pokoju na świecie, przyjęła ten system Edukacji w Wartościach Ludzkich, a powołany przez nią zespół ekspertów udzielił mu jednogłośnie poparcia.

Ofiarowując niniejsze specjalne wydanie *Sanathana Sarathi* u lotosowych stóp Bhagawana Baby - boskiego Nauczyciela Świata - na jego 94. urodziny, prosimy o trwałą pokój na świecie.

-Redaktor

AVATAR VANI

Edukacja dająca najwyższą błogość

ZDOBYWAJ WIEDZĘ O ATMIE

Dzisiaj świat nie potrzebuje bogactwa ani postępu materialnego. Potrzebuje uczniów i studentów, którzy są doskonali i pracują dla dobra społeczeństwa. Sferę edukacji nękają dziś trudności wzbudzające duże obawy. Rzadko widzimy studentów pracujących dla dobra społeczeństwa i wzmacniających jego strukturę moralną. Dzisiaj studenci walczą o zdobycie władzy, stanowiska i majątku. Nie wkładają żadnego wysiłku, aby rozwijać w sobie wartości. Myślenie, iż służba świadczona na rzecz społeczeństwa jest dla kogoś innego, jest błędne. To służba samemu sobie i Bogu. *Sarwatah panipadam tat sarwathoksi siromukham, sarwatah srutimalloke sarwamawruthja tiszthati* – rękami, stopami, oczami, głową, ustami i uszami przenikającymi wszystko, On przenika cały wszechświat.

Rozpoznaj prawdę o swojej boskości

Jest jedna moc, przenikająca zarówno mikrokosmos, jak i makrokosmos. Mocą tą jest kosmiczna boskość. Boska świadomość w was jest tą samą świadomością, która istnieje we wszystkich. Boska świadomość wypełnia cały świat. Ludzie, którzy sobie uświadamiają tę wieczną prawdę, nie będą kroczyć złą ścieżką. Postaci jest wiele, jednak boska moc jest jedna. Dlatego człowiek powinien starać się rozpoznać swą wrodzoną boskość. Dziś są miliony uczonych i naukowców. Czy zrobili coś dobrego dla społeczeństwa? Sprzyjają jedynie własnemu egoizmowi i korzyściom. Rzadko widzimy, aby tacy ludzie pracowali dla dobra kraju. Czystość będzie w kraju tylko wówczas, gdy samolubstwo zostanie całkowicie usunięte z natury ludzi.

Dzisiejsza edukacja może zapewnić tylko doczesne korzyści. Oprócz świeckiego wykształcenia należy uczyć znajomości atmy. Możecie doświadczać boskiej mocy, która wszystko przenika. Nazywa się ją kosmiczną boskością. Wielu naukowców przeprowadziło liczne eksperymenty, aby odkryć tę moc. Z jakim skutkiem? Mają skłonność do odkrywania tego, co przejściowe i doczesne. Powinieneś próbować rozpoznać jedność boskiej mocy przenikającej cały wszechświat. Gdy zrozumiesz tę prawdę, nigdy nie będziesz się martwił. Ta moc, która przenika cały wszechświat, jest także w twoim małym palcu. Wątpisz w to, podążasz za imieniem i postacią i osłabiasz się. Gdy wykraczasz ponad imię i postać i uświadamiasz sobie boską energię, zdobywasz olbrzymią siłę.

Boska energia jest podstawą życia

Ucieleśnienia miłości!

Podstawą życia na tym świecie jest miłość. Nie ma nic, czego nie dałoby się osiągnąć dzięki miłości. Ludzkość nie może istnieć bez miłości. Człowieczeństwo nie opiera się tylko na ludzkiej postaci. W istocie wszystkie istoty są boskie. Ale człowieka absorbują różnice w wyglądzie. Gdy uświadomicie sobie jedność wszystkich postaci, będziecie cieszyć się wieczną błogością. Dlatego ważne jest, abyście zaczęli praktykować tę zasadę jedności w życiu.

Nie nienawidźcie nikogo, gdyż we wszystkich istnieje zasada miłości. Także boska energia jest we wszystkich. Nikogo nie krytykujcie ani nie oczerniajcie. Kochajcie wszystkich. To samo w sobie jest już boską świadomością, która przekształca się w boską moc. Dlatego nie ulegajcie złym myślom. Z całkowitą pewnością głosicie, że jesteście obecną we wszystkich kosmiczną boskością. Wielu ludzi praktykuje wiele ćwiczeń duchowych bez zrozumienia własnej wrodzonej boskości.

To, co studiujecie, jest jedynie pożyczoną wiedzą. Całe to wykształcenie jest potrzebne tylko w materialnym świecie. Powinniście zdobyć go jedynie tyle, ile jest konieczne. Czy kogoś można nazwać wykształconym tylko dlatego, że umie czytać i pisać? Czy jesteś człowiekiem wykształconym dlatego, że zdobyłeś stopień naukowy wyższej uczelni? Nie. Czy można nazwać 'prawdziwym wykształceniem' edukację, w której nie zyskuje się dobrych uczuć ani dobrego umysłu? Jeśli wykształcenie służy tylko dla przeżycia, czy zwierzęta i ptaki też nie żyją? Oświata jest dla lepszego życia, nie dla zarobku. Nie uświadamiając sobie tej prawdy, ludzie wpadają w wiele sidła zarabiając na życie.

Dla waszej pomysłowości na tym świecie niezbędna jest wiedza świecka. Ale dla pomysłowości w przyszłym życiu, niezbędna jest wiedza o brahmanie. Świecka edukacja jest tylko dla ciała, a nie dla życia. Nie pomoże wam zrozumieć natury atmy. Nie ma większej edukacji niż ta, która pomaga pojąć naturę atmy.

Dlaczego nie zajmujecie się poznaniem własnej prawdy, zamiast wciąż zdobywać wiedzę o innych? Pytacie innych: 'Kim jesteś?'. Zamiast tego powinniście zapytać: 'Kim ja jestem?'. Jaki jest pożytek z dowiadywania się czegoś o innych, gdy sami nie wiecie, kim jesteście? Gdy poznasz siebie, z łatwością będziesz rozumiał innych. W was i w innych ludziach istnieje ta sama zasada. To przenikająca wszystko uniwersalna świadomość. Powinniście rozpoznać tę boską energię. Wtedy nie będziecie doświadczać cierpienia ani nieszczęścia. Bhagawan mówi to wszystko z własnego doświadczenia. Moim przesłaniem jest moje życie. Bhagawan zawsze jest pełen błogości. Bhagawan nie ma żadnych zmartwień.

– Z orędzia Bhagawana ogłoszonego z okazji konwokacji uniwersytetu w hali Sai Kulwant w Prasanthi Nilajam 22 listopada 2000 r.

Chwała edukacji Sri Sathya Sai opartej na wartościach

Dr V. Mohan

Celem edukacji jest charakter. Celem wiedzy jest miłość. Edukacja służy życiu, ale nie tylko życiu. Edukacja ma na celu przemianę serca. Edukacja musi promować pokój, bezpieczeństwo i szczęście. Edukacja powinna służyć poszerzaniu wizji i poszerzaniu perspektyw człowieka.

- Bhagawan Śri Sathya Sai Baba

Bhagawan Baba w swojej nieskończonej miłości ofiarował ludzkości kilka darów. Spośród nich program Sri Sathya Sai Educare jest jednym z najcenniejszych.

Edukacja i Educare

Swami zawsze podkreślał, że ludzie mają prawo do edukacji. Zgodnie z tą filozofią zbudował świątynie nauki, które są „latarniami doskonałości”, wskazując drogę całemu światu. W tym kontekście Swami stworzył termin „Educare”, aby odróżnić go od zwykłej edukacji, której naucza się w większości instytucji edukacyjnych. Cytując Bhagawana Babę, edukacja ma dwa aspekty: „Pierwszy dotyczy edukacji zewnętrznej i ziemskiej, która jest niczym innym jak zdobywaniem wiedzy książkowej. We współczesnym świecie w tym aspekcie znajdujemy wiele dobrze zorientowanych i wysoko wykwalifikowanych osób. Drugi aspekt znany jako „Educare” wiąże się z wartościami ludzkimi. Słowo „Educare” oznacza wydobywanie tego, co jest w środku. Wartości ludzkie są ukryte w każdym człowieku. Nie można ich zdobyć z zewnątrz. Muszą być wydobyte z wnętrza. Educare oznacza wydobywanie ludzkich wartości z naszego wnętrza i przekładanie ich na działanie”.

Zatem Bhagawan Baba rozróżnia „edukację”, która dotyczy „utrzymania” i „Educare”, która dotyczy „życia”. Poniższa tabela przedstawia podstawowe różnice między „edukacją” a „Educare”.

Edukacja	Educare
Czyni cię wielkim	Czyni cię dobrym
Daje nam śakti	Daje nam bhakti
Dla zarabiania na życie	Dla szczęśliwego życia
Daje nam jukti	Daje nam mukti
Sprawia, że stajemy się bhogi (szukający przyjemności), a nawet rogi (chorzy)	Sprawia, że stajemy się joginami
Przekazuje informacje przez zmysły	Wydobywa wartości z naszego wnętrza

W istocie Educare jest Wedą XXI wieku. Po raz pierwszy awatar zsyntetyzował wiedzę i działanie w tak prosty sposób, aby wszyscy mogli to zrozumieć. Rzeczywiście, Bhagawan Baba jest pierwszym awatarem, który założył instytucje edukacyjne!

Wyjątkowość Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai

W przeciwieństwie do innych instytucji, szkół i uczelni wyższych, których głównym celem jest przekazywanie wiedzy lub wykształcenia, w instytucjach edukacyjnych Bhagawana, gdzie wiedza i wykształcenie stanowią ważną część programu nauczania, równy nacisk kładzie się na rozwój duchowy. Uczniowie nie tylko uczą się z książek swoich codziennych lekcji, ale zyskują znacznie więcej. Uczą się, jak ważne są obecne w nas ludzkie wartości. Należą do nich satja (prawda), dharma (prawość), śanti (pokój), prema (miłość) i ahimsa (niekrzywdzenie).

Wiele razy obserwowałem, jak często studenci instytucji edukacyjnych Sathya Sai promieniają blaskiem na twarzy, co odzwierciedla ich czystość i wrodzoną boskość. Bez wątplenia, uzyskali ją dzięki miłości i łasce naszego ukochanego Bhagawana. Zawsze byłem zdumiony widząc różne zdolności, jakie prezentują studenci szkół Swamiego, szkół wyższych i uniwersytetów, nie tylko w środowisku akademickim, ale także w badaniach naukowych, sporcie, muzyce i w innych działaniach kulturalnych. Wielu z nich zostaje znanymi piosenkarzami, muzykami i sportowcami. Na dorocznym Dniu Sportu i Kultury, który odbywa się w styczniu, można uwierzyć w talenty, jakie prezentują nasi studenci. Wszystko to oczywiście nie byłoby możliwe bez błogostawieństwa i łaski naszego ukochanego Bhagawana.

Bhagawan Baba mówił: „Obecny system edukacji czyni was żywicielami i obywatelami, ale nie przekazuje wam tajemnicy szczęśliwego życia, a mianowicie rozróżnienia między nierzeczywistością a rzeczywistością”. Mając to na uwadze, Baba założył Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai z kampusami w Anantapur, Brindawanie, Muddenahalli i w Prasanthi Nilajam. Instytut jest uznawany za

uniwersytet. Koledze w Brindawanie, Muddenahalli i Prasanthi Nilajam są przeznaczone wyłącznie dla chłopców. Otwarcie koledzu dla dziewcząt w Anantapur pokazuje wagę, jaką Bhagawan przywiązuje do edukacji kobiet. Studenci w instytucjach Bhagawana Baby mogą uczyć się bezpłatnie aż do studiów podyplomowych, a nawet programów doktoranckich.

Bhagawan Baba mówi: „Mam nadzieję, że przez swoje życie będziecie świecić przykładem duchowej świadomości i przekazywać jej korzystne skutki dla jednostki i społeczeństwa. Od was, studentów, wymagam wielkiej transformacji, a w perspektywie - wielkiej rewolucji. Studenci Instytutu Sathya Sai muszą kierować tym ruchem”.

Cóż za głębokie stwierdzenie samego Pana! Zapewnił nas, że wkrótce pojawi się „Swarna Juga”, czyli „Złoty Wiek”. Jestem przekonany, że w Swarna Judze studenci Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai będą przewodzić nie tylko naszemu krajowi, ale i światu swoją prawością, uczciwością, etyką, empatią i miłością; nie wspominając już o ich wiedzy, mądrości i talentach.

Bhagawan Baba zawsze uważał, że samo zdobycie wiedzy to za mało. Podkreślał fakt, że student musi uczyć się różnych umiejętności przez całe życie: umiejętności dbania o siebie (pielęgnacji ciała), umiejętności przedmiotowych, umiejętności zawodowych, umiejętności społecznych i etycznych. Tylko umiejętności etyczne umożliwiają człowiekowi przełożenie na działanie ludzkich wartości, których się nauczył.

To kilka wyjątkowych cech Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai:

- Codzienny program zapewnia odpowiedni podział czasu między internat, szkołę, plac zabaw i mandir.
- W każdy czwartek odbywają się zajęcia z moralności, w których uczestniczy cała uczelnia.
- Programy kulturalne pomagają rozwijać wszechstronne umiejętności uczniów.
- Życie w internacie pozwala uczniowi rozwijać poczucie braterstwa i bezinteresowności.

Instytucje Bhagawana są wzorcem dla całego świata

Jedną z najważniejszych cech instytucji Swamiego jest szacunek i akceptacja wszystkich religii. W przeciwieństwie do innych instytucji edukacyjnych, jakie prowadzą organizacje religijne, w których studenci są indoktrynowani jedną religią lub wiarą, w instytucjach Swamiego uczniowie uczą się szanować i kochać wszystkie religie jak własne. W rzeczywistości Prasanthi Nilajam jest jednym z niewielu miejsc na świecie, w którym święta wszystkich religii obchodzi się z takim samym

entuzjazmem i radością.

W instytucjach Swamiego zasady Educare są włączane nawet w takie przedmioty jak fizyka, chemia i zarządzanie biznesem. Nie oznacza to jednak, że naukowcy mają mniejsze znaczenie. Uczniów zachęca się do ciężkiej pracy i do doskonałości we wszystkim, co robią. Uczniowie Bhagawana otrzymali wielkie błogosławieństwo, ponieważ cały czas odczuwają otaczającą ich miłość Bhagawana i stopniowo usuwają ze swych umysłów to, co niepotrzebne, a także starają się je przekształcić. Utrzymywana ścisła dyscyplina kształtuje ich na lepszych ludzi i zawsze łączy się z miłością i życzliwością.

Instytucje Bhagawana służyły jako „wzór do naśladowania” dla wielu innych instytucji, nie tylko w Indiach, ale także za granicą. Kilka rządów na świecie przyjęło zasady systemu edukacji Bhagawana. Goście, którzy przyjeżdżali, aby przewodniczyć dorocznej konwokacji Instytutu, w tym prezydenci i premierzy, nie szczędzili pochwał. Ludzie są po prostu oszołomieni widokiem pracy wykonywanej w tym Instytucie. Dr A. P. J. Abdul Kalam, były prezydent Indii, który widział działalność Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai, powiedział: „Czy edukacja oparta na wartościach jest możliwa?”. Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai udzielił odpowiedzi twierdzącej. Zauważył też: „Jestem w miejscu, gdzie nauka uniwersytecka odbywa się w boskim środowisku. Tutaj studenci otrzymują edukację wraz z systemem wartości. Chciałbym pogratulować Instytutowi Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai, dziękując za tę szlachetną edukację”.

W dzisiejszym komercyjnym świecie, gdzie wszystko jest na sprzedaż, edukacja jest również wysoce skomercjalizowana. Na tym tle instytucje Swamiego wyróżniają się, ponieważ tu edukacja każdego studenta jest całkowicie bezpłatna. Niezwykłe jest to, że mimo tego nasze instytucje przyciągają najlepszych uczniów z całego kraju. Znaczny odsetek nauczycieli to absolwenci Instytutu.

Absolwenci ci zajmują ważne stanowiska w renomowanych firmach, na uniwersytetach, w ośrodkach badawczych i na stanowiskach administracyjnych na całym świecie. Są prawdziwymi ambasadorami misji Educare Swamiego i przynoszą chwałę naszemu krajowi.

Najdroższy Swami, nałożyłeś na nas wielką odpowiedzialność kontynuowania Twojej misji. Modlimy się do Ciebie, abyś pobłogosławił nas wypełnianiem naszych obowiązków zgodnie z Twoimi oczekiwaniami. Jest to możliwe tylko dzięki Twojej łasce, błogosławieństwu i wsparciu.

- Znany i nagradzany diabetolog dr V. Mohan jest członkiem zarządu Sri Sathya Sai Central Trust.

ONZ przyjęło edukację w wartościach ludzkich dla zrównoważonego rozwoju

Kalyan Ray

Edukacja oparta na ludzkich wartościach ewoluowała przez dziesięciolecia pod bezpośrednim przewodnictwem Bhagawana Babu i stała się latarnią nadziei w zropaczonym świecie. Przyjęcie edukacji w wartościach ludzkich przez Organizację Narodów Zjednoczonych i jej wsparcie przez światowych ekspertów ds. edukacji pod auspicjami tej światowej instytucji stanowi pobudkę dla ekspertów od edukacji i decydentów na całym świecie.

Żyjemy w świecie, w którym nieograniczone pragnienia ludzkości, wspomagane i przyspieszane przez szybki postęp nauki i techniki, kierują naszym stylem życia i eksploatują naturę do tego stopnia, że zagraża to przetrwaniu naszej planety-matki. Dawno temu Gandhi ostrzegał nas: „Świat ma wystarczająco dużo zasobów na potrzeby wszystkich, ale za mało na chciwość wszystkich”. Konieczna jest głęboka zmiana w naszym postrzeganiu siebie, naszych relacjach z bliźnimi i relacjach ze światem, w którym żyjemy. Pedagodzy nie mogą już zadowalać się przekazywaniem studentom wiedzy i umiejętności potrzebnych do zarabiania na życie i budowaniem nowej ekonomii opartej na postępach technologicznych. Powinni raczej zajmować się przemianą umysłów i serc studentów w latach dojrzewania, aby mogli kiedyś zbudować nowe społeczeństwo, które może przynieść harmonię i pokój na świecie.

Ponad pięćdziesiąt lat temu Śri Sathya Sai Baba podkreślał nagłą potrzebę zmian w edukacji, gdy powiedział: „Edukacja musi obdarzać człowieka współczuciem i duchem służby - inteligentnym, niezawodnym i pełnym. Edukacja musi nie tylko informować, ale przekształcać - przekształcać nawyki, charakter i aspiracje jednostki, prowadząc w końcu do transformacji ducha”. Tymi słowami Bhagawan kładł podwaliny pod nowy system edukacji, który ma pomóc uczniom wykorzystać ich pełny potencjał ludzki i obudzić w nich świadomość, która wyprowadziłaby ich poza

troskę o dobro osobiste, ku dobru wszystkich członków społeczeństwa.

Educare wprowadza wartości ludzkie do edukacji

Edukacja musi zaszczepić podstawowe ludzkie wartości. Edukacja musi promować etyczne zachowanie i wspomagać samokontrolę. Jest to podstawowa funkcja edukacji.

- Śri Sathya Sai Baba

Filozoficznym kamieniem węgielnym nowego podejścia Śri Sathya Sai Baby do edukacji, które nazwał „Educare”, jest wzbudzanie nieodłącznych ludzkich wartości, takich jak miłość, prawda, pokój, właściwe postępowanie i niekrzywdzenie, które są ukryte w każdej ludzkiej istocie. Przez rozkwit ludzkich wartości i ich przełożenie na codzienne działania Educare pomaga w fizycznej, intelektualnej, emocjonalnej i etycznej integracji jednostki, aby stała się kompletnym człowiekiem. Ten kompletny człowiek byłby połączeniem szlachetności i umiejętności, wyposażony w bystry intelekt zdolny do rozróżnienia między dobrem a złem; życzliwe współczujące serce wypełnione miłością do wszystkich i wprawne ręce chętne do służenia społeczeństwu. To połączenie szlachetności i umiejętności tworzy doskonały charakter jednostki. Śri Sathya Sai Baba zawsze podkreślał „Charakter jest cechą prawdziwej edukacji”.

Aby oczyścić swoją osobowość, by nabrała szlachetnego charakteru, edukacja świecka, czyli doczesna, musi łączyć się z edukacją duchową. „Zarówno świecka jak i duchowa edukacja są niezbędne” - powiedział Śri Sathya Sai Baba. „Świecka edukacja wydobywa ukrytą wiedzę dotyczącą świata fizycznego, a edukacja duchowa wydobywa wrodzoną boskość obecną w człowieku”. Tylko takie zintegrowane podejście do edukacji może przygotować dzieci na wyzwania życia w sposób zrównoważony - czasowo, moralnie i duchowo.

Ćwierć wieku później Komisja UNESCO ds. Edukacji w XXI wieku (popularnie znana jako Komisja Jacquesa Delorsa, 1996) potwierdziła te zasady „Educare”: „Edukacja powinna przyczyniać się do pełnego rozwoju każdego człowieka - umysłu i ciała, inteligencji, wrażliwości, estetyki i duchowości”. Komisja uznała również to nowe podejście do edukacji „za jeden z głównych dostępnych środków wspierania głębszej i bardziej harmonijnej formy rozwoju człowieka, a tym samym ograniczenia ubóstwa, wykluczenia, ignorancji, ucisku i wojny”.

We wrześniu 2000 r. światowi przywódcy spotkali się na specjalnym szczycie milenijnym w ONZ w celu rozwiązania problemu skrajnego ubóstwa w XXI wieku. Milenijne cele rozwoju (MCR) przyjęte na szczycie miałyby na celu wyprowadzenie ponad 500 milionów ludzi ze skrajnego ubóstwa, które pozbawia ich zdrowia, godności i aspiracji do realizacji ich potencjału ludzkiego. Czołowi światowi eksperci, jakich zgromadziła Organizacja Narodów Zjednoczonych w ramach Millennium Task Force, stanęli przed wyzwaniem znalezienia sposobów i środków na realizację ambitnych

celów, które światowi liderzy wyznaczyli na szczycie Millennium.

W uwagach otwierających raport Millennium Task Force (2003) podkreślono znaczenie ludzkich wartości dla osiągnięcia celów. Ta grupa zadaniowa zauważyła: „Milenijne cele rozwoju opierają się na wspólnym zrozumieniu tego, co my, ludzie, jesteśmy sobie winni, i przekazują zasady uczciwości, sprawiedliwości oraz zobowiązania jednostki dążenia do wspólnego dobra, co charakteryzuje systemy religijne i etyczne na całym świecie”. Ponadto zauważyli, że ludzi można motywować do działania zarówno wartościami, jak i impulsami ekonomicznymi i środkami regulacyjnymi. Wartości ludzkie nieodłącznie związane z każdą istotą ludzką - prawda, właściwe postępowanie, pokój, miłość i niekrzywdzenie - mogą pomóc zachęcić do inspirujących działań dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju.

ONZ przyjmuje wartości ludzkie w gospodarce wodnej w Afryce

Obecnie istnieją dwa sposoby nauczania w systemie edukacji. Pierwszy dotyczy fizyki, drugi związany jest z duchowością... Dla przykładu okazuje się, że woda składa się z dwóch atomów wodoru i z jednego atomu tlenu. Dzięki temu znasz skład wody. Powiększa to twoją wiedzę naukową. Jednak ze społecznego i duchowego punktu widzenia istotne jest, jak zapewnić sprawiedliwy podział wody między wszystkich ludzi.

- Śri Sathya Sai Baba

Organizacja Narodów Zjednoczonych szukała praktycznego sposobu przełożenia ludzkich wartości na swoje wieloaspektowe wysiłki rozwojowe. Edukacja wodna była uważana za strategiczny punkt wejścia do działań zmierzających do osiągnięcia większości milenijnych celów rozwoju, czy to w dziedzinie zdrowia, edukacji, śmiertelności dzieci, wzmocnienia pozycji kobiet czy zapewnienia równowagi środowiskowej. Okazja pojawiła się w 2001 roku, kiedy grupa 38 międzynarodowych ekspertów zwołana przez ONZ pod przewodnictwem ministra edukacji Republiki Południowej Afryki oraz afrykańskiego Instytut Edukacji Sathya Sai jednogłośnie zaleciły podejście do edukacji wodnej oparte na ludzkich wartościach.

Edukacja wodna oparta na wartościach ludzkich to innowacyjne podejście, które nie tylko przekazuje informacje na temat wody, ale także inspiruje i motywuje młodych uczniów do zmiany zachowań oraz rozsądnego i zrównoważonego korzystania z wody. Oparcie się na wartościach może pomóc w dokonaniu pożądanых wyborów w zakresie wykorzystania i zarządzania wodą. Pielęgnowanie wartości, takich jak szczerść, uczciwość, tolerancja, odpowiedzialność, opieka nad dziećmi i szczerze rozmowy z nimi w młodości przygotowuje je do roli troskliwych i odpowiedzialnych obywateli w społeczeństwie.

Organizacja Narodów Zjednoczonych rozpoczęła wdrażanie tej przełomowej inicjatywy w 2001 roku w siedmiu krajach afrykańskich, a wkrótce w dziewięciu –

Wybrzeże Kości Słoniowej, Burkina Faso, Etiopia, Ghana, Kenia, Mali, Niger, Senegal i Zambia. Organizacja Narodów Zjednoczonych przekazała odpowiedzialność za wdrożenie tego programu do Instytutu Edukacji Sathya Sai w Afryce. W każdym kraju dokonano przeglądu krajowych programów nauczania na poziomie podstawowym i średnim w celu wprowadzenia edukacji wodnej opartej na ludzkich wartościach przez różne przedmioty akademickie. Następnie opracowano materiały edukacyjne i dydaktyczne (np. plany lekcji opartych na wartościach ludzkich) oraz szkolenie nauczycieli w krajowych instytutach, gdzie opracowuje się programy nauczania. Edukacja wodna znalazła się w pilotażowym programie w wybranych szkołach w każdym kraju. Wprowadzano ją przy użyciu zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich metod. Metoda bezpośrednia wykorzystuje pięć technik nauczania: siedzenie w ciszy, modlitwy, opowiadanie historii, śpiew grupowy i zajęcia grupowe. W metodzie pośredniej wyszkoleni nauczyciele wykorzystują wartości ludzkie w każdym przedmiocie akademickim na poziomie podstawowym i średnim.

W kolejnych latach afrykańscy pedagodzy - nauczyciele, specjaliści ds. programów nauczania, dyrektorzy szkół i kuratorzy oświaty - w dziewięciu krajach uczestniczących z entuzjazmem przyjmują edukację w wartościach ludzkich w ramach programu Narodów Zjednoczonych. Do 2012 r. Afrykański Instytut Edukacji Sathya Sai przeszkolił 1734 nauczycieli w szkołach i 249 doświadczonych specjalistów podczas 40 warsztatów na poziomie regionalnym i krajowym. W programie wzięło udział prawie 78 000 uczniów w 91 szkołach publicznych w 9 krajach afrykańskich. W ramach programu udało się również włączyć edukację wodną opartą na ludzkich wartościach do krajowego programu nauczania w dwóch krajach afrykańskich.

W rzeczy samej, oceniający uważa, że program edukacji wodnej oparty na wartościach jest konieczny ze względu na upadek tradycyjnych wzorców zachowań, zanik wartości w dużej części Afryki i kryzys wodny. Jak podkreślało wiele osób, wartości ludzkie nie są obce większości krajów afrykańskich. W rzeczywistości są one nieodłącznie związane z tradycją afrykańską. Jeśli chodzi o zachowanie wartości, większość zainteresowanych stron chętnie zgadza się z tym, że ich przyjęcie jest niezbędnym warunkiem powrotu do odpowiedzialnego postępowania wszystkich stron w społeczeństwie.

- Fragmenty sprawozdania z oceny śródkresowej autorstwa prof. Normana Clarke'a, ONZ, wrzesień 2004 r.

Edukacja wodna oparta na wartościach ludzkich rozprzestrzenia się w Azji

Sukces programu w Afryce spowodował zainteresowanie edukacją wodną opartą na wartościach ludzkich również w innych regionach. W grudniu 2003 r. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Azjatycki Bank Rozwoju wspólnie z instytutami edukacji Sathya Sai na Filipinach i w Tajlandii zorganizowały regionalne konsultacje w regionie Azji i Pacyfiku na temat edukacji wodnej opartej na wartościach ludzkich w Manili na

Filipinach. Wśród uczestników byli starsi pedagodzy z 21 krajów azjatyckich, w tym Australii, Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Indonezji, Japonii, Laosu, Malezji, Nepalu, Pakistanu, Filipin, Singapuru, Sri Lanki, Tajlandii i Wietnamu.

W marcu 2004 r. Rada Ministrów Organizacji Edukacji Azji Południowo-Wschodniej przyjęła deklarację w sprawie edukacji wodnej opartej na wartościach ludzkich, aby wesprzeć wspólną inicjatywę Organizacji Narodów Zjednoczonych, Azjatyckiego Banku Rozwoju i krajów regionu. Wkrótce program Edukacji w Wartościach Ludzkich (EWL) rozpoczął się w siedmiu krajach azjatyckich – w Kambodży, Indonezji, Laosie, Malezji, na Filipinach, w Tajlandii i w Wietnamie. Do 2012 roku w programie azjatyckim przeszkolono 507 specjalistów w 19 ośrodkach kształcenia nauczycieli.

Ostateczna ocena Organizacji Narodów Zjednoczonych

W końcowym raporcie oceniającym ONZ z 2013 roku, który przygotował międzynarodowy zespół ekspertów pod kierunkiem prof. Normana Clarke'a, z podziwem obserwowano sukces wdrażania EWL w krajach uczestniczących w programie, zauważając, że miał on „znaczący wpływ na szkoły, uczelnie wyższe i społeczności, że poprawiło się zachowania dzieci i ich wyniki w nauce”. Oceniający byli optymistami, że wyniki, osiągnięcia i korzyści z tego dziesięcioletniego programu przetrwają, ponieważ podejście EWL zostało dobrze ugruntowało się w krajowych instytucjach kształcenia nauczycieli w krajach realizujących program.

Wreszcie zespół oceniający zachęcił Organizację Narodów Zjednoczonych do „szerszego opublikowania programu wartości ludzkich, nie tylko pod względem sukcesów w przeszłości, ale również jako potencjalnego źródła przyszłego rozwoju międzynarodowego”.

Edukacja oparta na wartościach może być ważnym czynnikiem wpływającym na zmiany behawioralne i zmiany postaw kluczowych aktorów na scenie miejskiej, szczególnie przy rozwiązywaniu problemów, które oddziałują na codzienne życie w naszych miastach.

- Anna Kajumulo Tibaijuka, podsekretarz generalny ONZ

Gdy edukacja wodna oparta na wartościach ludzkich stała się głównym nurtem w krajach afrykańskich i azjatyckich, nauczyciele z kilku krajów, w tym ministrowie edukacji, odwiedzili Prasanthi Nilajam, aby dowiedzieć się więcej na temat programu ludzkich wartości, który funkcjonuje w instytucjach edukacyjnych, jakie Śri Sathya Sai Baba założył w Indiach.

Latamia nadziei w świecie tracącym nadzieję

Na początku nowego tysiąclecia, gdy świat jest przytłoczony nowymi wyzwaniami związanymi z rosnącą nierównością i malejącymi zasobami, a nauczyciele wszędzie szukają nowego modelu edukacji, uniwersalny nauczyciel, Śri Sathya Sai Baba nadał nowy i wyższy kierunek edukacji, która może wznieść umysł i ducha nowego

pokolenia na wyższy poziom świadomości wykraczający poza własny interes, a także przynieść samodoskonalenie.

Edukacja oparta na wartościach ludzkich ewoluowała przez dziesięciolecia pod bezpośrednim przewodnictwem Bhagawana Baby i stała się światłem nadziei w zrozpaczonym świecie. Przyjęcie edukacji w zakresie wartości ludzkich przez Organizację Narodów Zjednoczonych i jej poparcie przez światowych ekspertów ds. edukacji pod auspicjami tego światowego organu stanowi pobudkę dla myślicieli edukacyjnych i decydentów na całym świecie.

- Autor, Śri Kalyan Ray, należał do Organizacji Narodów Zjednoczonych i służył w Millennium Task Force przy ONZ. Pełnił również funkcję przewodniczącego Światowego Komitetu Edukacji Fundacji Sri Sathya Sai oraz był członkiem Rady Prasanthi Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai.

Nauka i technika rozwinęły się powoli w ciągu ostatnich 200 lat, ale nie połączono z nią świętości. Wspierały one rozwój ludzkiej cywilizacji, ale nie człowieka. Brak ludzkich wartości doprowadzi do upadku duchowości. Rozwijajcie silną wiarę, że ciało istnieje po to, aby podtrzymywać ludzkie wartości.

- BABA

Wyjątkowy system edukacji

S. S. Naganand

Największym dobrodziejstwem tego systemu edukacji była osobista uwaga i obecność Bhagawana Śri Sathya Sai Baby. Jego miłość i współczucie były nieograniczone. Jako nauczyciel świata w następnej chwili może stać się troskliwą matką. Studenci mogli roztopić jego serce, a on spędzał z nimi długie godziny, pokazując im swoje osobiste działanie, zachowanie, mowę i postępowanie, ucząc, jak należy żyć w społeczeństwie.

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba był boskim nauczycielem. Już w szkole demonstrował swoje umiejętności, ucząc piosenek swoich kolegów. Czynił także cuda, aby wprowadzić swoich przyjaciół na boską ścieżkę dzięki dobremu życiu i

właściwemu postępowaniu.

Dom jest pierwszą klasą dziecka

Swami kładł nacisk na nauczanie formalne i nieformalne. W wielu swoich dyskursach mówił o matce jako pierwszej nauczycielce i podkreślał znaczenie szacunku i czci dla matki. Ze wszystkich gatunków żywych istot na tej planecie, istoty ludzkie mają wyjątkową zdolność uczenia się, rozumienia i myślenia. Część nauki odbywa się przed rozpoczęciem edukacji formalnej w szkole. Nauka odbywa się na kolanach rodziców oraz w towarzystwie starszych i rodzeństwa. Dlatego Swami mówił o znaczeniu dobrego środowiska domowego, które jest pierwszą klasą. Ważnych ludzkich wartości – życzliwości, troski, dzielenia się, cierpliwości i radości doświadczają się w domu. Dlatego w wielu swoich dyskursach prosił rodziców o zachowanie właściwej atmosfery w domu.

Bal Wikas – fundament systemu edukacji Swamiego

Zgodnie ze słynnym werselem w „Bhadza Gowindam” skomponowanym przez Adi Śankaraczarję, który Swami wielokrotnie przypominał, recytował i śpiewał, wyjaśnił n, że satsang to początek drogi do zbawienia. Werset mówi, że satsang, czyli dobre towarzystwo, prowadzi do odosobnienia, następnie do utraty przywiązań, a w konsekwencji do pełnego oddania, które z kolei wiedzie do zbawienia. Droga spełnienia w życiu zaczyna się od satsangu lub dobrego towarzystwa. Aby zapewnić funkcjonowanie satsangu, Swami stworzył Organizację Sri Sathya Sai Sewa i jej przewodził; zapoczątkował ekscytujący program o nazwie Bal Wikas, co dosłownie oznacza „rozkwit dziecka”.

Jest to pierwszy element systemu edukacji Swamiego. Aby osiągnąć sukces, Swami określił szczegółowe wytyczne i program nauczania, sposób nauczania, pedagogikę oraz szkolenie guru, czyli nauczycieli. To zorganizowane nauczanie ma bardzo przejrzystą treść i jest proste oraz przyjemne dla małych dzieci, które w nim uczestniczą. Dzieci w różnym wieku tworzą różne poziomy lub grupy i biorą udział w aktywnościach odpowiednich dla danej grupy. Program wprowadził małe dzieci w różne idee, które są uniwersalne dla wszystkich religii. Program jest otwarty dla dzieci ze wszystkich religii, kast, narodowości i warstw społecznych. Dzieci spotkały się na tym samym poziomie i doświadczyły radości uczenia się w swobodnej atmosferze, która wzbudza zainteresowanie i chęć poznania wartości ludzkich.

Swami – nauczyciel świata

Wielki nauczyciel, jakim jest Swami, wykazał w swych licznych dyskursach, jak ważna jest dobra edukacja. Często zaczynał od pięknego wiersza zawierającego ważny przekaz moralny, który omawiał i wyjaśniał w dyskursie wygłaszanym po wierszu. Abstrakcyjne idee, o których wspominał Swami, kończyły się pauzą i tymi słynnymi

słowa „Oka chinna katha” (oto mała historia). Następnie opowiadał przypowieść, która czyniła ten dyskurs bardziej interesującym i wzbudzała ciekawość wśród słuchaczy. Morał opowieści był istotny dla tematu dyskursu. Tę formę nauczania dobrze rozumieli zarówno młodzi jak i starsi słuchacze. Dzięki temu Swami postawił młodzież i dorosłych na tym samym poziomie. Pięć wielkich wartości, które Swami ogłosił, to satja (prawda), dharma (prawość), śanti (pokój), prema (miłość) i ahimsa (niekrzywdzenie). Te wieczne ludzkie wartości dotyczą wszystkich ludzi, bez względu na ich religię, płeć, kraj czy pochodzenie etniczne.

W wielu szkołach i koledżach, które założył sam Bhagawan Baba pod patronatem Sri Sathya Sai Central Trust i Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai, uczniowie i studenci otrzymują bezpłatną edukację aż do poziomu studiów doktoranckich. Edukacja musi być bezpłatna i bardzo wysokiej jakości, bo taka była mantra Swamiego. Nauczyciele musieli być dobrze przygotowani, dobrze opłacani i oddani, bo taka była jego wola. Swami często mówił, że edukacja służy życiu, a nie tylko zarabianiu. Chociaż duży nacisk kładziono na formalne nauczanie wszystkich przedmiotów szkolnych i uniwersyteckich, to równie ważne było nauczanie i praktykowanie ludzkich wartości. Szkoły i uczelnie postępują zgodnie ze starożytnym indyjskim systemem Gurukula, w którym nauczyciele i uczniowie mieszkają razem i każda chwila w szkole była doświadczeniem związanym z nauką. Nie była to tylko praca, ale również spędzanie czasu wolnego, gry i zabawy, wzajemna pomoc, samodzielność i orientacja duchowa. Dzień zawsze zaczynał się od modlitwy i kończył cichą kontemplacją.

Śpiewanie bhadźanów, które jest formą wielbienia Boga w każdej religii i okazywaniem szacunku dla innych form, powoli przyswajają sobie umysły uczniów w atmosferze panującej w szkołach i na uczelni. Największym dobrodziejstwem tego systemu edukacji była osobista uwaga i obecność Bhagawana Śri Sathya Sai Baby. Jego miłość i współczucie były nieograniczone. Jako nauczyciel świata w następnej chwili może stać się troskliwą matką. Studenci mogli roztopić jego serce, a on spędzał z nimi długie godziny, pokazując im swoje osobiste działanie, zachowanie, mowę i postępowanie, ucząc, jak należy żyć w społeczeństwie. Ciężka praca była zawsze doceniana, a doskonałość akademicka – nagradzana. Swami był dumny z osiągnięć swoich uczniów i często oświadczał, że jedynym bogactwem, jakie posiada, są jego uczniowie. W tym doskonałym środowisku uczniowie przywiązywali się do swoich nauczycieli, przedmiotu studiów i do Swamiego i nie wahali się szukać jego rad i wskazówek w każdej sprawie. Jako współczująca matka Swami zawsze opiekował się uczniami i prowadził ich.

Wszechstronny rozwój studentów

Instytucje edukacyjne, jakie założył Swami, są dobrze wyposażone w najnowsze

pomoce dydaktyczne, laboratoria, centrum badawcze, sieć komputerową, biblioteki, zaplecze gier, stadion, halę, doskonałe sale lekcyjne i internaty. Odbywają się w nich liczne zajęcia pozalekcyjne, wspaniałe wydarzenia sportowe i kulturalne, w których uczestniczą wszyscy studenci. Jedzenie podawane w internatach jest zdrowe, smaczne i obfite, ale zasadą jest niemarnowanie jedzenia. Swami często pytał studentów o jakość i ilość jedzenia. Odżywianie ciała jest tak samo ważne jak odżywianie umysłu.

Edukacja to wszechstronny rozwój pozytywnych cech wymaganych do dobrego życia. Wiąże się ze zdobywaniem stopni naukowych i kwalifikacji zawodowych. System edukacji, jaki opracował Swami, zapewnia wszechstronny rozwój osobowości uczniów na wszystkich poziomach.

Po mahasamadhi Bhagawana w 2011 roku instytucje, które ustanowił Baba, nadal działają dokładnie tak, jak chciał. Ponadto wprowadzono wiele udogodnień w infrastrukturze i w budynkach. Duża liczba studentów z całych Indii stara się o kwalifikację do egzaminu konkursowego i udział w rozmowie kwalifikacyjnej. Wszyscy wierzą, że choć Swami nie jest fizycznie obecny, nadal błogosławi, prowadzi i wskazuje nam drogę. Modlitwa końcowa w instytucjach Swamiego jest uniwersalna i pokazuje etos dobrego systemu edukacji.

Samasta lokah sukhino bhawantu – oby wszystkie światy były szczęśliwe!

- Wybitny adwokat z zawodu, Sri S.S. Naganand, jest członkiem zarządu Sri Sathya Sai Central Trust.

Cenny boski prezent dla ludzkości

Dr Narendranath Reddy

Edukacja musi być połączona z Educare. Tylko wtedy doświadczysz błogości. Jaka jest różnica między edukacją a Educare? Edukacja jest jak mdła woda, Educare jest jak cukier. Samo dodanie cukru do wody nie czyni go słodkim. Dopiero w czasie mieszania cukier łączy się z wodą, dzięki czemu jest słodka. Serce to szklanka, boskość to cukier, a świeckie wykształcenie to woda bez smaku. Dzięki inteligencji – łyżce i dociekaniu – mieszaniu cukru, doświadczamy wszechprzenikającej boskości. To jest prawdziwa mądrość, która pozwala nam rozpoznać jedność całego stworzenia.

- Sathya Sai Baba, 20 listopada 2001 r

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba jest uniwersalnym nauczycielem. Jego życie jest jego przesłaniem, a jego przesłaniem jest miłość. Jego przesłanie miłości przekracza wszelkie bariery narodowości, religii, pochodzenia etnicznego, kultury, czasu i przestrzeni. W swej nieskończonej miłości i współczuciu Baba przekazał program Edukacji Sathya Sai całej ludzkości. Kwintesencja nauk Baby zawiera się w pięciu podstawowych ludzkich wartościach, które istnieją w każdym człowieku - satja (prawda), dharma (właściwe postępowanie), śanti (pokój), prema (miłość) i ahimsa (niekrzywdzenie). Podstawowym źródłem wszystkich tych wartości jest miłość. Miłość w myślach i słowach jest prawdą, miłość w działaniu jest właściwym postępowaniem, miłość w uczuciu jest pokojem, a miłość w zrozumieniu to niekrzywdzenie. Miłość jest największą siłą, która daje ukojenie wszystkim ludziom, a nawet zwierzętom. Praktykowanie tych pięciu ludzkich wartości pozwala nam żyć w harmonii jako jedna globalna rodzina, widzieć jedność pośród różnorodności oraz żyć w radości i pokoju, gdziekolwiek jesteśmy. Baba mówi, że prawdziwą edukacją jest praktykowanie tych ludzkich wartości, które są nieodłączne dla nas wszystkich. Educare pomaga nam wydobyć i zmanifestować te wrodzone ludzkie wartości.

Educare

W wieku 14 lat Swami rozpoczął swój program Educare, gdy zaśpiewał dla nas pierwszy bhadźan: *Manasa bhadźare guru czaranam, dustara bhawa sagara taranam* – umyśle, trzymaj się stóp Pana, który poprowadzi cię przez ocean samsary i uwolni od cyklu narodzin i śmierci. Drugie przesłanie dotyczące Educare Baba przekazał w piosence, którą skomponował w domu Karanam Subbammy: *Satja dharmamu śanti premalato ni nitja dźiwana jatra saginczu* – człowieku, prowadź codzienną podróż życia z satją, dharma, śanti i prema! Ta piosenka w telugu ma dziewięć wersetów, które zawierają esencję wedanty i przesłanie Śri Sathya Sai o edukacji w wartościach ludzkich.

Tych pięć ludzkich wartości, które są podstawą wszystkich projektów służby humanitarnej w boskiej misji Śri Sathya Sai Baby, poruszyło serca i odmieniło miliony istnień ludzkich. Opierając się na tej filozofii, Baba założył placówki medyczne, w których idealna opieka lekarska Sathya Sai zapewniana jest potrzebującym. Pracownicy służby zdrowia zapewniają bezpłatną, pełną współczucia, kompleksową i najnowocześniejszą opiekę zdrowotną z miłością i współczuciem. Swami rozpoczął także wiele projektów pomocy humanitarnej, w tym dostarczanie wody pitnej, żywności, schronienia i odzieży milionom ludzi w wielu częściach świata.

Instytucje edukacyjne Sathya Sai - Uniwersytet

Bhagawan Baba założył instytucje edukacyjne Sathya Sai, które prowadzą edukację od szkoły podstawowej po studia doktoranckie, a liczy się tam nie tylko doskonałość akademicka, lecz także nieskazitelny charakter. Baba napomina, że edukacja służy życiu, a nie tylko zarabianiu na życie. Mówi: „Istotą edukacji jest koncentracja, celem edukacji jest charakter i służenie ludzkości, a rezultatem edukacji jest uświadomienie sobie wrodzonej boskości”.

Bhagawan Baba założył i prowadził wiele instytucji edukacyjnych Sathya Sai. Pierwszą uczelnią, jaką powołał w 1968 roku, był koledż dla dziewcząt w Anantapur. Następnie założył wiele innych instytucji w Brindawanie i w Prasanthi Nilajam. Te Instytucje te to doskonałe przykłady zintegrowanej edukacji - połączenia edukacji świeckiej i duchowej.

W swoim przemówieniu z okazji konwokacji uniwersytetu w dniu 22 listopada 2006 roku ówczesny prezydent Indii dr Abdul Kalam wspomniał: „Na całym świecie są miliony absolwentów tysięcy uniwersytetów. Jednak kilkuset studentów kończących studia na Uniwersytecie Sri Sathya Sai to latarnie i pochodnie dla edukacji Sathya Sai w zakresie wartości ludzkich”. Podkreślił także, że ci studenci są nadzieją dla całej ludzkości i wzorowymi obywatelami świata.

Takie podejście jest zgodne z naukami Upaniszady *Mundaka*, która zachęca zarówno do zdobywania apar widji (wiedzy doczesnej), jak i do para widji (wiedzy duchowej), ponieważ pełne wykształcenie stanowi połączenie wiedzy doczesnej i duchowej - podobnie jak dwa skrzydła ptaka. Pan Kriszna mówi w Bhagawadgicie: *Adhjatma widja widjanam* - ze wszystkich rodzajów wiedzy jestem najwyższą wiedzą o jaźni. Pisma głoszą: *Sa widja ja wimuktaje* - prawdziwa edukacja to ta, która wyzwala. Duchowy ton edukacji jest zatem bardzo ważny.

Zainspirowane programami edukacyjnymi Sathya Sai organizacje Sathya Sai w Indiach i na całym świecie rozpowszechniają przesłanie Swamiego na temat edukacji za pośrednictwem programów Instytutów Edukacji Sathya Sai, Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai, szkół Sathya Sai oraz programów Edukacji Duchowej Sai.

Szkoły Sathya Sai

Na całym świecie istnieją 44 szkoły Sathya Sai, a także około stu w Indiach. Tutaj, podobnie jak na uniwersytecie Sathya Sai założonym i rozwijanym przez Bhagawana, nacisk kładzie się na zintegrowaną edukację, w celu osiągnięcia akademickiej doskonałości, a także wychowania wzorowych obywateli służących społeczności i społeczeństwu. Te szkoły Sathya Sai wykazały się znakomitymi wynikami i zostały docenione zarówno przez społeczność lokalną, jak i władze rządowe. Na przykład szkoła Sathya Sai w Kanadzie, która zapewnia doskonałą edukację opartą na wartościach, od wielu lat jest uznawana przez The Fraser Institute za jedną z

najlepszych szkół w prowincji Ontario. Podobnie szkoły Sathya Sai w Ameryce Łacińskiej i Afryce zostały docenione przez lokalne społeczności i rząd. W 2019 roku Szkoła Sathya Sai w Zambii zwyciężyła w krajowym konkursie szkół zarówno podstawowych, jak i średnich. Szkoła Sathya Sai w Uthiru w Nairobi otrzymała wyróżnienie Ministerstwa Edukacji w 2017 i 2018 roku za wysokie osiągnięcia swoich uczniów. W tych szkołach podkreśla się znaczenie wykorzystywania nauk Swamiego do prowadzenia wzorowego życia dzięki pełnej miłości i oddania służbie społeczeństwu, oprócz osiągnięć naukowych.

Instytuty Edukacji Sathya Sai (IESS)

Istnieje 31 placówek IESS, które zapewniają edukację opartą na wartościach dla wielu grup społecznych i kształcą nauczycieli. IESS z Tajlandii przeprowadził takie szkolenie dla ponad 50 000 nauczycieli. Instytuty odgrywają ważną rolę w szkoleniu nauczycieli i przedstawicieli władz państwowych. Na przykład rząd Salwadoru i innych krajów zaprosił IESS do szkolenia swoich środowisk akademickich i innych specjalistów, aby zintegrować wartości ludzkie w życiu zawodowym i osobistym.

Program Edukacji Sathya Sai w Wartościach Ludzkich (EWLSS)

Programy EWLSS prowadzono w salach lekcyjnych, w społecznościach, w zakładach pracy, w szkołach i na uczelniach. Miały wpływ na życie ludzi we wszystkich obszarach, takich jak prawo, edukacja, opieka zdrowotna, służba, wojsko, organy ścigania, nauka, handel, biznes i polityka - żeby wymienić tylko kilka. Jak pięknie powiedział Swami: „Polityka bez zasad, edukacja bez charakteru, nauka bez człowieczeństwa i handel bez moralności są nie tylko bezużyteczne, ale i bardzo niebezpieczne”.

Programy te są również dobrze odbierane w takich krajach jak Tajwan, Chiny i Kazachstan, gdzie uniwersytety i rząd pozytywnie zareagowały na programy EWLSS. Miałem szczęście, że przemawiałem do tysiąca nauczycieli i dyrektorów w San Luis Potosi w Meksyku, którzy wykazali żywe zainteresowanie EWLSS. Istnieje ponad 300 projektów z udziałem ponad 2 000 nauczycieli EWLSS, z których korzysta ponad 100 000 osób na całym świecie.

Swami podkreślił, że Edukacja w Wartościach Ludzkich (EWL) to 3 HV [ang. Human Values – wartości ludzkie], co znaczy, że jest to jedność głowy serca i rąk [Head, Heart, and Hand]. Celem edukacji jest posiadanie głowy Adi Śankary (mądrość), serca Buddy (miłość i współczucie) oraz rąk Dżanaki (bezinteresowna służba).

Bal Wikas (duchowa edukacja Sai)

Swami zachęca nas, abyśmy zaczęli praktykować ludzkie wartości na wczesnym etapie życia oraz wytrwale i cierpliwie szli naprzód, aż uświadomimy sobie naszą wrodzoną boskość. W związku z tym w 1969 roku Bhagawan zainicjował ruch Bal

Wikas, który zgodnie z jego boskim nakazem, stał się ważną częścią Organizacji Sathya Sai. Swami przywiązywał najwyższą wagę do ruchu Bal Wikas i powiedział, że sama nazwa oznacza rozkwit ludzkiej doskonałości. Ten ruch, który rozprzestrzenił się na całym świecie, jest dzisiaj znany jako Edukacja Duchowa Sai (Sai Spiritual Education) poza granicami Indii. Chociaż zmieniono nazwę, pierwotny cel i dążenie do prawdy, zgodnie z naukami Pana Sai, pozostały niezmienione.

W ciągu ostatnich pięciu dekad ruch Edukacji Duchowej Sai (EDS) w Indiach i w wielu zagranicznych krajach zmienił charakter wielu dzieci, czyniąc je wzorowymi obywatelami i szlachetnymi przywódcami, wspierając w ten sposób jedność, pokój i harmonię na świecie. Oddani nauczyciele, rodzice i uczniowie odgrywają kluczową rolę w tym ruchu. Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai, której Bhagawan nadał swoje święte imię, służy ludzkości w około 120 krajach i liczy ponad 1 800 ośrodków i grup. Członkowie Organizacji studiują i praktykują nauki Sathya Sai o ludzkich wartościach, a wiele ośrodków na całym świecie aktywnie uczestniczy w programach EDS.

Wszystkie programy edukacyjne Sathya Sai wymagają aktywnego udziału idealnego ucznia, idealnego nauczyciela i idealnych rodziców - trzech filarów wszystkich programów edukacyjnych.

Idealny nauczyciel

Między nauczycielami a uczniami istnieje więź czystej miłości. Uczniowie mogą zdobyć serce dowolnego nauczyciela, a nauczyciel może zdobyć serca uczniów. Jeśli chcesz być kochany, najpierw musisz kochać innych.

- Sathya Sai Baba, 21 listopada 2001 r.

Baba podkreśla, że rola nauczyciela jest bardzo ważna, ponieważ jeden zły nauczyciel może zepsuć tysiące uczniów, podczas gdy zły uczeń może wyrządzić krzywdę tylko sobie. Swami porównuje nauczyciela do dużego zbiornika wody, a uczniów do kranów podłączonych do zbiornika. Jeśli zbiornik jest napełniony czystą wodą, każdy podłączony do niego kran dostarczy czystą wodę. Ale jeśli zbiornik jest wypełniony brudną wodą, kran dostarczy brudną wodę. Podobnie, jeśli nauczyciel jest pełen miłości i współczucia, uczniowie będą wykazywać te same cechy; z drugiej strony, jeśli nauczyciel jest pełen negatywnych cech, uczniowie również będą je mieć. Dlatego ważne jest, aby nauczyciele mieli szlachetny i wzorowy charakter. Baba zachęca idealnego nauczyciela do nauczania z miłością i tylko dla miłości. Idąc za jego przykładem, nauczyciele w szkołach Sathya Sai zainspirowali wielu uczniów swoją miłością i oddaniem.

Nauczyciel powinien być przykładem nauk Swamiego. Mówi on, że istnieją trzy rodzaje nauczycieli: ci, którzy narzekają, ci, którzy wyjaśniają i ci, którzy inspirują. Są nauczyciele, którzy narzekają na uczniów i udogodnienia; są też nauczyciele, którzy

tylko wyjaśniają, ale nie praktykują tych nauk i są nauczyciele, którzy inspirują uczniów swoim wzorowym życiem. Swami oczekuje, że wszyscy nauczyciele będą wzorowymi nauczycielami praktykującymi ludzkie wartości. Mamy szczęście, że sam Bhagawan Baba jest naszym boskim uniwersalnym nauczycielem prowadzącym nas na każdym kroku do samorealizacji, która jest ostatecznym celem edukacji i życia.

Idealni rodzice

Cokolwiek rodzice powiedzą swoim dzieciom, aby to naśladowały, one powinny się do tego stosować. Tylko wtedy ich dzieci staną się dobre.

- Sathya Sai Baba, 21 lipca 2008 r.

Większość uczniów EDS spędza tylko godzinę lub dwie w klasie, natomiast wiele godzin spędzają w domu. Dlatego ważne jest, aby rodzice wspierali, pielęgowali i powtarzali w domu ludzkie wartości przekazane na zajęciach EDS. Rodzice powinni również aktywnie wspierać programy EDS. Warto zauważyć, że Bhagawan zainicjował ruch Bal Wikas w domach wielbicieli. Swami mówi, że matka jest pierwszym nauczycielem i w swych boskich dyskursach często mówi o matkach – Pana Ramy, Śiwadźiego, Gandhiego i swojej – idealnych matkach, które dały światu wzorowych przywódców i szlachetnych synów inspirujących miliony ludzi.

Idealny student

Rodzice dali ci życie. Są odpowiedzialni za twoje narodziny. Dlatego musisz kochać swoich rodziców całym sercem i w każdych okolicznościach. Musicie uświadomić sobie prawdę, że przede wszystkim wasza matka jest Bogiem, a następnie wasz ojciec i że nieustannie was chronią. Jaki pożytek przyniosą twoje osiągnięcia w życiu, jeśli zapomnisz o prawdziwych ucieleśnieniach boskości (czyli o matce i ojcu), którzy są tuż przed tobą?

- Sathya Sai Baba, 13 sierpnia 2006 r.

Trzecim ważnym aspektem edukacji jest rola studenta. Bhagawan mówi, że edukacja daje pokorę, a Pan obdarza pokornych swoją łaską. Rodzice i nauczyciele powinni uczyć uczniów, jak prowadzić proste i pokorne życie oraz podkreślać praktyczną stronę lekcji, których uczą się na zajęciach. Swami wymagał łagodnej i słodkiej mowy oraz milczenia jako praktyki duchowej - ponieważ głos Boga można usłyszeć tylko w głębi ciszy. Zachęcał uczniów, aby traktowali swoich rodziców i nauczycieli z miłością i szacunkiem. W związku z tym MOSS zainicjowała program „Czcij swoich rodziców każdego dnia” (HOPE – Honor Our Parents Everyday), który wdrażają różne kraje na całym świecie.

Powszechnie wiadomo, że dziś studenci są uzależnieni od urządzeń elektronicznych, gier i gadżetów, marnując cenny czas i energię. Cyberprzestępczość stała się głównym czynnikiem hamującym duchowy postęp dzieci i młodzieży. Potrzebują oni

odpowiedniego przewodnictwa i nadzoru ze strony rodziców i nauczycieli w zakresie właściwego korzystania z elektronicznych gadżetów. Bhagawan podkreśla znaczenie ograniczania pragnień w ramach praktyki duchowej. Zamiast zaspokajać zmysły i doznawać ziemskich przyjemności, Baba chce, aby uczniowie skupili się na swoim wnętrzu. Zamiast surfować po Internecie, radzi nam, abyśmy zwrócili się ku „innernetowi” - wewnętrznej ścieżce i uświęcili wewnętrzne zdolności.

Bhagawan zachęca studentów i wykładowców w swoich instytucjach edukacyjnych oraz członków Organizacji Sathya Sai do aktywnego uczestnictwa w bezinteresownej służbie potrzebującym. Chce, aby stali się dobrymi obywatelami i osiągnęli czystość we wszystkich jej aspektach. Dlatego działalność służebna powinna być głównym obszarem edukacji Sathya Sai.

Educare - droga do błogości

Człowiek nie może osiągnąć błogości, ponieważ pochłania go dążenie do celów materialnych i przyjemności zmysłów. Wszyscy jesteśmy uwikłani w doczesną sieć www - wealth, wealth, wealth (bogactwo, bogactwo, bogactwo). Abyśmy wyzwolili się z tej niewoli, która powoduje smutek i ból, Swami wskazał nam drogę wyjścia, którą jest także www - work, worship, wisdom (praca, wielbienie, mądrość). Praca to karmajoga (bezinteresowna służba), wielbienie to bhaktijoga (ścieżka miłości), a mądrość to dźnianajoga (ścieżka samodociekania). Nazwa SAI łączy te trzy jogi - 'S' to służba (Service) -karmajoga, 'A' to uwielbienie (Adoration) - bhaktijoga, a 'I' to oświecenie (Illumination) - dźnianajoga. Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai, która nosi jego święte imię, łączy te trzy ścieżki przez skrzydła służby, oddania i edukacji, aby podnieść ludzkość z upadku.

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba podkreśla, że edukacja powinna uświadomić nam naszą wrodzoną boskość i pozwolić doświadczyć szczęścia. Tajttirija-upaniszada mówi nam o pięknym zdarzeniu w rozdziale *Bhriḡuwalli*, gdzie uczeń Bhrigu przyszedł do swojego guru Waruny, aby dowiedzieć się, jak osiągnąć najwyższą wiedzę i błogość. Guru pouczył go, aby intensywnie studiował i poddawał się wyrzeczeniom. Praktykował te nauki wiernie, ale wielokrotnie zawodził, zatrzymując się na różnych poziomach - annamaja koszy (powłoki ciała); pranamaja koszy (powłoki energii życiowej); manomaja koszy (powłoki umysłu); widźnianamaja koszy (powłoki intelektu). Wreszcie z wielkim wysiłkiem Bhrigu uświadomił sobie anandamaja koszę (powłokę błogości), zanurzając się w ostatecznej prawdzie, która jest celem ludzkiego życia i urzeczywistniając boską jaźń. Swami mówi, że wszyscy jesteśmy amrutasja putrami - dziećmi nieśmiertelności i mamy prawo do tego najwyższego tytułu.

Modlę się do Bhagawana Śri Sathya Sai Baby, by pobłogosławił nas determinacją, rozróżnianiem i poświęceniem, abyśmy mogli postępować zgodnie z jego naukami na temat edukacji i iść naprzód, aż osiągniemy cel życia.

- Autor, dr Narendranath Reddy, jest przewodniczącym Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai.

Edukacja Sathya Sai w Japonii

Ryuko Hira

To właśnie w Kobe (nazwa miasta „Kobe” znaczy „boskie drzwi”) w kwietniu 1975 roku, Sai po raz pierwszy wkroczył do Japonii, za pośrednictwem miejscowej indyjskiej społeczności. Bhađżany śpiewano tam w czwartki i w niedziele w świątyni Kobe, a ośrodek Sathya Sai w Kobe założono w 1979 roku. Wtedy, 40 lat temu, rozpoczęto zajęcia Bal Wikas dla indyjskich dzieci w Japonii, które prowadziły oddane siostry. Teraz zajęcia Bal Wikas regularnie odbywają się w Kawasaki, w Jokohamie, w Kobe i na Okinawie. Zajęcia Bal Wikas dla japońskich dzieci rozpoczęły się w 2000 roku, a obecnie regularne lekcje Bal Wikas dla japońskich uczniów prowadzone są w Chiba, Tokio, Jokohamie, Kanazawie, Osace i w Kobe.

Indie-Japonia - projekty edukacyjne i kulturalne

Instytut Edukacji Sathya Sai (IESS) powstał w 1999 roku. W 2002 roku japońscy nauczyciele uczestniczyli w kursie dyplomowym Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS) i otrzymali dyplom EWLSS z boskich dłoni Bhagawana Śri Sathya Sai Baby. Ruch edukacyjny oparty na wartościach Sathya Sai zaczął rozprzestrzeniać się w całej Japonii i obejmował nie tylko wielbicieli, ale również nauczycieli ze szkół publicznych.

Ponieważ język angielski jest tu mało znany, konieczne było stworzenie oryginalnych japońskich planów lekcji czy piosenek, które dopasowano do społecznych i kulturalnych potrzeb Japończyków. Od tego czasu IESS przeprowadził zajęcia i kursy dla nauczycieli biorących udział w programie EWLSS (blisko 700 osób) w różnych miejscach w Japonii. Zorganizowano także warsztaty dla rodziców, szkolenie dla prowadzących je nauczycieli, indyjsko-japoński program wymiany młodzieży oraz coroczne wydarzenie „Dzień moralności” sponsorowane przez lokalne kuratoria oświaty w każdym regionie. Zorganizowano obozy krajowe EWLSS, obozy młodzieżowe, festiwale teatralne i seminaria dla nauczycieli, których celem było

poznanie i odrodzenie ludzkich wartości. W międzyczasie IESS opublikował materiały dotyczące filozofii edukacyjnej i podręczniki edukacyjne, w tym „Dziennik wartości ludzkich”, biuletyn IESS „Educare News” dla nauczycieli - w języku japońskim. Ponadto japoński Instytut Edukacji Sathya Sai aktywnie angażuje się we współpracę władz lokalnych i centralnych z lokalnymi społecznościami, a także w realizację projektów kulturalnych między Indiami a Japonią.

Od 2012 roku IESS wspiera obchody 60. rocznicy stosunków dyplomatycznych między Japonią a Indiami. Organizuje także targi edukacyjne „India Fair” w kilku miastach Japonii, przy wsparciu Ministerstwa Spraw Zagranicznych Japonii, Ambasady Indii w Tokio, samorządów lokalnych i Miejskiej Rady Edukacji, na których można obejrzeć wystawę poświęconą wymianie kulturalnej i gospodarczej między Indiami a Japonią trwającą od 1260 lat, z udziałem ambasadora Indii w Japonii, Stowarzyszenia Indie-Japonia, naczelników każdej prefektury, burmistrzów każdego miasta. W ramach „India Fair”, w 1200-letniej świątyni Cikubuszima poświęconej bogini Saraswati nad jeziorem Biwako, w prefekturze Shiga, członkowie trustu Śri V. Śriniwasan i Śri S. S. Naganand wraz z panią Madhuri Naganand inspirowali japońską publiczność.

W 2012 roku przy wsparciu Ambasady Indii i Indyjskiej Izby Handlowo-Przemysłowej w Tokio, IESS zorganizował zajęcia „Poznanie Indii” w 16 szkołach wyższych i średnich w regionie Kanto. Wykłady i warsztaty na temat kultury i społeczeństwa Indii prowadzili wybitni wykładowcy i artyści. Wraz z tymi wydarzeniami edukacyjnymi IESS opublikował w Gakken Publishing wspólnie ze stowarzyszeniem All Japan Parents Teachers Association (PTA), książkę „Sekrety Indii” przy wsparciu Ambasady Indii i innych wybitnych instytucji. Książka przedstawia świętych, mędrców i duchową kulturę Indii i została zaoferowana 23 500 japońskim szkołom podstawowym. W ciągu 5 lat przeczytało ją 7 000 000 japońskich uczniów.

Od tego czasu co roku w gimnazjach, liceach i w innych placówkach edukacyjnych odbywają się zajęcia pod nazwą „Poznanie Indii”.

Wymiana studentów i współpraca badawcza między Indiami a Japonią

Delegacja z Japonii z okazji 34. rocznicy powołania Uniwersytetu Sri Sathya Sai i obchodów 90. urodzin Śri Sathya Sai Baby w 2015 r. odwiedziła Prasanthi Nilajam w celu przygotowania przyszłej współpracy przy badaniach naukowych i rekrutacji indyjskich naukowców i studentów, a także wymiany poglądów na temat relacji edukacyjnych między Indiami a Japonią. W skład delegacji wchodził ambasador Japonii w Indiach, Yutaka Kikuta; prezes JAIST, dr Tetsuo Asano; kurator Prefekturalnej Rady Edukacyjnej Shizuoka, Śri Naohide Kinai; dr Kosuke Toyama, przewodniczący Instytutu Nauki i Technologii Shizuoka. Podpisano protokół ustaleń w sprawie wymiany studentów i współpracy badawczej między Instytutem Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai a japońskim Instytutem Zaawansowanej Nauki i Technologii (JAIST).

W ramach prestiżowego programu wymiany naukowej SAKURA organizowanego przez rząd Japonii, dziewięciu doktorantów i nauczyciel z Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai odwiedziło JAIST w dniach 20-30 lipca 2018 r. Studenci Sai wykorzystali najnowocześniejsze możliwości badawcze w JAIST, badając przyszłe możliwości badawcze w dziedzinie chemii materiałów, fizyki stosowanej, energii i środowiska, biologii i biotechnologii. Uczniowie odwiedzili także ośrodki Sai w Tokio, Kanazawie i Kobe, aby nawiązać kontakt z wielbicielami i dowiedzieć się o działaniach tamtejszych ośrodków. W styczniu 2019 roku w Kanagawie w ramach EWLSS działalność rozpoczął japońsko-hiszpański Klub Językowy skupiający się na edukacji akademickiej i edukacji opartej na wartościach, opiekujący się dziećmi pochodzenia japońskiego z Ameryki Łacińskiej, których językiem ojczystym jest hiszpański.

Doświadczenia nauczycieli Edukacji Sai w Japonii

Od początku realizacji programu edukacji opartej na wartościach w Japonii pani Hoori Dayal Samnani i pani Toshiko Aota poświęcają się edukacji Sai – bezinteresownie, całym sercem i z pełnym oddaniem dla Sai. Widząc boską jakość u każdego ucznia, wzbudzają potencjał w każdym z nich, wpływając na środowisko uczniów, na rodziców, społeczność i na szkoły, do których uczęszczają dzieci.

Pani Aota mówi, że pełną prawdą jest to, że w Japonii i Indiach dziecko ulega całkowitej i niezwykłej przemianie dzięki edukacji Sathya Sai, pomimo różnych zwyczajów żywieniowych i etosów kulturowych. Dzieli się dwiema historiami. Pierwsza to opowieść o trudnościach z dietą wegetariańską w japońskich szkołach publicznych, o pokonywaniu wielkich trudności przez rodziców chcących przestrzegać u dzieci ideału diety, jaką zaleca Sai. W Japonii działalność religijna, taka jak modlitwa do Boga jest prawnie zabroniona w szkołach publicznych. Większość japońskich szkół publicznych ma wspólny system obiadów szkolnych, w którym dieta wegetariańska nie jest dostępna. Wynika to z faktu, że wegetarianie nadal stanowią znaczną mniejszość w Japonii. Zasady Bal Wikas zalecają rodzicom dietę wegetariańską, ale większość z nich pozwala swoim dzieciom na niewegetariański lunch szkolny, naruszając te zasady. Ponieważ kultura japońska zachęca do działania w jedności i w zgodzie, potrzeba wiele odwagi, aby robić coś inaczej niż inni. Ale odważna i oddana matka, Smt. Miyahiro przyszła do mnie na konsultację w tej sprawie.

Matka zasugerowała następnie szkole, aby jej syn mógł przynieść własne wegetariańskie jedzenie w pojemniku. Dzięki boskiej łasce matka codziennie przygotowywała dla swojego syna wegetariański lunch przez dziewięć lat obowiązkowej edukacji. Co więcej, dołożyła wszelkich starań, aby jej dziecko czuło się komfortowo z kolegami z klasy w porze lunchu, przygotowując dania wegetariańskie, które wyglądały dokładnie tak samo, jak szkolne menu. Na przykład, kiedy na szkolny lunch były ryby, przygotowała potrawę w kształcie ryby, ale z warzyw i fasoli.

Było to niezmiernie trudne doświadczenie dla wiernych wyznawców nauk Swamiego, ale za każdym razem on ich w pełni chronił. Jeśli matki i nauczyciele Bal Wikas współpracują z silną wiarą, Bóg będzie ich chronił i prowadził, bez względu na to, jak trudne i przeciwne jest im środowisko.

W książce „Ramakatha Rasa Wahini” znajduje się klucz do duchowego wzrostu. Słowa Swamiego dają wskazówkę dla japońskiego ruchu Bal Wikas, że należy ustanowić duchową edukację macierzyństwa opartą na 3 wartościach ludzkich zwaną „Mama-Wikas”. I nie powinno to być tylko seminarium czy warsztaty, ponieważ działa to tylko wtedy, gdy matki kształcą się tak, aby naśladowały sposób życia nauczycieli Bal Wikas, którzy wdrażają nauki Sai w codziennym życiu. Potrzebny jest wzór do naśladowania w duchowym nauczaniu, a nie seminarium. Musimy pamiętać, że Swami najpierw założył koledż dla dziewcząt, a później dla chłopców, aby pokazać znaczenie edukacji kobiet. Swami mówi: „Jeśli matka jest dobra, kraj będzie się rozwijał”.

Druga historia to boski cud w edukacji Sai. Słowo „Japonia” zawiera sanskryckie słowo „japa”. Myślę, że nazwa Japonii jest łaską Swamiego i jest w niej boskie przesłanie skierowane do Japończyków, aby wypełniali duchową praktykę. Innymi słowy, jeśli dodamy „japa”, a mianowicie, powtarzanie imienia Boga i pamiętanie o Bogu, do wielkiej filozofii moralnej „bushido” (wiele kodeksów honoru i ideałów, które dyktują styl życia samurajów, analogiczny do europejskiej koncepcji rycerstwa) i „pokorę”, ścieżka do Boga będzie bardziej płynna i ugruntowana, a Edukacja Sai rozprzestrzeni się w całej Japonii.

W rzeczywistości, dzięki boskiej łasce, ścieżka ta jest już szczegółowo i misternie przygotowywana i stopniowo rozwijana. Boskie światło pokazuje jedną ze ścieżek przez fakt, że japońskie dzieci Bal Wikas, chociaż jest ich niewielu, mogą intonować Wedy w swoim sercu. Chociaż codziennie robi się to w Indiach, dla Japończyków wymowa sanskrytu jest bardzo trudna, ponieważ istnieje tam wiele dźwięków, które nie ma w języku japońskim. Niemniej jednak dzieci mogą uczyć się Wed w starożytny, tradycyjny sposób, słuchając wyłącznie intonacji nauczycieli i powtarzając je bez patrzenia na tekst.

W 2006 roku japońskie dzieci Bal Wikas intonowały wersety Wed: *Saha na wawatu, saha nau bhunaktu, saha wirjam karawawahej, tedžaswi nawa dhitamastu, ma widwi sawahej*. W tym momencie usta Swamiego otworzyły się, a Sai, wcielenie samej Wedy, wspólnie z małymi japońskimi dziećmi intonował ten werset. Kto mógł sobie wyobrazić coś takiego 20 lat temu!

W Japonii filozofia edukacji Sai „Educare” z pewnością rozkwitnie w społeczeństwie dzięki dobrym matkom i ich dzieciom, przez dżapę i Wedę, a także dzięki książce „Ramakatha Rasa Wahini”, natomiast my, jako nauczyciele edukacji Sai, powinniśmy

być wzorem do naśladowania w szczerym praktykowaniu nauk Sai w codziennym życiu.

Wedamata (Matka Weda) uczy celu życia przez edukację duchową i stopniowo prowadzi do mądrości atmy (prawdziwej jaźni).

– Baba

Transformacja rodziców i dzieci dzięki Bal Wikas

Pani Hoori mówi, że Bal Wikas to prasadam, który podarował jej Swami. Opowiada następującą historię: „Gdy moje dwie córki miały odpowiednio pięć lat i trzy lata, ośrodek Sai w Kobe poprosił mnie, abym została guru Bal Wikas. Ponieważ nie przeszedłam szkolenia, zastanawiałam się, czy podołam tej pracy. Przewodniczący ośrodka, Dada Jhamatmal Khubchandani powiedział mi: „Po prostu zacznij, a Swami ci pomoże”. Rzeczywiście, zyskałam odwagę dzięki błogosławieństwu Swamiego i zaczęłam uczyć z ufnością. Do mnie dołączyło jeszcze dwóch guru, mianowicie pani Nirmala Daswani i pani Kamla Chugani. Dzięki łasce Swamiego zaczęliśmy od 45 uczniów, a wraz z upływem lat dołączyło ich więcej. Początkowo byłam gniewną i niecierpliwą matką. Bal Wikas nauczyło mnie *kochać wszystkich, służyć wszystkim* i praktykować to, co głosimy. W ten sposób mogłam poczuć w sobie transformację, którą wprowadziłam w życie w Bal Wikas i w domu.

„Dzięki waszym naukom Bal Wikas w dzieciństwie naprawdę nauczyłem się przynależności do wspólnoty, rozumiejąc, że poza moją rodziną są inni ludzie, na których mogę polegać. Miałem szczęście nauczyć się moralności z mitologii hinduskiej i bhadżanów, które zostały wyryte w moim codziennym procesie myślenia i podejmowania decyzji. Pomagało to w przyjaźni, decyzjach biznesowych, odżywianiu, wyborach życiowych i wychowaniu dzieci, żeby wymienić tylko kilka. W moim życiu nie ma nic bardziej wyjątkowego i szczęśliwego niż dorastanie jako Hindusa w Japonii - ponieważ wiem, że tylko nieliczni mogą to powiedzieć!”

- Prashant (student)

„Bal Wikas pomogło moim dzieciom wzrastać duchowo na wiele różnych sposobów. Jako Hindusi zawsze baliśmy się wychowywać nasze dzieci w kraju, w którym religia miała mniejsze znaczenie. Ale to, że byliście ich nauczycielami, spowodowało zmianę. Dzięki wam przyswajają opowieści, które pomagają im w codziennym życiu. To niesamowite uczucie, gdy słyszę, jak moje dzieci nuca piosenkę o Ganeszy lub opowiadają ekscytujące historie, których się nauczyli”.

- Nikhita Shewa (matka)

„Om Sai Ram, droga Hoori. Bal Wikas wywarł szczególny wpływ na moje dzieci na wiele sposobów. W dzieciństwie bardzo chętnie przychodzili na zajęcia Bal Wikas,

ponieważ inspirowało ich słuchanie opowieści o różnych bóstwach. Z pewnością stanowiło to solidną podstawę dla ich przyszłego życia. Jako nastolatki przynosili te wartości do swoich szkół, wchodząc w interakcje z przyjaciółmi. Jednocześnie w domu dało się odczuć ich szacunek i miłość do rodziców i dziadków. Po ukończeniu koledżu i dołączeniu do ojca w pracy z dumą mogą powiedzieć, że Bal Wikas wywarło pozytywny wpływ na życie moich dzieci. Całe uznanie należy się ich nauczycielce, pani Hoori”

- Priya Kalwani (matka)

W 2010 roku Śri Makoto Ishii z boską łaską przebywał w Puttaparthi przez kilka miesięcy i rozmawiał z wieloma nauczycielami ze szkoły Sathya Sai kształcąc się w czterech szerokich kategoriach: (a) filozofia lub poczucie misji nauczycieli ze szkoły Sathya Sai; (b) proces uczenia się lub transformacji w edukacji Sathya Sai; (c) wyjątkowe cechy edukacji Sathya Sai pod względem metodologii nauczania, programu nauczania i środowiska edukacyjnego; (d) rozwój dyscypliny i wiary w edukacji Sathya Sai. Dzięki temu uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych na uniwersytecie w Kalifornii (Stany Zjednoczone). Rzeczywiście łaska Sathya Sai stworzyła pierwszego Japończyka, który zdobył doktorat na bazie Edukacji Sathya Sai.

Doskonałość edukacji Sathya Sai akceptują wszystkie narody.

- Autor, Śri Ryuko Hira, jeden z pionierów Misji Sai Sewy w Japonii, obecnie jest członkiem zarządu Sri Sathya Sai Central Trust.

Ścieżka wartości ludzkich – jedyne punkty zwrotne

Śri Nimish Pandya

Ścieżka wartości ludzkich, jaką zapoczątkował Bhagawan Śri Sathya Sai Baba, jest odpowiedzią na wszystkie problemy, przed którymi stoi współczesny świat. Obejmuje każdą sferę ludzkiego życia i jest istotą całego spektrum społecznych, kulturowych, ekonomicznych, politycznych i osobistych wymiarów ludzkiego rozwoju.

Człowiek jest najważniejszym stworzeniem we wszechświecie

Bhagawan ponownie skoncentrował uwagę ludzkości na zapomnianym punkcie, że właściwym przedmiotem studiów ludzkości jest sam człowiek. Ważne jest właściwe zrozumienie człowieka. Z czasem przestaliśmy się na tym koncentrować i sprawiliśmy, że każdy aspekt życia ludzkiego stał się ważniejszy niż sam człowiek. Bhagawan Śri Sathya Sai Baba wezwał człowieka do skorygowania własnej percepcji, gdy powiedział, że prawdziwy fundament zrozumienia istoty ludzkiej powinien opierać się na tym, że „jestem i dlatego myślę” wbrew błędnej postawie „myślę, więc jestem”.

Istota ludzka jest głównym stworzeniem wszechświata i połączeniem trzech wymiarów – ciała, umysłu i ducha, a nie tylko ciała i umysłu, jak jest to błędnie i powszechnie postrzegane. Bez względu na to, czy widzisz człowieka z perspektywy religijnej, czy naukowej, jest on najważniejszy.

W każdej religii człowieka postrzega się jako odbicie Stwórcy, niezależnie jakim imieniem Go nazywasz. Hindus nazywa siebie „diwiatma”, w islamie człowiek nazywa się „noore khuda” jako odbicie ostatecznej mocy. Również w chrześcijaństwie człowiek nazywany jest jednym z Bogiem. Zatem w każdej religii człowiek jest obrazem Boga. Hindusów wspiera się, aby prowadzili życie ponad zmysłami i uświadomili sobie nieodłączną boskość przez moksę. Muzułmanin musi w właściwy sposób przeżyć życie aż do dnia sądu, podobnie jak chrześcijanin. Zatem należy właściwie rozumieć ludzkie narodziny i cele.

Wspaniałość człowieka wyłania się z ludzkich wartości

Pięć głównych wartości: miłość, prawda, prawość, pokój i niekrzywdzenie, jakie wskazuje Swami, stanowi podstawę każdego człowieka i wykracza poza wszelkie względy kasty, koloru skóry, wyznania, religii, języka lub granic geograficznych. W rzeczywistości człowiek pozbawiony tych wartości wcale nie jest człowiekiem. Energia podtrzymująca całe stworzenie jest energią miłości. To źródło istnienia każdego człowieka. Gdy przejawia się z wnętrza jako myśl, jest to wartość prawdy. Gdy miłość wyraża się wewnętrznie jako prawda i wprowadza w czyn, staje się prawością. Przy zachowaniu tej sekwencji człowiek doświadcza pokoju. Zatem pokój jest bezpośrednią konsekwencją właściwego działania. Najważniejszą prawdą, jaką należy sobie uświadomić, jest to, że energia miłości napełnia człowieka i daje mu poczucie jedności, które przejawia się jako wartość niekrzywdzenia. Wielkość człowieka ujawnia się, gdy ludzkie wartości przejawiają się w jego codziennym życiu w postaci jedności myśli, słów i czynów. Jedność ta przejawia się jako charakter w człowieku.

Dzisiejszy świat pogrążony jest w kryzysie charakteru. To całkowity brak jedności myśli, słów i czynów w każdym aspekcie życia ludzkiego – osobistego, rodzinnego, społecznego, finansowego czy politycznego. Najgorsze jest to, że tego holistycznego rozumienia zupełnie nie ma w sferze edukacyjnej. Edukacja nie powinna służyć jedynie utrzymaniu się, ale życiu.

Dzisiaj człowiekiem w pełni kierują zmysły, dla których ludzki umysł nie jest skutecznym narzędziem zachowania rozważli, lecz staje się panem kierującym ludzką istotą w stronę chciwości, gniewu, zazdrości, egoizmu czy pożądania. Człowiek powinien zrozumieć, że musi zapanować nad umysłem i stać się jego panem. Zapomniał o sztuce pozytywnego rozróżniania, zanim umysł zacznie rządzić, a ręce zaczną działać. To rozróżnianie wynika z istoty ludzkiej świadomości, która jest energią miłości tkwiącą w człowieku i sprawia, że wszystkie działania mierzy się miarą ludzkich wartości i jedności wszystkich istot. Dzisiaj człowiek nie zna prawdziwej sztuki życia, dzięki której mógłby wygrać ciągłą wojnę umysłu z wewnętrznym głosem świadomości. Taki powinien być główny cel edukacji.

Pedagogika formalnego i nieformalnego systemu edukacji Swamiego

Organizacja Narodów Zjednoczonych, której najważniejszym celem jest pokój na świecie, rozumiała, że pokój można osiągnąć przez edukację w szkołach. Wielką inspiracją było przesłanie, jakie przekazał Bhagawan Śri Sathya Sai Baba, że ludzkie wartości powinny być podstawą systemu edukacji. Oświadczył, że celem edukacji jest charakter.

Baba wyjaśnił, że człowiek jest odbiciem boskości, a głównym celem życia jest uświadomienie sobie tej nieodłącznej boskości i jedności całego stworzenia. Oświadczył, że trzeba to osiągnąć przez edukację. Podkreślił, że edukacja w zakresie ludzkich wartości musi w zintegrowany sposób przenikać każdy wymiar ludzkiego życia i rozpoczynać się już we wczesnych latach nauki. Dzieci znajdujące się w podatnym na wpływy wieku szkolnym, trzeba wprowadzać w doświadczenie mocy, jaką mają w sobie. Należy uświadomić dzieciom siłę myśli oraz wynikające z nich działania i rezultaty. Rozwój dziecka musi uwzględniać wszystkie trzy wymiary: ciała, umysłu i ducha. Zdolność do rozwijania pozytywnych i odrzucania negatywnych myśli trzeba rozwijać we wczesnych latach szkolnych.

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba ustanowił pedagogikę opierającą się na pięciu technikach nauczania: medytacji lub siedzenia w ciszy, modlitwy, grupowego śpiewu, opowiadania historii i zajęć grupowych jako podstawy edukacji przez wartości. Modlitwa i medytacja pomagają dziecku połączyć się z wewnętrznym źródłem energii i nauczyć się z niej korzystać, oprócz rozwijania siły koncentracji i pamięci oraz rozumienia natury umysłu. Śpiew grupowy rozwija poczucie jedności, a także inspiruje wzniosłe myśli. Opowiadanie historii pomaga zakorzenić w umyśle szlachetne myśli i uświadamia, że życie oparte na wartościach przynosi pomyślność. Działania grupowe pomagają wzmocnić wiarę w wartości i doświadczać ich w działaniu. Zatem zanim dziecko skończy szkołę, musi nauczyć się zastanawiać przed każdym działaniem i słuchać sumienia. Bhagawan nazywał to trzema ludzkimi wartościami, czyli jednością głowy, serca i rąk.

Jesteśmy wdzięczni Bhagawanowi za dar tej bezcennej ścieżki. Wszystkie działania misji Sathya Sai są ukierunkowane na pomoc ludzkości w urzeczywistnieniu wrodzonej boskości i manifestowaniu ludzkich wartości w codziennym życiu. Wszystkie instytucje Śri Sathya Sai, od szkół publicznych po wyższe uczelnie, są przede wszystkim przykładem instytucji przestrzegających zasad ludzkich wartości. W pozaformalnym systemie edukacji Śri Sathya Sai, czyli w ruchu Bal Wikas, również wartości ludzkie są podstawą. W ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat miliony studentów przeszło przez system edukacji formalnej i pozaformalnej. Są dobrze osadzeni w różnych sferach życia i przeprowadzają najbardziej potrzebne zmiany, aby przynieść pokój i szczęście na świecie.

Cała Organizacja Sathya Sai na świecie działa zgodnie z zasadą zmień siebie, aby zmienić świat. Jest nadzieja, że tak będzie, ponieważ istnieje nasz Mistrz, Bhagawan Śri Sathya Sai Baba.

- Wybitny adwokat Śri Nimish Pandya jest przewodniczącym Organizacji Sri Sathya Sai Sewy w Indiach.

Studenci! Chłopcy i dziewczęta! Wraz z edukacją akademicką musicie zdobyć mądrość oraz zrozumienie dobra i zła. Świadomość bez mądrości, nauka bez determinacji, muzyka bez melodii, nauka bez pokory, społeczeństwo bez dyscypliny, przyjaźń bez wdzięczności, mowa bez prawdy - wszystko to jest całkowicie bezużyteczne. Dlatego wszyscy muszą starać się podążać właściwą drogą.

- Baba

Edukacja promująca wartości ludzkie

Prof. Vishwanath Pandit

Edukacja oznacza poszerzanie serca i rozwijanie kontroli nad zmysłami. Powinna zachęcać do działania dla dobra świata. Edukacja, która tego nie robi, jest bezwartościowa.

- Bhagawan Baba

Wprowadzenie

Ostatnie stulecie były niezwykle pod względem ludzkich osiągnięć w wielu różnych dziedzinach. Pierwsze, co przychodzi na myśl, to niezwykle wzrost i różnorodność produkcji w wyniku osiągnięć nauki i techniki. Chociaż początkowy wpływ tego wzrostu był dla wielu katastrofalny, sytuacja ostatecznie uległa poprawie, powstały jednak znaczne dysproporcje na całym świecie, a nawet w poszczególnych krajach. Rewolucja przemysłowa istotnie zmieniła model życia w społeczeństwach i paradygmaty rządzące postawami zarówno jednostek, jak i jeszcze bardziej społeczeństwa.

Z naszego punktu widzenia zmiany te doprowadziły do nowego stylu edukacji w prawie wszystkich jej aspektach. Chociaż było to korzystne na wiele sposobów, doprowadziło również do kilku zmian instytucjonalnych, które odbiegają od wielu starych i godnych podziwu tradycji, szczególnie w Indiach. Dzisiaj koszty edukacji, dostępu do niej oraz jej cele i treści w ramach nowego systemu odbiegają od tego, czego społeczeństwo potrzebuje do trwałego szczęścia i pomyślności. Aby dokładnie zapoznać się z podstawowymi zagadnieniami, zaleca się ich selektywne przeglądanie z uwzględnieniem następujących najważniejszych zmian: (a) Tendencja do skupiania się na własnym interesie, czasem zaniedbując innych, nawet bliskich członków rodziny. (b) Rosnące wzajemne uzależnienie się wynikające z pojawienia się nowych systemów gospodarczych i społecznych. Spójrzmy na te perspektywy.

Odpowiedni własny profil

Podstawowe zmiany istotne w obecnej sytuacji są następujące: Nierówności dochodów i różnice w zamożności we wszystkich gospodarstwach domowych, w każdym społeczeństwie są naturalne i nieuniknione. Jednak nadmierna i wciąż rosnąca nierówność społeczna jest wynikiem wyzysku spowodowanego chciwością. We współczesnym świecie podejmowanie decyzji na wszystkich poziomach rzadko wynika z potrzeb, ponieważ ich podstawą są egoistyczne procesy myślowe. Na przykład, w dzisiejszych czasach ludzie często kupują drogie samochody czy domy nie dlatego, że są im potrzebne, ale dlatego, że pomagają im pochwalić się dobrobytem materialnym. Wyraża to dobrze sentencja, że „chciwość jest silniejsza niż potrzeby”. W tym kontekście pouczające jest przypomnienie następującej rady Bhagawana: „Współczesne życie lub to, co nazywacie ‘nowoczesnością’, nie jest odpowiednim stylem życia.

Nowoczesność polega na ograniczaniu pragnień. Nowoczesność to kontrolowanie pragnień, a nie życie wypełnione nieograniczonymi pragnieniami”.

Nowy model życia jest w większości niepożądany, ponieważ zmiany w strukturze i wielkości produkcji nie doprowadziły do wzrostu zatrudnienia i dobrobytu. Nie jest błędem wspomnieć, że we wszystkich częściach świata standard produkcji jest marnotrawiony społecznie i moralnie niepożądany. Oczywiście, mimo że demokratyczny system jest pożądanym, nie daje on jednak żadnej gwarancji słuszności w kwestiach moralnych. Każdy człowiek byłby lepiej motywowany względami moralnymi.

Poszukiwanie rozwiązań

Przejdźmy teraz do najtrudniejszej części tego problemu. Zgodnie z oczekiwaniami dotyczy to poszukiwania rozwiązania. Jednak w tej kwestii jest to nawet trudniejsze niż zwykle, ponieważ wymaga od nas radzenia sobie z najwyższą samo-tożsamością, która przekracza wszelkie nasze normalne postrzeganie fizyczne i psychiczne. Na początku zwykle myśli się o swojej tożsamości jako związanej z instytucjami społecznymi, kastą i religią. Jednak nie zaprowadzi to nikogo wystarczająco daleko. Chociaż najwyższe i właściwe postrzeganie nie jest łatwe do wytłumaczenia ani do zrozumienia, należy podążać tą drogą, wykazując cierpliwość i zaangażowanie. Wychodząc ostatecznie poza tę konfigurację, rzeczywiście należy postrzegać siebie jako istotę duchową o uniwersalnej tożsamości. Jednak ta ostateczna percepcja nie jest dla większości z nas łatwa do zrozumienia, a więc i do naśladowania. Tym bardziej, że zaakceptowanie tego jest konieczne, zanim będzie można podjąć poważne wysiłki na rzecz przyswojenia sobie tej podstawowej wiary.

Najistotniejszą kwestią jest dogłębne zaakceptowanie ludzkich wartości jako najważniejszych cech ludzkiego życia, co jest konieczne, aby móc dalej iść do przodu. Z tego powodu warto wyjaśnić pewne kwestie. Na wstępie należy powiedzieć, że pojęciu „wartości ludzkie” trzeba nadać głębsze, uniwersalne i merytoryczne znaczenie. Słowo „człowiek” też wymaga wyjaśnienia. Podstawowym elementem jest tutaj to, że życie ludzkie osiąga się po długim okresie życia na niższym etapie i tylko wtedy, gdy ktoś na nie zasłuży. Dzieje się tak na każdym etapie egzystencji i należy to traktować jako osiągnięcie, ponieważ stanowi ono podstawę do dalszego postępu ku doskonałości.

Trzeba również podkreślić, że gdy mówimy o wartościach, nie odnoszą się one tylko do naszych myśli i działań, które zwykle dotyczą tylko innych ludzi. Z drugiej strony, wartości odnoszą się do tego, jak postrzegamy nasze myśli i działania wpływające na całe stworzenie. To dość naturalne zauważyć, że czas obejmuje przeszłość, teraźniejszość i przyszłość z jednakowym znaczeniem, jak i to, że większość z nas najprawdopodobniej znacznie odbiega od postrzeganych ideałów. Jednak znaczące jest to, że cały czas staramy się utrzymać te tendencje jako ideały stojące przed nami. Są to cele, które

należy osiągnąć, mimo że większości z nas może się to nie udać.

Boska sankalpa

Opierając się na dotychczasowych poglądach, należy zauważyć, że podstawowym celem jest głębsze zrozumienie znaczenia ludzkich wartości. Idźmy dalej.

W każdej epoce Bóg inkarnuje i przyjmuje widzialną postać, aby kierować ludźmi i upewnić się, że urzeczywistniają oni swoje boskie pochodzenie i podążają ścieżką wypełnioną najwyższymi zasadami duchowości. Boska interwencja często wykraczała daleko poza panujące systemy, w tym ustanowione religijne zasady, aby nas przemienić. W obecnej epoce, zwykle określanej jako kalijuga, Bhagawan Śri Sathya Sai Baba napominał wielbicieli, że niezależnie od wyznawanej religii należy ściśle jej przestrzegać, ponieważ każda z nich prowadzi do uświadomienia sobie Boga.

W swoim wcieleniu w kalijudze Bhagawan realizował swoją misję w bezprecedensowy sposób, traktując ludzi w różny, ale właściwy sposób jako jednostki, jako wspólnoty, jako grupy religijne lub jako grupy różnych narodów - każda z nich z własną historią i tradycją. To, co ich łączyło, rzadko było czymś więcej niż poszukiwaniem boskości. Mała i nieznana wioska, która stała się sławna jako Prasanthi Nilajam, została wybrana przez niego jako miejsce inkarnacji i ostatecznie stała się miejscem, z którego ma się rozprzestrzeniać boska misja.

Cenne nauki

Zwróćmy uwagę na następujące kwestie, których należy jak najściślej przestrzegać.

Po pierwsze, celem jest głębsze rozwijanie i przedstawianie boskich nauk, aby przynieść korzyści tym, którzy mają głębsze zrozumienie i wiarę w duchowość, wykraczającą poza tradycyjną wiarę religijną w Boga. W dzisiejszej sytuacji obejmuje to nie tylko socjologów, ale także psychologów, biologów, fizyków, matematyków i wielu innych, którzy zwykle odrzucają duchowość jako rodzaj ślepej wiary lub, konwencjonalnie, traktują ją jako tak zwane irracjonalne zachowanie. Na tym tle wszechświat musi zostać zaakceptowany jako widzialny i możliwy do opisanie przez naukowców w różnych kategoriach. Ale wielu renomowanych naukowców uważa, że to, co poznano i w jakiś sposób zweryfikowano, to nie jest cała prawda, nie zbadano tego wystarczająco głęboko. Ważne pytania dotyczące moralnego i etycznego zachowania często traktowane są jako pożądane, ale nie wywodzą się z głębszych pokładów duchowości, która jest podstawą istnienia.

Metodologia postępowania w kwestiach zachowań ekonomicznych i szerzej społecznych opierała się do niedawna na niekwestionowanym domniemaniu, że każdego motywuje wąsko rozumiana interesowność i nie ma miejsca na perspektywę moralną i etyczną. Można zauważyć, że nawet niektóre dyskusje na temat dobrobytu nie uniknęły tej pułapki. Na szczęście ostatnio zmienił się proces myślowy, który idzie

w kierunku właściwej perspektywy. Jednak mimo że w ostatnich latach nastąpiła pewna poprawa, nie zbliżono się wystarczająco do dostatecznie szerokiego postrzegania ludzkich wysiłków. A zatem ze zrozumiałych powodów w zadaniach, które przed nami stoją, bardzo istotna jest rola wartości ludzkich.

Po drugie, zgodnie z tym, co do tej pory stwierdzono, główny aspekt modus operandi będzie wymagał dotarcia do większej liczby zaangażowanych grup naukowych na całym świecie. Trzeba będzie tego dokonać uczestnicząc w konferencjach, a także korzystając z innych form kontaktu, aby zachęcić wielu zainteresowanych rozwijaniem wartości ludzkich.

Lepszym sposobem promowania duchowości jako sposobu samodoskonalenia jest prowadzenie życia całkowicie poświęconego temu celowi. Oba zadania wymagają pełnego zaangażowania i głębokiego zrozumienia nauk Bhagawana i silnej determinacji niezbędnej do ich rozpowszechniania. W tym celu podstawową wiarą musi być to, że awatar przyjął ludzką postać z korzyścią dla całego świata.

Po trzecie, istnieje bogaty zbiór pism i dyskursów Bhagawana, które nie zostały odpowiednio zrozumiane i przetłumaczone, by mogły przynieść korzyści wielbicielom. Również stan niektórych z tych cennych dokumentów nie jest zadowalający, więc jeśli nie podejmiemy się pewnych istotnych kroków, możemy utracić ten cenny skarb świętych pism. W tym kontekście kuszące jest przypomnienie czytelnikom rady uniwersalnego myśliciela sprzed stuleci:

Nauczyciele powinni opracować najprostsze i najskuteczniejsze metody kierowania umysłów ku światłu. Nie trzeba wszczepiać im wzroku, gdyż mają już tę zdolność, ale korygować ich spojrzenie, ponieważ nie jest skierowane we właściwą stronę.

- Platon, „Państwo”

Zarys misji

Przejdźmy teraz, tak zwięźle, jak tylko potrafimy, do podsumowania misji Bhagawana Śri Sathya Sai Baby, która obejmuje całą ludzkość, a opiera się na tym, co uważał za prawdziwą edukację. Konieczne będzie rozwinięcie tej prawdy, że wszystkie religie oparte na wierze w Boga, są różnymi drogami prowadzącymi do tego samego celu. Baba mocno podkreślał, że musimy ściśle przestrzegać wybranej ścieżki. Przeświadczenie, że będziemy w stanie to zrobić, a jednocześnie prowadzić normalną pogoń za materialnym życiem, dotyczyło nas wszystkich.

Nie trzeba dodawać, że prawdziwą edukację postrzegano jako drogę do rozwiązania problemów ludzi. Jednak Baba, w przeciwieństwie do nas, widział dwa rodzaje edukacji: edukację dla życia i edukację dla zarabiania na życie.

Oba te rodzaje edukacji są ważne, ale muszą być odpowiednio zintegrowane.

Problem polega na tym, że społeczeństwo podąża za tym drugim i prawie ignoruje to pierwsze. Nic dziwnego, że Swami podkreślił, że ta pierwsza edukacja jest ważniejsza. Jednak ta druga, dominująca edukacja agresywnie realizowała swój cel korzystając z szerokiego wsparcia. Chociaż zwykle celem edukacji jest udzielanie wskazówek dotyczących etyki, odbywa się to tylko na początkowych etapach i nie jest traktowane poważnie. Natomiast Bhagawan Baba ustanowił system edukacji, w którym edukacja jest niezbędna, ale bez kompromisu w odniesieniu do spraw materialnych. Trzeba było opracować zupełnie inny system edukacji. Tylko wcielony Bóg mógł to zrobić i to uczynił.

Oczywiście edukacja musi być procesem trwającym przez całe życie, ale pierwsze 25 lat życia należy wykorzystać, aby położyć solidny fundament dla życia wypełnionego prawością. System zaprojektowany przez Bhagawana tak, abyśmy go zrozumieli, dzieli się na dwie części, równie ważne dla całego systemu. Pierwsza oznacza, że musimy bezkompromisowo przestrzegać pięciu podstawowych cnót, na które składają się: satja (prawda), dharma (prawe postępowanie), śanti (pokój), prema (miłość) i ahimsa (niekrzywdzenie).

Odpowiedzialność za kultywowanie wartości na tym etapie spoczywała na rodzicach, którzy nie tylko rozwijają te wartości, ale też niezawodnie je praktykują. Doprowadziło to ostatecznie do powstania programów Bal Wikas w całym kraju pod patronatem Organizacji Sri Sathya Sai Sewa.

Boska sankalpa (wola) polegająca na wprowadzeniu ludzkości na właściwą ścieżkę przez zrównoważoną ścieżkę edukacji została ostatecznie podjęta dzięki utworzeniu szkół i koledżów w celu kształcenia akademickiego, ale bez kompromisów co do standardów akademickich. Nie wchodząc w szczegóły można zauważyć, że pod koniec lat 60. XX wieku w Anantapur powstał cudownie zaprojektowany koledż dla dziewcząt. Było to wyraźnym odzwierciedleniem boskiego postrzegania kluczowej roli kobiet w promowaniu ludzkich wartości. Aby zachować równowagę, rok później w Bengaluru powstała kolejna doskonała szkoła wyższa.

Na szczycie wszystkich tych szkół i uczelni wyższych Baba ustanowił Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai jako głównego propagatora wartości, bez kompromisów w sprawach materialnych. Ta wyższa uczelnia akademicka wyznacza zupełnie nową erę szkolnictwa wyższego na całym świecie. Jej absolwenci podejmują na świecie programy akademickie na wysokim poziomie, a jednocześnie angażują się w służbę społeczną. Nigdy nie zapominają tego, co Bhagawan przypominał w swojej książce *Widja Wahini*:

Widja to blask, który przenika całe życie...

Dotyczy prawdy i pełni...

Zasady, do których dąży widja, przekraczają świat zmysłów.

- Uzyskał doktorat z ekonomii na uniwersytecie w Pensylwanii (USA), prof. Vishwanath Pandit 40 lat służył w Delhi School of Economics oraz na Uniwersytecie w Delhi. W latach 2008-2010 pełnił funkcję zastępcy rektora Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai w Prasanthi Nilajam.

Wiara jest oddechem oddania

R. J. Rathnakar

Nadszedł kolejny pamiętny listopad zwiastujący pełne błogości i zawsze zachwycające obchody urodzin naszego ukochanego Bhagawana, wypełniające serca wielbicieli radością, entuzjazmem i gorliwością. Jest to najbardziej pomyślny czas, gdy wielbiciele Sai na całym świecie pogrążeni są w kontemplacji Pana, pełniąc różnego rodzaju służbę i działania duchowe upamiętniające jego przyjście.

Wielkie szczęście wielbicieli Swamiego

Przyjście awatara jest doniosłym wydarzeniem w dziejach ludzkości. Boska misja awatara Sai to największe błogostawieństwo dla ludzi. Swami, uosobienie miłości, dał nadzieję i pocieszenie milionom wielbicieli na całym świecie, z boskim zapewnieniem: „Jestem zawsze z wami”. Błogostawieni są ci, którzy podążają wskazaną przez niego drogą i uświęcają swoje życie.

To nasze wielkie szczęście i na pewno zasługa wielu wcześniejszych żywotów, że urodziliśmy się w czasach, gdy Bóg chodził po ziemi w ludzkiej postaci, co zdarza się tylko raz na tysiące lat. W tej kalijudze ludzie mogli słyszeć o boskich inkarnacjach i czytać o nich w mitologiach, ale tylko wielbiciele Sai mają to szczególne szczęście, że mogli zobaczyć awatara, dotknąć go i bezpośrednio z nim rozmawiać. Jakby chcąc udowodnić, że boskość nie ma ani początku, ani końca, Swami nadal daje nam dowody swej wszechobecności i wszechmocy na znacznie większą skalę niż kiedykolwiek wcześniej. Nawet po swoim mahasamadhi błogostawi nas przebłyskami swojej uspokajającej obecności, dowodząc ponad wszelką wątpliwość, że jest bardzo blisko nas jako nasz mieszkaniec, mocno osadzonym w najgłębszych zakamarkach naszego serca.

Boskość objawia się temu, kto ma wiarę, a wiarę możemy rozwijać tylko dzięki boskiej łasce. Byli ludzie, którzy nie wierzyli w Swamiego, gdy przebywał pośród nas w swojej fizycznej formie. Ale teraz widzimy wielu ludzi, którzy zostali wielbicielami

Sai dopiero po mahasamadhi i szukając schronienia u jego lotosowych stóp, umieścili jego boską formę w swoich sercach, podążając ścieżką miłości i służby, której on dał przykład. Gdy jesteśmy świadkami wspaniałego widoku ludzi, którzy nigdy wcześniej nie widzieli Swamiego ani nie odwiedzili Prasanthi Nilajam, a teraz licznie tłoczą się w tych świętych miejscach, wpadamy w podziw. Nie ma logicznego wyjaśnienia dla tego, w jaki sposób i kiedy dana osoba jest przyciągana do tej boskiej siedziby. Wszystko zależy od tego, jak głęboko jesteśmy związani ze Swamim na płaszczyźnie duchowej.

Magnetyczna moc boskiej miłości Swamiego

Kiedyś Swami zapytał wielbiciela na darszanie: „Jakim cudem jesteś tutaj dzisiaj? Czy nie jest to dzień roboczy w twoim biurze?”. „Swami! Zawsze tęsknię i pragnę Twojego darszanu, ponieważ kocham Cię całym sercem i duszą. Czułem, że muszę dziś otrzymać Twój darszan. Właśnie dlatego tu jestem” – odpowiedział wielbiciel. „Dlaczego mnie tak bardzo kochasz?” – zapytał Swami. „Swami, kiedy moja córka była ciężko chora, uratowałeś ją przed śmiercią i dałeś jej nowe życie, napełniając moje serce głęboką miłością i wdzięcznością do Ciebie” – odpowiedział. Wtedy Swami wezwał innego wielbiciela, który siedział kilka stóp dalej, blisko niego i zapytał: „Co cię tu dzisiaj sprowadza?”. Odpowiedział on niskim głosem pełnym emocji: „Swami, przybyłem po Twój darszan, szukając pocieszenia, ponieważ w zeszłym tygodniu straciłem córkę”. Wszyscy, którzy siedzieli wokół, byli poruszeni, słysząc tę emocjonalną odpowiedź.

Oddanie jest czymś, czego nie można zmierzyć ani opisać słowami. Wszystko zależy od czyjejś wiary w to, że można połączyć się z Bogiem i nawiązać z Nim wewnętrzną więź. Jeden wielbiciel przyszedł na darszan Swamiego pełen miłości i wdzięczności, bo wyleczył jego córkę z poważnej choroby. Inny, który stracił córkę, przybył w godzinie żalu poszukać ukojenia u jego lotosowych stóp. Czy można ich porównać i powiedzieć, kto ma więcej miłości do Swamiego? W rzeczywistości, moim skromnym zdaniem, miłość Swamiego do wielbicieli jest znacznie większa niż miłość, jaką mają do niego wielbiciele. To jego bezwarunkowa, nieskażona, bezinteresowna miłość przyciąga nas do jego lotosowych stóp, tworząc w naszym sercu wielką tęsknotę za jego darszanem, i w szczęściu, i w smutku.

Tak jak potężny magnes przyciąga opiłki żelaza, tak Swami przyciąga wielbicieli z całego świata z powodu mocy jego boskiej magnetycznej miłości, która jest nieskończona i nie uznaje żadnych różnic. Niewielkie znaczenie przywiązuje się do wykształcenia, bogactwa, władzy lub statusu. Gdzie jest wiara i żarliwość, tam przejawia się jego miłość.

Podczas mojej ostatniej podróży do Tamil Nadu przedstawiciele miejscowej Organizacji Sai poprosili mnie, abym zgodził się pojechać z nimi do małej wioski Angappankottam w okręgu Maduraj. „Dlaczego potrzebujecie na to mojej zgody?” - zapytałem. Wtedy wyjaśnili, że jest to odległa wioska, bez drogi dojazdowej.

Powiedziałem im: „To nie ma znaczenia. Niezależnie od tego, jak odległe jest to miejsce, jeśli są tam wielbiciele Sai, zrobimy wszystko, aby ich spotkać”. Przejechaliśmy bardzo wąską ścieżką między polami i dotarliśmy do wioski.

W tej małej wiosce nie było nawet 50 chat. Ale mogliśmy poczuć obecność Swamiego w każdym domu. Nawet dziś do wioski nie dojedzie się autobusem. Wieśniacy muszą wędrować i przemierzać kilka kilometrów, aby wsiąść do autobusu i gdzieś pojechać. Jednak napełnili swoje serca miłością do Swamiego.

Byłem mile zaskoczony, gdy dowiedziałem się, że ochrztili bóstwo przewodnie swojej wioski jako „Sathya Sai Mutthumariamman”, którego czczą. Ilekroć grupa Sewa Dal przybywa do Prasanthi Nilajam z Tamil Nadu, z pewnością znajdziemy wśród nich garstkę wielbicieli z wioski Angappankottam. Pocieszające jest to, że chwała Swamiego dotarła nawet do tak odległej wioski. Jego miłość dotknęła i przemieniła tych wieśniaków, napełniając ich serca wiarą i oddaniem.

„Nie interesują mnie liczby. Przywiązuję wagę tylko do jakości, a nie do ilości”. Swami zawsze to podkreślał. Te boskie słowa odbijały się echem w moim sercu, kiedy z nimi współdziałałem. Byłem wtedy całkowicie zanurzony w miłości Sai i głęboko poruszony ich szczerością oraz niezłomnym oddaniem. Dla mnie był to kolejny dowód na to, że na tej planecie może znajdować się zakątek odległy nawet dla boga słońca, ale na powierzchni ziemi nie ma miejsca, które nie byłoby oświetlone blaskiem miłości Swamiego.

Niedawno, w październiku ponad 3 000 wielbicieli, wśród nich 2 000 młodzieży Sai, którzy podróżowali na motocyklach 36 długich godzin ze wszystkich regionów Karnataki, przybyło na pielgrzymkę do Prasanthi Nilajam. Gdy młodzież Sai przybyła na tysiącu motocyklach, zatrzymała się w pobliżu superspecjalistycznego szpitala. Przy wspaniałej muzyce i żywym pokazie różnych form sztuki, w wykonaniu wielbicieli z Mahili, niosących purnakumbham, intonujących mantrę Sai Gajatri i śpiewających bhadżany, wielbiciele z Karnataki dotarli do Prasanthi Nilajam w wielkiej procesji. Ich entuzjazm i ekscytację dało się wyczuć w powietrzu, a całe miasteczko miało świąteczny wygląd. Oddanie i gorliwość młodzieży Sai z Karnataki wywarły niezatarte wrażenie na wszystkich.

Następnego dnia, przemawiając do wielbicieli z Karnataki i do młodzieży Sai w hali Purnaczandra, zapytałem, ilu z nich nie miało darszanu Swamiego, gdy był pośród nas w swojej fizycznej formie. Prawie połowa zgromadzonych wielbicieli podniosła ręce. Zadaję kolejne pytanie: „Ilu z was przyjechało po raz pierwszy do Prasanthi Nilajam?”. Widziałem prawie taką samą liczbę podniesionych rąk. Na tej podstawie można oszacować szybkie tempo, w jakim misja Sai rozprzestrzenia się wzdłuż i wszerz. Na padanamaskar nie ma teraz szans. Nie można też dać listu Swamiemu i rozmawiać z nim. Kwestia zaproszenia na interview w ogóle nie wchodzi w grę. Jednak liczba nowych wielbicieli odwiedzających Prasanthi Nilajam rośnie z dnia na dzień. Co sprawia, że ludzie tu przyjeżdżają? Moc boskiej magnetycznej miłości Swamiego. Jakich

jeszcze dowodów potrzebujemy, aby uwierzyć, że Swami jest tu z nami, obsypując wszystkich swoją miłością i błogosławieństwem?

Wiara jest podstawą życia człowieka

We wcześniejszych jugach wielbiciele, tacy jak Prahlada, Markandeya i Wibhiszana, mogli zdobyć łaskę Pana tylko dzięki stałej i silnej wierze w Niego. Jeśli Pan Narajana zmanifestował się przed Prahladą, Pan Śiwa chronił Markandeję, a Pan Rama udzielił błogosławieństwa Wibhiszanie, było to spowodowane ich niezachwianą wiarą w Pana. Przed nadejściem awatara Narasimhy Prahlada nigdy nie widział Pana. Zanim Pan Śiwa przejawiał się z lingi, Markandeya nigdy nie stanął twarzą w twarz z Panem. Chociaż Wibhiszana zawsze był zanurzony w kontemplacji Ramy, nigdy go nie spotkał, dopóki nie zaczął szukać w nim schronienia, porzucając Rawanę. W naszej mitologii uważa się ich za uosobienie oddania, nie prowadzi się dyskusji na temat wielbicieli, nie wspominając o tych znakomitych przykładach. Jeśli oddawanie czci Bogu stało się nieodłączną częścią naszego codziennego życia w kulturze indyjskiej, dzieje się tak tylko dzięki inspiracji tych szlachetnych dusz.

„Ludzie mogą doznać porażki z powodu braku wiary, ale zdecydowanie nie dozna jej ten, kto ma wiarę” – powtarzał Bhagawan. Budowa świata opiera się na fundamencie wiary. Wsiadamy do autobusu lub pociągu pokładając zaufanie w nieznanym kierowcy, aby bezpiecznie zabrał nas do celu. Idziemy do hotelu i jemy do syta, mając wiarę w kucharza, który przygotował jedzenie, choć nic o nim nie wiemy. W ten sposób każda czynność w naszym codziennym życiu opiera się na wierze, przy braku której życie się zatrzymuje. Skoro jesteśmy w stanie wierzyć w zwykłych śmiertelników, dlaczego nie potrafimy mocno uwierzyć w Boga? Jeśli tylko poddamy się Bogu z całkowitą wiarą i miłością, z pewnością da nam pokój i szczęście i sprawi, że podróż naszego życia przebiegnie gładko i doprowadzi nas do ostatecznego celu życia. Silna i niezachwiana wiara w Boga jest konieczna. To moja gorąca modlitwa do Swamiego, aby napełnił nasze serca niezachwianą wiarą w niego.

Samasta lokah sukhino bhawantu – oby wszystkie światy były szczęśliwe!

- Autor, Śri R. J. Rathnakar, jest członkiem zarządu Sri Sathya Sai Central Trust.

System edukacji Sathya Sai – dar dla transformacji ludzkości

dr Pal Dhall

W dzisiejszych czasach walka i niezgoda pozbawiły pokoju i jedności rodziny, szkoły, wioski, miasta i państwo... Sadhu modlili się i przybyłem.

Obchodzimy w tym roku 50-lecie programu Bal Wikas, zajmującego się duchową edukacją dzieci wielbicieli Sathya Sai w Indiach oraz programu Edukacji Duchowej Sai (EDS) w innych krajach. Ważne jest, aby uświadomić sobie, że te programy to tylko jeden z aspektów bardzo wszechstronnej misji edukacyjnej Bhagawana. W 1968 roku oznajmił on, że przyjął ludzkie narodziny zwłaszcza po to, aby kształcić i prowadzić ludzkość do pokoju i na wyższy poziom świadomości ponad podziały, indywidualizm, wyzysk i stres. W ten sposób jego misja edukacyjna zaczęła się wtedy, gdy przybył w dniu 23 listopada 1926 roku. Już jako dziecko rozpoczął swoją nieformalną misję edukacyjną prowadząc nagarsankirtan, teatr, przedstawienia, układał pieśni i uczestniczył w boskich lilach. W 1940 roku w wieku 14 lat ogłosił swoją misję edukacyjną, składając wielką deklarację, że ludzkość może się uratować dzięki nowemu kształceniu serca i umysłu w drodze poddania się stopom wielkiego guru, awatara epoki kali.

Światowe wyzwania kulturalne

Jego przyjście to była pełna współczucia odpowiedź na cierpienia ludzi i modlitwy mędrców o przewodzenie ludzkości, tak aby wyszła z niewiedzy i ciemności i podążała ku mądrości i światłu. Nasza nieświadomość znaczenia i celu ludzkiego życia, czynny powodowane chciwością i zaufanie, jakie błędnie pokładamy w gospodarce, potęgze militarnej i technice, wierząc, że rozwiążą wszystkie problemy, uczyniła planetę coraz bardziej niemieszkalną, zniszczoną prywatnymi i osobistymi nieszczęściami, wojnami, religijną i rasową nietolerancją, zanieczyszczeniem środowiska, utratą różnorodności biologicznej, zmianami klimatu i wyzyskiem biedniejszych narodów przez te bogate i potężne. Obecnie jesteśmy w stanie niepewnej równowagi między nieodwracalnym zniszczeniem ekosystemów, a możliwością uzdrowienia planety o ile nasze działania będą zorientowane na wyższy poziom świadomości.

Liczne kryzysy, jakim stawiamy czoła, wynikają z systemowej klęski edukacji, rodziny i kultury w obszarze zaspokajania głębszych potrzeb ludzkich. Większość ludzi jest zniewolona położeniem ekonomicznym, w jakim się znajduje. Wiodą życie w „cichej rozpacz”, mało czasu poświęcając introspekcji i refleksji nad celem życia, bo zajęci są pracą, a w domu pochłonia ich płytką rozrywką, jaką przekazuje telewizja i media elektroniczne. Obecna kultura światowa umniejsza rolę domu, instytucji oświatowych i kulturalnych, rysując między nimi twarde linie podziałów.

Filozofia systemu edukacyjnego Sathya Sai

Rodzice, rządowe wydziały edukacji, twórcy programów nauczania, decydenci i

kultura ubrali formalną edukację w płaszcz kształtowania życia dzieci i młodzieży. Ale to zaufanie tylko do edukacji formalnej jest niewłaściwe. Formalne wykształcenie może zapewnić środki na przeżycie ale nie na satysfakcjonujące życie.

Misja oświaty, jaką podjął Bhagawan, skupia się na rozwoju ludzkim jako ciągłej drodze odkrywania samego siebie, uświadamiania sobie jaźni i znajdowania ostatecznej wolności i pokoju. W tej drodze do domu instytucje oświatowe i kultura mają odmienne role, a jednak wyraźnie powiązane przez określone sposoby formalnej, nieformalnej i pozaformalnej edukacji. Bhagawan zadziwiająco rozwinął wszystkie te trzy sposoby i wykazał na praktycznym poziomie to, co znane jest teraz naukowcom, że ludzie optymalnie rozwijają się wtedy, gdy dom, formalne nauczanie i kultura wspierają w naszym życiu wartości ludzkie.

Bhagawan bardzo wcześnie zapowiedział, że odnowi i przekształci edukację: *„Oświadczam, że częścią mojej misji jest odnowienie i przekształcenie edukacji. Wkrótce zobaczycie jak się tym zajmuję i ukarzę tych, co tylko głośno i długo mówią o odbudowie oraz ochronie wartości duchowych”* (Sathya Sai Speaks, t. 1, 9.09.1958 r.)

Obecnie światowy system edukacji jest bardzo wadliwy, gdyż skupia się głównie na zapewnianiu umiejętności służących do zatrudniania się przez rozwijanie cech „głowy”. Bhagawan zaręczył: *„To niepełna edukacja. Wyłącza ona głębsze związki z „sercem”, które jest siedzibą wartości ludzkich – dharmy, śanti, premy i ahimsy, a także miejscem natychmiastowego połączenia z boskością i uzyskania przewodnictwa”*.

System Edukacji Sathya Sai opiera się na rzeczywistości atmicznej, zasadzie jedności - jednej Boskiej Istocie, która przejawia się jako wszechświat i mieszka w sercu człowieka, zawsze dostępna oczyszczonej świadomości jako głos sumienia. Bhagawan głosi: *„Wyższa uczelnia nie dająca wiedzy o rzeczywistości atmicznej studentom, zajętym dążeniem do różnych celów i zgłębiających materialne nauki, jest jałowa niczym niebo bez księżyca, serce bez pokoju i naród bez głębokiego szacunku dla prawa”*. (Sathya Sai Speaks, t. 31 stycznia 1974 r.)

Zakładając formalne instytucje edukacyjne, Swami wykazał, jak przemyślane nauczanie odpowiednio łączące oświatę świecką i duchową (integralna edukacja) podnosi ludzką świadomość. Rozwija ono cechy serca i czyni życie duchowym, nadając mu głębsze znaczenie i cel, a także zapewniając umiejętności zarabiania na życie. Wspiera rozwój zdolności rozróżniania, osobistego i społecznego sumienia i zapewnia umiejętności posługiwania się wrodzonymi pięcioma wartościami ludzkimi do rozwiązywania wyzwań w życiu jednostek i zbiorowości.

Obok przedmiotów związanych z doczesną wiedzą, uniwersytet ten będzie uczył treści z dziedziny kodeksów etycznych, moralnych, duchowych i sadhany. Celem nauczania jest rozwijanie u studenta umysłu, trzymania się prawdy, oddania Najwyższemu, dyscypliny, oddania obowiązkom; cechy te będą rozwijane i

wspierane na tym uniwersytecie.

Sathya Sai Baba, 4 marca 1993

Bhagawan podkreślał znaczenie nauczania Educare jako sposobu wydobywania z serca wartości ludzkich, w celu rozwijania prawości, wyrażającej się jako jedność myśli, słów i czynów oraz dobry charakter. Baba oświadczył: „Educare ma dwie strony: jedną jest prawritti (zewnątrzna), a druga niwritti (wewnętrzna). Bóg to Hridajawasi (mieszkaniec wnętrza). Zatem wszystko, co wypływa z serca, jest w istocie boskie. Niech wasze myśli, słowa i czyny płyną z serca”. (Sathya Sai Baba, 26 lipca 1999)

Nauczanie Edukacji Sathya Sai

“W świątyni serca jest drzewo spełniające życzenia; ...tym spełniającym życzenia drzewem jest właściwy system nauczania moralnego”. (Sathya Sai Baba)

Edukacja Sathya Sai używa różnych strategii nauczania, w celu rozwijania ludzkiej osobowości we wszystkich dziedzinach - fizycznej, intelektualnej, uczuciowej, społecznej i duchowej. Modlitwy oraz budzące natchnienie cytaty pogłębiają wiarę i zapewniają wewnętrzną skarbnicę wzorców doskonałości oraz dobrych cech charakteru. Siedzenie w ciszy zwiększa skupienie i rozwija korę przedczołową – obszar mózgu, który jest miejscem samoświadomości, podejmowania postanowień, pamięci roboczej, siły woli i panowania nad sobą. Opowiadanie opowieści pogłębia rozumienie wartości ludzkich i wzmacnia wyrażanie siebie, pewność siebie, krytyczne myślenie, wyobraźnię oraz umiejętność wczuwania się w stan wewnętrzny drugiej osoby. Zbiorowy śpiew nasycza uczącego się pozytywnymi uczuciami, radością i harmonią, podczas gdy działania grupowe wspierają inteligencję emocjonalną i społeczną, współdziałanie i pracę zespołową.

Bhagawan uważał bezwarunkową miłość nauczycieli i rodziców za najważniejszy element nauczania zarówno formalnego, jak i nieformalnego. Oznajmił: „Prawdziwą oświatę można podsumować jednym słowem: miłość, wszechogarniająca miłość”. (Sathya Sai Baba, 22 listopada 1985).

Dobrze wykonana praca badawcza wykazała, że doświadczenie bezwarunkowej miłości jest jednym z najważniejszych wyznaczników rozwoju wiary w siebie, elastyczności emocjonalnej, kształtowania osobowości oraz pomyślności w życiu. Doświadczenie miłości rozstrzyga nawet o odporności na choroby.

Formalna Edukacja Sathya Sai

Po wielkiej deklaracji Bhagawana uczynionej w wieku 14 lat, następne 70 lat spędził na rozwijając niestrudzenie system Edukacji Sathya Sai. Założył Instytut Wyższej Wiedzy Śri Sathya Sai i jego różne miasteczka uniwersyteckie, koledże Sathya Sai oraz ponad 100 szkół Sathya Sai w Indiach. Wsparł utworzenie 31 instytutów Edukacji w

Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS) i 44 szkoły Sathya Sai w innych krajach.

Żadna z formalnych instytucji Bhagawana nie jest ukierunkowana na zysk. Był przeciwny obecnie szeroko rozpowszechnionemu uprzedmiotowieniu prywatnej oświaty dla bogatych i elity. Polecił, aby dostęp do znakomitej edukacji opierał się na zasługach, niezależnie od sytuacji finansowej rodziny. Popierał zakładanie szkół i instytutów Sathya Sai drogą dobrowolnych darowizn jako „inwestycji” - ze strony uświadomionej duchowo społeczności - w odpowiednie nauczanie przyszłych pokoleń. Pedagogom, dyrektorom i zarządowi przypominał, że wszyscy pracownicy w jego instytucjach, zwłaszcza nauczyciele, muszą stać się żywymi przykładami i wyrazicielami wartości ludzkich, przykładami do naśladowania.

Szkoły Sathya Sai na całym świecie uczą zgodnie z rządowymi programami nauczania, wypełniając go pięcioma powszechnymi wartościami ludzkimi. Nauka w tych szkołach odbywa się w pokojowej atmosferze, a uczniowie rozwijają dobry charakter i osiągają wysokie wyróżnienia akademickie. Wiele szkół Sathya Sai, wielu ich wychowanków i pracowników, stało się wzbudzającymi natchnienie przykładami znakomitości w oświacie, zdobywając nagrody i uznanie w kraju na świecie.

Nieformalna Edukacja Sathya Sai

Bhagawan udzielał silnego wsparcia nieformalnym przedsięwzięciom oświatowym. Przez kartę którą nadał Organizacji Śri Sathya Sai, stworzył światową instytucję nieformalnego nauczania, w celu urzeczywistniania wrodzonej ludziom boskości - poprzez duchowe nauczanie dzieci (Bal Wikas, programy Edukacji Sathya Sai) oraz młodzieży, szkolenie nauczycieli i kółka studyjne dla dorosłych. Istotą tych programów była zdyscyplinowana nauka, bezinteresowna służba i transformacja samego siebie, a także inne inicjatywy Bhagawana, takie jak ograniczanie pragnień oraz jedność religii. Badania pokazują, że uczęszczanie do ośrodków Sai przekształca każdego wielbiciela ucząc go wybaczenia, lepszego panowania nad popędami oraz umysłem i większej pracowitości w osobistej sadhanie. Prowadzi do odkrywania zadziwiających zdolności, np. w zakresie zarządzania, przemawiania, muzyki i śpiewu, nauczania i szkolenia, pisania i kierowania mediami.

W ostatnich latach w Organizacji Sai poświęca się dużo uwagi nieformalnym programom dla młodych dorosłych. Jak wykazują badania nad rozwojem młodzieży, istotnymi czynnikami rozstrzygającymi, jeśli chodzi o całościowy rozwój młodzieży są, niezależnie od Organizacji Sai, duchowość, spotkanie z tym co transcendentne, bezinteresowna służba i doradztwo ze strony osoby dorosłej.

Bhagawan krzewił edukację duchową wśród rodziców przez nieformalny program zapoczątkowany na „Zjeździe Rodziców” w Prasanthi Nilajam w 1999 roku. U rodziców spowodowało to wzrost świadomości, że dla miłości, szczęścia i pokoju w domu, najważniejsze są duchowość i wartości ludzkie.

Nieformalny system Edukacji Sathya Sai

Bhagawan nadzorował powołanie w pełni wszechstronnego systemu nieformalnego nauczania, który teraz rozwija się na świecie przez Śri Sathya Sai Sadhana Trust (Wydział Publikacji), „Sanathana Sarathi”, Radio Sai, „Heart-to-Heart” (Z serca do serca), program Widya Wahini i przez liczne strony internetowe Organizacji Sathya Sai. Jego boskie orędzia wygłaszane do wszystkich ludzi i do studentów, jak również książki z serii Wahini, stanowią wieczny strumień boskiej miłości i światła dla całej ludzkości. Pozostawił wspaniałe dziedzictwo literatury, która daje głębszy wgląd w indyjską kulturę i duchowość w czasie prowadzonych letnich kursów.

Bhagawan uczył ludzi, jak wypełniać każde doświadczenie człowieka głęboką duchowością. Wyjaśniał znaczenie atmy i swadharma. Podnosił świadomość ważnej roli kobiety w uświęcaniu domu, wyznaczając konkretny dzień w kalendarzu jako Dzień Kobiet. Na spotkaniach młodzieży uczył młodych ludzi o obowiązkach wobec rodziców i o ich roli w społeczeństwie. Edukował rodziców, jak rozwijać się duchowo w małżeństwie.

Oprócz orędzi wygłaszanych z okazji różnych świąt, występował z uroczystymi przemówieniami otwierającymi i pożegnalnymi na licznych zjazdach oraz warsztatach edukacyjnych i ciągle wyjaśniał swoją wizję systemu Edukacji Sathya Sai. Pedagodzy z całego świata, nie tylko wielbiciele Sai, tłumnie przybywali na te duchowe pielgrzymki i ważne wydarzenia na polu oświaty, doświadczając przemiany i wzbogacając się duchowo. Takie zjazdy i warsztaty stały się wzorem dla podobnych spotkań na całym świecie.

System Edukacji Sathya Sai - wzór godny naśladowania

Smutkiem napawa to, że większość ludzi nie uświadomiła sobie własnych optymalnych możliwości - z braku świadomości rodzicielskiej, przestarzałego systemu nauczania oraz ogólnoswiatowej kultury materializmu, które poskutkowały olbrzymimi globalnymi wyzwaniami. Bhagawan przyszedł szczególnie po to, aby dać ludzkości bezcenny dar - system Edukacji Sathya Sai, który może wprowadzić ludzkość na nową, bardziej świadomą drogę prowadzącą do wyższej świadomości oraz wewnętrznego rozwoju. System ten swobodnie łączy formalne i nieformalne elementy jako wzajemnie powiązane i wzmacniające się strony jednego, spójnego systemu, wspierającego optymalny rozwój.

Bhagawan nieustrudzenie pracował na rzecz światowego rozwoju swego wyjątkowego systemu Edukacji Sathya Sai. Nadzorował rozwój mających zdumiewającą pojemność mediów elektronicznych i drukowanych w Prasanthi Nilajam i obcych krajach, zarazem zachęcając do zakładania wiarygodnych instytucji formalnego nauczania, takich jak Instytut Wyższego Nauczania oraz afiliowanych wyższych uczelni, instytutów Edukacji Sathya Sai i szkół. Równocześnie rozwijał

Organizację Sathya Sai jako światową instytucję nauczania formalnego i nieformalnego. Można postrzegać wszystkie te instytucje jako ośrodki odnowy świadomości ludzkości dla pozytywnej przyszłości świata.

Bhagawan uprzedził możliwy opór wobec nowych przedsięwzięć społecznych głosząc wciąż, że nie zakłada nowej religii ani ideologii, lecz odnawia ducha ideałów, które istnieją już we wszystkich religiach i kulturach, a także są częścią ludzkiej natury jako pięć powszechnych wartości ludzkich stanowiących prawdziwą siłą napędową transformacji również w różnych religiach. Dążył do przekształcenia, a nie nawracania, co umożliwiło szerokie przyjęcie jego nauk. Doprawdy powodzenie instytucji i szkół Sathya Sai prowadzonych w krajach buddyjskich, chrześcijańskich, muzułmańskich i hinduistycznych, a także w społeczeństwach świecko-demokratycznych i komunistycznych, jest dowodem uniwersalności jego systemu edukacji.

Podsumowując obecny status systemu Edukacji Sathya Sai, nie ma mowy o ustanowieniu tysięcy szkół Sathya Sai, instytucji i ośrodków Sathya Sai w celu zaspokojenia potrzeb edukacyjnych całego świata. System Edukacji Sathya Sai to model przedsięwzięcia opartego na współpracy, pokazujący jak uświadomiona duchowo i opiekuńcza społeczność, starająca zakorzenić się w wartościach ludzkich przez formalne i nieformalne programy duchowe, może wpływać na formalne instytucje oświatowe, takie jak szkoły, uniwersytety, politechniki i ministerstwa oświaty, jak też na rodziców i tworzyć niezbędną kulturę dla najlepszego rozwoju ludzkości.

Patrząc na wyzwanie, jakim jest uświadomienie ludziom na całym świecie niewiarygodnej wartości systemu Edukacji Sathya Sai, musimy wzmacniać istniejące instytucje formalnego nauczania, jak i nieformalne programy Organizacji Sathya Sai. Dzieje się to już zarówno przez Sri Sathya Sai Central Trust w Indiach, jak i Komitet Nauczania Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai (MOSS). Poruszającym wydarzeniem i olbrzymim krokiem naprzód jest utworzenie Ośrodka Śri Sathya Sai ds. Wartości Ludzkich przez Sri Sathya Sai Central Trust w Prasanthi Nilajam, podobnie jak akredytacja wszystkich Szkół Sathya Sai przez MOSS. Wypada żywić nadzieję, że wraz z ciągłym wzmacnianiem się istniejących instytucji noszących imię Bhagawana, program EWLSS stopniowo rozwinie się do postaci głównego światowego zasobu wartości ludzkich, zarówno przez szersze rozpowszechnianie nauk Bhagawan, jak i zdyscyplinowane nauczanie.

Trzeba dobrze przeprowadzić i ocenić pracę badawczą na temat skuteczności oddziaływania programów Bal Wikas, Edukacji Sathya Sai, Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS), Instytutu Edukacji Sathya Sai (IESS) oraz szkół Sathya Sai na dzieci, nauczycieli, rodziców i społeczeństwo. Albowiem tylko możliwe do wykazania rezultaty widoczne dzięki tej pracy badawczej, przekonają nauczycieli w

świeckim świecie o sile systemu Edukacji Sathya Sai jako wzorca godnego naśladowania i tchną w nich ten entuzjizm, jaki my mamy.

– Autor, dr Pal Dhall, członek Rady Doradczej w ośrodku Wartości Ludzkich Śri Sathya Sai w Prasanthi Nilajam oraz współprzewodniczący Komitetu Edukacji MOSS.

Zintegrowana edukacja na uniwersytecie Swamiego

Prof. Peter Pruzan

Zintegrowana edukacja, jaką studenci uzyskują na uniwersytecie Swamiego, koncentruje się na rozwoju charakteru, służbie i duchowym rozwoju. Spowodowało to, że studenci rozwijali intelektualne, fizyczne, społeczne, kulturalne, duchowe i zorientowane na służenie aspekty swojej osobowości, a nie tylko na wiedzę akademicką, nastawioną na wyniki testów i dobrą pracę po ukończeniu studiów.

Nigdy nie przestaje mnie zadziwiać, że od 1991 roku, zaledwie dwa lata po mojej pierwszej wizycie w Prasanthi Nilajam, entuzjastycznie związałem się z Instytutem Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai (Uniwersytet Swamiego). Wyraziłem to publicznie w związku z moimi 80. urodzinami w 2016 r., gdy wydawnictwo naukowe Springer opublikowało moją najnowszą książkę „Metodologia badawcza: cele, praktyka i etyka w nauce”. W podziękowaniach tej książki napisałem: „Z największą pokorą i wdzięcznością dziękuję za inspirację i wskazówki udzielone przez Bhagawana Sri Sathya Sai (1926–2011), rektora założyciela Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai”. Doktoranci i studenci z całego świata czytają teraz o metodologii badawczej opartej na nauczaniu na wyjątkowym uniwersytecie opartym na wartościach, który Swami zainaugurował 38 lat temu dla młodych kobiet i mężczyzn.

Moje związki z uniwersytetem Swamiego

Antropolodzy mówią o „obserwacji tubylców”, kiedy mają zapewnić obserwacje grupy, którą chcą studiować, a do której nie należą i jej kultura może być dla nich obca. Rozumieją przez to, że świadomie decydują się na styl życia członków grupy, aby grupa mogła ich zaakceptować, zachowując jednocześnie obiektywizm /neutralność. Chodzi o to, aby uniknąć uprzedzeń, które naturalnie istnieją wśród jej członków, a jednocześnie móc ich obserwować i wchodzić z nimi w interakcje, co zwykle nie jest dostępne dla „osób z zewnątrz”. Myślę, że opisuje to moją sytuację na uniwersytecie.

Nie jestem Hindusem, urodziłem się i wychowałem w USA i mieszkam w Danii od połowy lat sześćdziesiątych. Mam białą skórę i włosy (te co zostały!); Swami nawet raz wspomniał o mnie studentom mówiąc „Biała broda”. Jednak, mimo że wyraźnie odstaję od stałych członków wydziału, z biegiem lat nauczyciele, administratorzy i studenci zaakceptowali mnie jako „członka” uniwersytetu. Poniżej znajdują się obserwacje „autsajdera”, który został zaakceptowany jako „insajder” - i dlatego mogą przedstawić refleksje na temat Uniwersytetu, których zwykli „insajderzy” lub „autsajderzy” nie mogliby przekazać.

Po pierwsze, wymagane są krótkie informacje ogólne. Razem z żoną podróżowałem do Indii prawie 50 razy, głównie w związku z moją rolą profesora honorowego nauczającego na uniwersytecie. Począwszy od 1991 roku regularnie prowadziłem kilka wykładów dla studentów MBA podczas każdej z moich licznych wizyt w Prasanthi Nilajam. Jednak moje zaangażowanie w uniwersytet znacznie wzrosło, kiedy w 2003 roku wycofałem się z profesury w Kopenhaskiej Szkole Biznesu. Od tego czasu uczyłem metodologii badań prawie wszystkich studentów, którzy zapisali się na studia magisterskie lub doktoranckie. Uczyłem tych kursów studentów zarządzania i ekonomii, a także studentów nauk przyrodniczych (fizyki, chemii, biologii). Począwszy od 2015 r., chociaż nadal jestem mentorem, stopniowo zmniejszałem obciążenie pracą. Zbliżałem się do 80 lat i czułem, że inni muszą przejąć te kursy.

Tego bliskiego związku z uniwersytetem z pewnością nie można było przewidzieć. Miałem za sobą ateistyczne wychowanie w Stanach Zjednoczonych i udaną karierę, zarówno w USA, jak i później w Danii, do której przeprowadziłem się na początku lat sześćdziesiątych. Mój sukces w biznesie i nauce był prześięknięty racjonalnym myśleniem naukowym. Byli koledzy z Danii i członkowie mojej międzynarodowej sieci naukowej często pytali o Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai. Dlaczego po odejściu ze stanowiska profesora w 2003 r. zamiast „odpoczywać”, podróżuję do dalekich i gorących Indii, spędzając co rok prawie pół roku nauczając i prowadząc studentów? I dlaczego wybieram bardzo małe mieszkanie w aśramie, z dala od swoich dzieci i wnuków, skoro mam bardzo atrakcyjne i wygodne warunki życia w Danii?

Przez pierwsze lata po przejściu na emeryturę miałem na to pytanie odpowiedź „łatwą”, choć trudną do zrozumienia przez moich kolegów i przyjaciół: obecność Nauczyciela nauczycieli, czcigodnego założyciela i rektora Uniwersytetu, naszego ukochanego Swamiego. Ale potem, kiedy Swami opuścił swoją fizyczną postać, moi przyjaciele i koledzy jeszcze bardziej nalegali na odpowiedź, dlaczego moja żona i ja nie wracamy, skoro Swami nie jest już fizycznie obecny, aby nas prowadzić, motywować i inspirować. Odpowiedź, jakiej udzieliłem, była podobna do odpowiedzi, której udzieliłem, gdy Nauczyciel nauczycieli był nadal fizycznie z nami: wciąż Jego obecność, chociaż teraz na poziomie niewidzialnym. Ale dzieje się tak również dlatego, że uniwersytet, który ustanowił i zaprojektował, aby łączyć świecką i duchową wiedzę, nadal zapewnia boską motywację. Nadal doświadczam inspirujących relacji z

uniwersytetem i jego studentami, które pozwoliły mi służyć i uczyć tego, czego muszę uczyć.

Poniższa krótka anegdota może zilustrować, co rozumiem przez to ostatnie stwierdzenie. Pewnego dnia na początku lat 90. nauczyciel angielskiego na Uniwersytecie Swamiego zapytał mnie, czy kocham moich studentów w Danii. Zastanawiałem się przez chwilę i odpowiedziałem, że ich nie kocham. W tym czasie prowadziłem wymagający kurs w programie „Filozofia i ekonomia”, który współtworzyłem w Copenhagen Business School. Na moim kursie miałem około 100 studentów; jak mogłem ich kochać, kiedy niektórzy spóźniali się i przerywali moje wykłady, wielu nie było wystarczająco przygotowanych, a jeszcze inni czytali gazetę, jedli kanapki, a nawet rozmawiali, co przeszkadzało w wykładzie. Więc powiedziałem: „Nie kocham moich studentów”.

Mój indyjski kolega spojrzał mi prosto w oczy i odpowiedział: „Zatem nie możesz być dobrym nauczycielem”. Myślałem o tym przez jakiś czas i doszedłem do wniosku, że miał rację; aby być naprawdę dobrym nauczycielem, trzeba kochać swoich uczniów. Od tego czasu, bez aktywnego poszukiwania, rozwinąłem w sobie miłość do wszystkich moich studentów, zarówno w Danii, jak i w Indiach. I zostało to więcej niż odwzajemnione.

Przez wiele lat, kiedy uczyłem na Uniwersytecie Sai Baby, miałem wspaniałe doświadczenia ze studentami. Są oni tak kochający, tak oddani; bo czysta radość przyczyniła się do ich rozwoju. Jestem pewien, że nauczyłem się od nich przynajmniej tyle, ile oni nauczyli się ode mnie; w pewnym sensie jesteśmy wzajemnie dla siebie nauczycielami.

Wysoka jakość studentów uniwersytetu Swamiego

Swami spowodował metamorfozę - przekształcenie surowego racjonalisty w poszukiwacza duchowego, uczącego na Jego uniwersytecie, który miał okazję prowadzić tych, których określił jako swą najcenniejszą własność, swych studentów.

Przez lata wielu z moich byłych studentów i doktorantów pytało mnie, jak pasują do wielu studentów, których uczyłem i prowadziłem na Zachodzie. Dla refleksyjnego praktyka nauki, takiego jak ja, nie jest to pytanie takie proste, jak mogłoby się wydawać; istnieje wiele kryteriów, które można wybrać do oceny studenta, nie tylko wyniki testów i inne wskaźniki sukcesu akademickiego. Patrząc z szerokiej, holistycznej perspektywy, moi (Jego) studenci na tym uniwersytecie przodują w porównaniu ze studentami, których uczyłem i prowadziłem na Zachodzie; są najbardziej wszechstronnymi studentami, jakich miałem w swojej długiej karierze akademickiej. Głównym powodem tej oceny jest to, że nauczanie ich opiera się na wartościach i jest prowadzone przez wykładowców, którzy dokładają wszelkich starań, aby wcielić w życie te wartości, do których się odnoszą. Edukacja integralna, którą studenci otrzymują na uniwersytecie Swamiego, koncentruje się na rozwoju charakteru, służbie i

duchowym rozwoju. Spowodowało to, że studenci bardziej rozwijali się intelektualnie, fizycznie, społecznie, kulturalnie, duchowo i zorientowani są na służebne aspekty swojej osobowości, a nie tylko na wartości akademickie, dobre wyniki testów i pracę po ukończeniu studiów.

Ale co rozumiem przez takie terminy, jak „rozwój charakteru” i „integralna edukacja oparta na wartościach” - i jak taka edukacja przyczynia się do rozwoju charakteru? Biorąc pod uwagę ograniczenia tak krótkiego artykułu, nie będę zastanawiał się, co oznaczają te słowa - co zrobiłbym w artykule dla czasopisma naukowego - ale po prostu przedstawię obserwacje opierając się na moim około 30-letnim związku z Uniwersytetem.

Według mojego doświadczenia kierownictwo i wykładowcy uniwersytetu koncentrują się na zintegrowaniu ludzkich wartości z tradycyjną świecką wiedzą. To „edukacja integralna” odróżnia Uniwersytet Swamiego od innych instytucji szkolnictwa wyższego. Uniwersytet ten dąży do spełnienia proroczego oświadczenia Swamiego skierowanego do studentów, kiedy zainaugurował uniwersytet w 1981 roku.

Ta szkoła nie została utworzona tylko po to, aby przygotować cię do zdobywania stopni naukowych. Głównym celem jest pomoc w rozwoju samoświadomości i wiary w siebie, aby każdy z was mógł nauczyć się poświęcenia i samorealizacji. Nauczanie programów uniwersyteckich, przygotowanie do egzaminów uniwersyteckich oraz przyznawanie stopni uniwersyteckich to tylko środki stosowane w celu inspirowania duchowego wzrostu, odkrywania siebie i służby społecznej w duchu miłości i nieprzywiązania.

Koncentracja na służeniu społeczeństwu przejawia się w świadomym wysiłku kierowania i kształtowania uczniów, aby służyli innym. Osiąga się to nie tylko poprzez nauczanie, ale także poprzez projekty służące społeczeństwu, zgodnie z nauczaniem Swamiego, że służba człowiekowi jest służbą Bogu. Obecnie projekty badawcze Uniwersytetu koncentrują się na środowisku, zdrowiu i energii.

Jednak nie ma instrukcji, nie ma wskazówek „jak to zrobić”, jak uczyć i prowadzić badania oparte na wartościach. To, czego wymaga moje wieloletnie doświadczenie, to ewolucja kultury, kolektywnego sposobu myślenia, który jest dostrojony do osiągnięcia szlachetnych celów określonych przez Swamiego. Wynika to z tego, że etos ewoluował, gdy wszyscy członkowie Uniwersytetu, bez względu na swoją pozycję, zaczęli dążyć do duchowego wzrostu i odkrywania siebie będąc częścią Misji Swamiego i świadomie dążąc do kształtowania studentów i siebie samych w ucieleśnienia prawdy, prawości, pokoju, miłości i niekrzywdzenia.

Ale nie tylko przez nauczanie i badania uniwersytet stara się osiągnąć cele Swamiego, tak elokwentnie sformułowane podczas jego inauguracji. Na żadnym innym uniwersytecie nie widziałem wykładowców tak oddanych swoim studentom. W rzeczywistości około jedna trzecia wykładowców (i wszystkich doktorantów)

mieszka ze studentami w akademikach, dzięki czemu są w stanie prowadzić ich i służyć im przez całą dobę. To jest naprawdę wyjątkowy aspekt tej uczelni.

Wyjątkowość Uniwersytetu Swamiego

Domy studenckie również przyczyniają się do wyjątkowości uniwersytetu Swamiego. Odnoszę się do moich doświadczeń w akademiku w Prasanthi Nilajam, ale zakładam, że sytuacja w trzech innych kampusach jest podobna. 10-14 studentów mieszka w pokoju o bardzo skromnym wyposażeniu; w nocy rozkładają swoje maty do spania, dzielą się codziennymi doświadczeniami życiowymi, bez względu na pochodzenie społeczne i kulturowe. To jest prawdziwe życie w społeczności. Zwracam uwagę, że w akademikach nie ma rozrywek w tradycyjnym tego słowa znaczeniu, ale jest wystarczająco dużo czasu na udział w różnego rodzaju zajęciach sportowych, teatralnych i muzycznych oraz na inne działania kulturalne. Muszę również odnieść się do obowiązków, jakie mają studenci. W akademiku w Prasanthi Nilajam znajduje się około 30 „działów”, a niewiele mniej w trzech innych kampusach. Każdy z działów odpowiada za pewne aspekty życia w akademiku - takie jak prowadzenie przychodni i sklepu stacjonarnego, szycie kostiumów dla różnych przedstawień teatralnych, pomoc w wielu aspektach utrzymania budynku i tak dalej. W ten sposób uczniowie nie tylko „biorą”, ale także „dają”, a tym samym uczą się doceniać na przyziemnym poziomie znaczenie „służby”.

Kiedy od czasu do czasu prosiłem byłych studentów o refleksję na temat najcenniejszych doświadczeń, jakie mieli podczas studiów na uniwersytecie, jedną z najczęstszych odpowiedzi, jakie otrzymałem, były „doświadczenia w domu studenckim”. Wyjaśniali, że jest to główne źródło ich samodyscypliny, a także samodzielności oraz erozji różnic - klasowych i innych, czyli niezbędnych kroków na drodze do urzeczywistnienia jedności.

Zakończę tę krótką próbę uchwycenia jednych z najbardziej znaczących cech tego wyjątkowego uniwersytetu opartego na wartościach, refleksjami na temat dorocznego spotkania sportowo-kulturalnego. Kiedy myślę o tym wydarzeniu, pojawia się metafora: „wierzchołek góry lodowej”. To dlatego, że dla prawie wszystkich, poza studentami i wykładowcami spotkanie to, które odbywa się co roku 11 stycznia, jest najbardziej imponującym wydarzeniem, ale tylko jednodniowym. Podczas tego jednego dnia odbywają się krajowe i międzynarodowe imprezy sportowe i kulturalne, które mogą obejmować śmiałe wyczyny na dwóch kołach, jeździeckie, sztuki walki, gimnastykę, tańce wschodnie i zachodnie - i wiele więcej. To jest wierzchołek góry lodowej. To, czego nie widać, to główna część „góry lodowej” - działania odbywające się przez cały rok akademicki w każdym z czterech kampusów uniwersyteckich (a także we wszystkich innych instytucjach edukacyjnych Sathya Sai, w tym w szkołach podstawowych i średnich, szkole pielęgniarstwa i muzycznej), które prowadzą do dorocznego spotkania sportowo-kulturalnego. Działania te obejmują taniec, teatr, występy muzyczne, konkursy, quizy, malowanie, rzeźbienie/rysowanie i śpiewanie

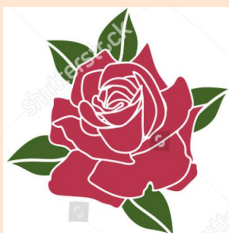
pieśni nabożnych oraz wystąpienia publiczne.

Aby dać wyobrażenie o znaczeniu tych działań, odwołam się do przedstawień granych przez studentów przez cały rok akademicki. Naprawdę wspaniale jest obserwować, jak studenci, z których większość nigdy nie miała żadnego doświadczenia w tej materii, pracują razem nad opracowaniem i wykonaniem spektakli - od pisania scenariuszy i muzyki po scenografię, kostiumy, makijaż oraz próby.

Muszę przeprosić za to, że nie opisałem wielu innych aspektów integralnej edukacji, w tym takich działań jak czwartkowa klasa moralna, program świadomości oraz zajęcia pozalekcyjne, np. granie w orkiestrze.

Kilka osobistych uwag końcowych: Mam stopnie naukowe kilku najbardziej szanowanych uniwersytetów na świecie: Princeton (B.Sc.), Harvard (MBA) i Case-Western (doktorat) w Stanach Zjednoczonych oraz Uniwersytet Kopenhaski w Danii. Jestem głęboko wdzięczny za wspaniałe możliwości edukacyjne, jakie one zapewniły. Ale nigdzie nie miałem okazji uczyć się, służyć i wzrastać jako istota ludzka, tylko w Instytucie Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai, i nigdy przez ponad 55 lat nauczania na uniwersytecie nie doświadczyłem tak doskonałych studentów, jak studenci, których mentorem byłem na Uniwersytecie Swamiego!

- Autor, prof. Peter Pruzan, był profesorem w Szkole Biznesu w Kopenhadze w Danii, jest związany z uniwersytetem Bhagawana od ponad 30 lat jako profesor honorowy.

Edukacja w Wartościach Ludzkich Śri Sathya Sai **Powstanie i rozwój edukacji, która przemienia**

Dr B. G. Pitre

Jeśli dzisiaj człowiek jest zdezorientowany, zmartwiony i nie jest w stanie czerpać radości ze świata, to z pewnością musi szukać, identyfikować i eliminować przyczynę tego nieszczęśliwego stanu. Kiedy inicjujemy to dociekanie i wyruszamy w wewnętrzną podróż, uświadamiamy sobie boskie centrum w sobie. Człowiek jest z natury boski, a błogość jest jego naturą. Jest szczęśliwy i spokojny, kiedy jest w zgodzie ze swoją prawdziwą naturą, wewnętrzną jaźnią. Zatem uczenie się

jest zasadniczo procesem wewnętrznej transformacji.

W świętym obszarze North Prasanthi Center w Rishikesh, 12 października 2019 r. zainaugurowano ceremonię Sri Sathya Sai Weda Sastra Pathashala, przy pieśniach wedyjskich dużej liczby wielbicieli z całych Indii, wypełniając w ten sposób ogłoszoną przez Swamiego Sankalpę Bhagawana Baby - 37 lat temu, 9 kwietnia 1982 r. To wydarzenie było znaczące, ponieważ trafnie ilustruje koncepcję „edukacji, która przekształca”, zapoczątkowaną przez Swamiego w dzieciństwie. Ten zaplanowany przez Boga projekt prowadzący ludzkość krok po kroku na ścieżce duchowej jest przykładem wyjątkowej metodologii przyjętej przez Bhagawana Babę w obliczu przytłaczającej materialistycznej filozofii i praktyk.

Swami mówi, że we współczesnych czasach nigdzie nie można znaleźć przykładów prawdziwej praktyki dharma, dlatego musimy udać się do źródła, do Wed, aby je zrozumieć. Swami zawsze głosił, że istotą czterech Wed są dwa hasła: „Kochaj wszystkich, słuź wszystkim” i „Zawsze pomagaj, nigdy nie krzywdź”. To są jego bardzo charakterystyczne stwierdzenia, podpisy jego misji.

Przez tysiące lat Wedy były przekazywane jako dziedzictwo kulturowe ustnie, niezanieczyszczone, zachowując czystość słów, myśli i czynów. Jest to święta wiedza, która nie tylko objawia nasze boskie dziedzictwo, bo rządzi także naszym życiem i naszym podejściem do życia. Przekazali je bezinteresownie ci, którzy osiągnęli najwyższą czystość serca i umysłu. W 2003 r. UNESCO ogłosiło Wedy niematerialnym dziedzictwem kulturowym ludzkości.

Początki

Nasza podróż rozpoczyna się w połowie 1930 r., kiedy młody Sathya stworzył Pandhari Bhajan Mandali, a grupa bhadżanowa zwykła spacerować ścieżkami Puttaparthi śpiewając bhadżany. Jeden z bhadżanów, które skomponował i śpiewał, brzmiał: „Satja, dharma, śanti i prema, pozwól nam wszystkim podróżować przez nasze życie”. Wszystkie te wartości są w nas ukryte, wyjaśnił później; powinniśmy wykorzystywać te zasoby ludzkie w naszym życiu, aby czerpać radość i spokój. Kolejny znaczący krok podjął 20 października 1940 r. Wrócił wcześniej ze szkoły, odłożył na bok podręczniki szkolne, które niósł i opuścił dom na stałe po wypowiedzeniu historycznego oświadczenia: „Zaczynam teraz zadanie, dla którego przybyłem. Moi wielbiciele wzywają mnie”. W ten sposób symbolicznie wyraził niezadowolenie z panującego systemu edukacji - edukacji, która wiąże umysł i ogłosił, że jego sankalpa przełamie kajdany dzięki jego systemowi edukacji.

W rzeczywistości tego pomyślnego dnia młody Sathya wygłosił swoją pierwszą mowę do zebranych wielbicieli: „O człowieku, aby przekroczyć nieprzenikniony ocean życia, rozwijaj pełną czci wiarę i poddaj się lotosowym stopom Mistrza”. Podróż życia, zadeklarował Sathya, jest jak podróż statkiem bez steru po burzliwym morzu. Tyłko

Mistrz może sterować łodzią i bezpiecznie zabrać nas na drugi brzeg. Lotosowe stopy Mistrza są symbolem wewnętrznej boskości. Umysł musi skierować się do wewnątrz, to znaczy przekształcić się, aby obudzić wewnętrzną boskość i wydobyć ukryte wartości, by praktykować je w życiu.

Wyjątkowość tego niezwykłego zdarzenia polega na tym, że w tak młodym wieku 14 lat Swami jasno zdefiniował cel życia, a także oświetlił ścieżkę prowadzącą do jego osiągnięcia. Celem jest osiągnięcie samorealizacji; ścieżką jest opanowanie kaprysów umysłu i praktykowanie ludzkich wartości, czyniąc w ten sposób wewnętrzne sumienie arbitrem własnych decyzji i działań w życiu. Zauważcie też, że Swami wybrał potężną technikę grupowego śpiewania, aby przekazać to uniwersalne przesłanie poprzez bhadżan, promując w ten sposób metodologię edukacyjną najbardziej efektywną dla transformacji umysłu.

Fundacja

We wczesnych latach podejście i metodologia Swamiego były źle interpretowane i przez wielu źle rozumiane. Nawet jego starszy brat nie był wyjątkiem. W odpowiedzi na list swego brata Swami oświadczył bez wahania i niepewności: „Żaden święty tekst nie ustanawia zasad regulujących życie szlachetnych dusz, określając nawyki i postawy, które muszą przyjąć. Oni sami znają ścieżkę, którą muszą kroczyć; ich mądrość reguluje i czyni ich czyny świętymi”. Swami kontynuował ten list i wyraźnie objawił swoją misję następującymi słowami: „Mam zadanie wspierać wszystkich ludzi i zapewnić im życie pełne anandy. Przysięgam, że poprowadzę ku dobru wszystkich, którzy znów zбочą z prostej ścieżki i ocalę ich”. W ten sposób Swami utrzymywał w mowie i słowach równowagę i zgodność między filozofią a praktycznymi środkami jej realizacji.

Jednak zadanie to było ogromne i wymagało stworzenia atmosfery, która pozwoliłaby metodologii stać się centralnym punktem jego misji w nadchodzących latach. Jeśli okres pierwszych 21 lat jego życia od 1926 do 1947 r. można nazwać inicjacją jego nauczania, następne 21 lat od 1947 do 1968 r. można nazwać okresem budowy fundamentów Jego Misji. Podobnie jak fundamenty budynku i korzenie drzewa schodzą głęboko pod ziemię i są niewidoczne na powierzchni, cicha rewolucja zapoczątkowana przez Swamiego dotarła do setek szkół i tysięcy domów, szczególnie w południowych Indiach. Dzieci w tych domach uczestniczyły w programie zwanym Bal Wihar, nieformalnym kursie kultury prowadzonym z miłością przez panią domu, opowiadającą o ludziach dobrych i szlachetnych, śpiewając pieśni nabożne i modlitwy. Promował uruchomienie wielu szkół, „Weda Sastra Pathashali” i publikacje literatury duchowej. Koła bhadżanowe powstały w tysiącach miast i wsi. W ten sposób Swami zainicjował duchowy renesans na wielką skalę w całym kraju.

W 1968 r., kiedy zwołano Pierwszą Światową Konferencję Organizacji Sri Sathya Sai w Mumbaju, stworzył On ekosystem duchowy, zapewniający pozytywne przyjęcie jego nauczania i przekazując wytyczne dotyczące realizacji sewy. W jednym z

dyskursów oświadczył: „Moje czyny są fundamentem, na którym buduję swoją pracę: zadanie, dla którego przyszedłem, chodząc wśród mas, doradzając, kierując, pocieszając, podnosząc na duchu, prowadząc ścieżką satji, dharmy, śanti i premji”. Swami przekazał również wytyczne dla osobistej sadhany: 9-punktowy Kodeks Postępowania, aby aspiranci mogli pozostawać w stałym kontakcie z wewnętrznym sumieniem. Położono zwłaszcza nacisk na równowagę między wiedzą i umiejętnościami, między teorią a praktyką ludzkich wartości, abyśmy przebywali, mówili i żyli w pozytywnym otoczeniu społecznym.

Ekspansja

Organizacja Sai wkrótce po I Światowej Konferencji wkroczyła w fazę ekspansji i zróżnicowania działalności. Jednocześnie Swami zainicjował duży program edukacyjny o dalekosiężnych implikacjach. To było formowanie nieformalnego Programu Edukacji w Wartościach zwanego Bal Wikas. Swami zapewniał regularną pomoc, osobiście prowadząc kursy przygotowujące nauczycieli. Zastanówmy się od czasu do czasu nad jego poniższymi wskazówkami dla nauczycieli:

- „Proponuję, aby modlitwy były ważnym elementem harmonogramu zajęć” (13 maja 1970 r.).
- „Dobrze, że uczysz dzieci pieśni nabożnych, opowiadania historii itp. Ucz ich także medytacji przez krótką chwilę każdego dnia” (3 stycznia 1971 r.).
- „Dla tych, którzy pragną praktykować medytację, wskazane jest, aby dżoti (płomień) był traktowany jako przedmiot medytacji, a nie postać boskości” (maj 1979 r.).
- „Podkreślaj znaczenie czystości fizycznej, prostego sattwicznego jedzenia i zajęć grupowych wymagających wzajemnej pomocy” (31 grudnia 1984 r.).

Swami wprowadzał techniki transformacji małymi krokami, aby mieć pewność, że podąża za nimi nauczyciel (guru) i promuje wspierający uczniów ekosystem w ich domach. Do 1979 r. program Bal Wikas sięgnął praktycznie każdego okręgu Indii. Opracowano ustrukturyzowany program nauczania rozłożony na 9 lat, opracowano pomocnicze materiały tekstowe w kilku językach, stworzono metodologię instruktażową dla guru, a nawet przeprowadzono badania ewaluacyjne. Ważnym aspektem ekspansji programu było uruchomienie wielu szkół i koledżów Sathya Sai w całym kraju. Począwszy od 1972 r. Swami rozpoczął także letnie kursy kultury i duchowości Indii, na które przyjeżdżała młodzież i instruktorzy z całego kraju.

Teraz, gdy pojawił się obfity deszcz łaski, nadszedł czas na zmiany na ścieżce Sai. W maju 1979 r. Swami ogłosił rozszerzenie programu Edukacji w Wartościach, by docierał do wszystkich szkół w systemie edukacji formalnej. Utworzył komitet pod kierunkiem prof. V. K. Gokaka, by opracował i wdrożył program nauczania, zwany teraz programem Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS). Sam Swami prowadził kursy dla nauczycieli-edukatorów w Prasanthi Nilajam. Program nauczania

został dopracowany i przetestowany w setkach szkół, a w ciągu następnych kilku lat przeszkolono tysiące nauczycieli. Wiele stanów, w tym Maharashtra, Karnataka, Gudźarat, Delhi, Andhra Pradesh, Bengal Zachodni i Uttar Pradesh, wystąpiło z formalnym poparciem dla realizacji programu nauczania EWLSS w swoich szkołach.

Program nauczania EWLSS

Treść kursu obejmuje tematy, które Swami cały czas promował: pięć ludzkich wartości: prawdy, prawości, pokoju, miłości i niekrzywdzenia, pięć potężnych technik transformacji: medytacja, modlitwy, śpiew grupowy, opowiadanie historii i zajęcia grupowe, dużą rolę nauczycieli i rodziców w rozwoju charakteru uczniów, pedagogikę prowadzenia zajęć oraz kulturę indyjską. Prof. Gokak wyjaśnił znaczenie edukacyjne nauk Swamiego następującymi słowami: „To, co Bhagawan nazywa wartościami ludzkimi, to cele życia duchowego, a także cele teorii integralnej edukacji Sathya Sai. Względne wartości edukacyjne (wiedza, umiejętności, równowaga, łagodność i własna tożsamość) stają się absolutne, gdy mają boską miłość u swych podstaw.

Jeśli dzisiaj człowiek jest zdezorientowany, zmartwiony i nie jest w stanie czerpać radości ze świata, to z pewnością musi szukać, identyfikować i eliminować przyczyny tego nieszczęśliwego stanu. Kiedy inicjujemy to dociekanie i wyruszamy w wewnętrzną podróż, uświadamiamy sobie boskie centrum w sobie. Człowiek jest z natury boski, a błogość jest jego naturą. Jest szczęśliwy i spokojny, kiedy jest w zgodzie ze swoją prawdziwą naturą, wewnętrzną jaźnią. Zatem uczenie się jest zasadniczo procesem wewnętrznej transformacji.

Miłość jest naturalną wiosną w każdej osobie czekającej na wyzwolenie. Gdy jest miłość, znaczy to, że znaleziony został kanał, w którym dusza może wyrazić siebie. Miłość jest w stanie wytwarzać silne pozytywne wibracje; kiedy dzielimy się nią z innymi, doświadczamy spokoju.

Boski plan się ujawnił; może nadszedł czas, aby zapewnić mu strukturę i mechanizm instytucjonalny. Swami utworzył więc Trust EWLSS, którego został założycielem. Narodowa Rada Edukacji Sri Sathya Sai została również utworzona w celu promowania filozofii edukacyjnej Sri Sathya Sai; teraz nazwano ją Instytutem Edukacji Sathya Sai (IESS), wspieranym przez Krajową Radę Szkół Sri Sathya Sai, pod patronatem Trustu EWLSS.

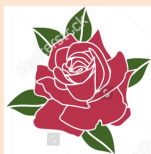
Program nauczania EWLSS jest pierwszym w historii, który zawiera wszystkie elementy programu nauczania - podstawy nauk edukacyjnych, metodologię nauczania, techniki i działania, procedurę oceny oraz moduł szkolenia nauczycieli. Jest holistyczny w podejściu, odpowiedni dla współczesności i łączy wartości ludzkie z przedmiotami akademickimi; wyraźnie określa cel w słowach Swamiego: „Celem edukacji jest charakter; a charakter to jedność myśli, słów i czynów”. Badania przeprowadzone na całym świecie i tysiące artykułów naukowych opublikowanych w ciągu ostatnich kilku lat w pełni potwierdzają wyjątkowy wkład pięciu technik nauczania w

promowanie wartości ludzkich wśród studentów. Dlatego program EWLSS ma niezaprzeczalną pozycję w XXI wieku.

Filozofia życia wychwalana przez wszystkie wielkie religie i przez awatarów jest wieczna, a zatem cel życia i zarabiania na życie, choć inaczej sformułowany, jest również wszędzie identyczny. Ścieżek jest wiele, ale cel jest jeden. Niepowtarzalność programu EWLSS polega na przyjętej metodologii, zastosowanych technikach i trafnej ocenie rzeczywistej sytuacji. Z ekosystemu w ciągu ostatnich kilku stuleci stopniowo wykorzeniło się wszelkie znaczenie i wiara w wieczną rzeczywistość. Wyjątkowość awatara Sathya Sai polega na promowaniu duchowego ekosystemu, który identyczny jest z Jego misją.

- Autor jest dyrektorem Instytutu Edukacji Sathya Sai w Mumbaju.

SRI SATHYA SAI EDUCARE – OBRAZ, PRAKTYKA, REZULTAT

Dr Tirakiat Jareonsettasin

OBRAZ

Sri Sathya Sai twierdzi: „Celem edukacji jest charakter”. Podkreśla, że edukacja musi być dla życia, a nie tylko dla zarabiania na życie i nie może istnieć rozdział między edukacją świecką a duchową. Mówił: „Jakie jest podstawowe znaczenie edukacji? Słowo to ma łacińskie korzenie „educare”. Co to znaczy? Oznacza wydobyć tego, co jest w środku. Co trzeba wydobyć? Każda postać wiedzy i zdolności jest w człowieku ukryta. Człowiek jest obdarzony wszystkimi rodzajami możliwości - fizycznymi, umysłowymi, duchowymi i etycznymi. Prawdziwym celem edukacji jest ukazanie wrodzonych mocy człowieka. Są one dwojakiego rodzaju. Pierwsza dotyczy wiedzy o rzeczach zewnętrznych; organem przejawiającym tę moc jest głowa (mózg). Narzędziem, które pozwala wydobyć wewnętrzną wiedzę, jest serce. Pierwsza dotyczy egzystencji fizycznej, a druga - wyższej nauki lub życia w prawdziwym tego słowa znaczeniu. Życie stanie się idealne tylko wtedy, gdy oba te rodzaje wiedzy przejawiać się będą w harmonii” (boski dyskurs, 22 listopada 1999 r.).

Baba mówił również: „Istnieją dwa rodzaje studiowania: skierowane do wewnątrz i na zewnątrz. Rzeczy, których uczysz się na pamięć i wrzucasz do swojej odpowiedzi, są

zewnątrznym studiowaniem. Z drugiej strony, uczenia się od serca, odczuwanie pełni i doświadczanie błogości jest studiowaniem skierowanym do wewnątrz. Nazwano je terminami: edukacja i educare. Twoim celem powinno być zdobycie educare, a nie zwykłego wykształcenia” (boski dyskurs z 4 kwietnia 2001 r.).

Zajmijmy się teraz procesem patrzenia do wewnątrz. Kiedy wchodzimy do środka i eksplorujemy naszą świadomość, od razu stajemy przed najważniejszym pytaniem: czego musimy doświadczyć i wyciągnąć na zewnątrz? Innymi słowy, jaka jest mapa naszej świadomości? Proces wewnętrznej podróży jest w rzeczywistości ewolucją. Podróżujemy od ciała materialnego do naszego umysłu, który jest bardziej subtelny. Starożytne pisma święte stwierdzają, że w głębi umysłu znajdziemy naszego Ducha, naszą wewnętrzną Jaźń lub Boga i Bóg jest naszym prawdziwym Ja, a wszyscy jesteśmy iskrami Boga.

Aby pojąć wewnętrzną podróż świadomości, lepiej zrozumiemy mapę świadomości przez proces zwany inwolucją. Podczas gdy ewolucja jest ścieżką rozwoju, która prowadzi człowieka do Boga, inwolucja jest drogą, na której Bóg staje się człowiekiem. Przyjrzyjmy się przez chwilę najstarszym pismom świętym, Wedom, które opisują związek między Stwórcą a stworzeniem, twórcą mapy i mapą. Jest to systematycznie opisane przez wedyjski system filozofii Sankhja i jest wyjaśniany w różnych częściach Upaniszad.

Oto opis inwolucji. Po pierwsze, jeszcze zanim się zaczął czas, w pozaczasowym, bezprzestrzennym stanie, istniała Świadomość, Istota. Można ją nazwać Istotą Kosmiczną, Tamtym lub Bogiem. Wedy w sanskrycie nazywają ją Purusza, co oznacza Najwyższą Osobę. Ma także inne imiona: Brahman, Atma, Iśwara itp. Ta Kosmiczna Istota jest sama, ale jest świadoma. Więc jest Jedna bez drugiego. Jest Bytem (Sat). Jest świadoma, a także samo-oświecona (Chit). Jest promienna, pełna radości i ma moc przyciągania radości (Ananda). Ma cechy Życia, Światła i Miłości. Zwróćcie uwagę, że słowa te są pisane wielkimi literami, ponieważ nie są to fizyczne życie, światło i miłość, jak je normalnie rozumiemy. Są one transcendentnym Bytem, Świadomością i Błogością (Sat-Czit-Ananda).

Zatem, bez oczywistej przyczyny, Najwyższa Osoba ma pierwotną potrzebę stwarzania, aby stać się „wieloma”: Ekoham bahusyam (Jestem Jednym; chcę być wieloma). Chce kochać. Nie może pozostać czystym podmiotem ani świadomością. Musi tworzyć przedmioty, aby móc kochać. Miłość nie zostaje spełniona bez przedmiotu miłości. Tak więc zaczyna się tworzenie. To jest też początek dualizmu. Kosmiczna Istota musi złożyć z siebie pierwszą ofiarę, zapominając o sobie. Nie oznacza to jednak, że traci siebie. Jest pełna zarówno przedtem, jak i potem. Jest zawsze pełna, jako że przenika to, co stworzone i staje się immanentna w stworzeniu. Jest zarówno transcendentna, jak i immanentna.

Z Puruszy (Boga) powstaje prakriti (pierwotna natura). Z prakriti pochodzi buddhi (intelekt). Stwórca zaangażował się (więc jest to involucja) w stworzenie i stał się indywidualnościami. Zapomniał o sobie i wierzy, że ma osobne poczucie tożsamości, sfabrykowane ja, ego (ahamkara). Ego chce doświadczać tego, co zewnętrzne. Dwoistość podmiotu i przedmiotu została już stworzona. Prawdziwa Jaźń lub ja chce przez ego doświadczać przedmiotów. Instrument doświadczenia musi się zmanifestować. Umysł (manas) jest narzędziem stworzonym przez ego (ahamkara) do doświadczenia. Główną funkcją umysłu jest kierowanie i skupianie uwagi na przedmiotach.

Z ewolucyjnego punktu widzenia zaczynamy od Boga, następnie jest intelekt (buddhi), umysł (manas), zmysły (indrije), energia życiowa (prana) i pięć grubych elementów (pancza bhuty). Energia życiowa i pięć elementów stanowią ciało (śarira). Można je również zdefiniować jako pięć „osłon” lub „powłok” (koszy). Te powłoki to:

1. Powłoka pokarmowa (annamaja kosza) – tworzy ją 5 grubych elementów pochodzących z pożywienia, które składają się na materialne części ciała fizycznego.

2. Powłoka energii życiowej (pranamaja kosza) stanowi część energetyczną ciała, zmysłów i umysłu, dlatego działa jako łącznik pomiędzy ciałem fizycznym i psychicznym, grubym i subtelnym.

3. Powłoka umysłu (manomaja kosza) pochodzi od iluzorycznego czynnika Ja (ahamkara); jego funkcją jest kierowanie, skupianie i podtrzymywanie uwagi.

4. Powłoka intelektu (widźniamaja kosza) jest siedzibą rozróżniania.

5. Powłoka błogości (anandamaja kosza) ma, dzięki bezpośredniej bliskości Jaźni, cechy błogości, świetlistości i pustki.

Śri Sathya Sai powiedział, że pięć ludzkich wartości odpowiada pięciu powłokom:

Satja (prawda) pochodzi od widźniamaja koszy. Dharma (właściwe postępowanie) pochodzi od annamaja koszy. Śanti (pokój) pochodzi z manomaja koszy. Prema (miłość) pochodzi z pranamaja koszy i manomaja koszy. Ahimsa (niekrzywdzenie) pochodzi z anandamaja koszy.

Sathya Sai Speaks, t. 26

Powłoki te można również zaliczyć do trzech ciał: grubego (sthula), subtelnego (sukszma) i przyczynowego (karana): powłoka pokarmowa jest oczywiście gruba. Powłoki: energii życiowej, umysłowa i intelektu tworzą ciało subtelne, a powłoka błogości – ciało przyczynowe. Trzy ciała, od przyczynowego do subtelnego i grubego mają odpowiednie właściwości: promieniowania, wibracji i materializacji. Trzy stany świadomości: jawy, snu i snu głębokiego, są związane odpowiednio z ciałem grubym, subtelnym i przyczynowym. W stanie jawy możemy być świadomi ciała grubego,

podczas gdy w stanie snu to ciało znika, pozostawiając nam jedynie dostęp do zmysłów, umysłu i ego, tj. ciała subtelnego. W stanie snu głębokiego umysł znika, pozostawiając nas w stanie, po którym czujemy się bardzo odświeżeni i pełni szczęścia, w ciele przyczynowym. Poza trzema ciałami jest Bóg (Atma), który jest powiązany z czwartym stanem (turiya). Nauczanie Śri Sathya Sai o 3H lub harmonii trzech H (heart, head, hand) - serca, głowy i rąk, jest pięknym sposobem na odzyskanie esencji mądrości wedyjskiej w obecnych czasach. Ręce oznaczają ciało grube, głowa - subtelne, a serce - ciało przyczynowe i Boga.

PRAKTYKA

Educare, według Sri Sathya Sai, jest wewnętrzną podróżą. Educare jest w praktyce ewolucją człowieka. Mówił: „Słowo Educare oznacza wydobywanie tego, co jest w środku. Ludzkie wartości: satja, dharma, śanti, prema i ahimsa (prawda, prawość, pokój, miłość i niekrzywdzenie) są ukryte w każdym człowieku. Nie można ich zdobyć z zewnątrz; należy je przywołać z wnętrza. Ale ponieważ człowiek zapomniał o wrodzonych ludzkich wartościach, nie jest w stanie ich przejawiać. Educare to wydobywanie ludzkich wartości. Wydobywanie oznacza przełożenie ich na działanie. Manifestacja ukrytych ludzkich wartości jest znana właśnie jako Educare. Ale dzisiaj mamy tylko doczesną edukację, a nie Educare” (boski dyskurs, 26 września 2000 r.)

Fundamentalną zasadą leżącą u podstaw Wed i Upaniszad jest źródło wszelkiej wiedzy i doświadczenia, znajdujące się w naszym najgłębszym Ja, Najwyższej Osobie (Puruszy). W sercu ukryta jest wspaniała prawda zarówno nieba, jak i ziemi. Wszystko, co musimy zrobić, to wejść do wnętrza i skorzystać z tej wiedzy i doświadczenia. To jest Educare. Jak praktykować Educare? Najbardziej kompleksowe i spójne kroki są następujące:

1. Zaczynamy w stanie przebudzenia od ciała fizycznego. Musimy dobrze przygotować ciało fizyczne, aby sprzyjało naszej wewnętrznej podróży. Musimy zrozumieć funkcję ciała i zapewnić mu odpowiednie pożywienie, wodę i powietrze oraz ćwiczenia. Musimy zrozumieć, że etyczne życie jest niezbędne.

2. Kiedy wchodzimy do swojego wnętrza, pierwszym bezpośrednim doświadczeniem jest nasza energia życiowa lub powłoka energii życiowej, która jest związana z oddechem i procesem oddychania. Dlatego Educare musi poradzić sobie z tym, jak edukować na temat prawidłowego oddychania: prawidłowego rytmu i tempa. Musimy nauczyć się uregulować oddech.

3. Gdy już przygotowujemy grunt do pracy z ciałem i oddechem, następny krok ma ogromne znaczenie: kontrola zmysłów poznania, jak i zmysłów działania. Przykłady treningu zmysłów poznania: musimy ćwiczyć oczy, aby widzieć właściwe rzeczy (samjak drishti), uszy, aby słuchać właściwych rzeczy (samjak śrawanam) itp. Dla zmysłów działania najważniejsza jest właściwa mowa. Musimy mówić tylko to, co jest

prawdziwe, miłe i konieczne.

4. Teraz jesteśmy gotowi do pracy z umysłem (manas). Pamiętajmy, że główną funkcją umysłu jest kierowanie, skupianie i podtrzymywanie uwagi. Umysł powinien być szkolony, aby odwracał się od zmysłów i zwracał się do wnętrza, aby skupić się na Jaźni. Królestwo niebieskie jest wewnątrz; prawdziwa wiedza warta poznania jest w naszym wnętrzu. Dlatego powinniśmy pokierować naszym umysłem, by skupił się na prawdziwym Ja lub Bogu. To jest koncentracja (dharana). Stopniowo przejdziemy wtedy do kontemplacji (dhjana), która w końcu stanie się medytacją (samadhi).

Kiedy praktykujemy koncentrację, dwie główne przeszkody, ospałość i rozproszenie, chcą nas pokonać. Kiedy próbujemy zachować ciszę, słuchając w naszym wnętrzu boskiej pieśni, to zasypiamy albo pozwalamy umysłowi wędrować. Ale przy ciągłej praktyce boska pieśń stanie się głośniejsza, wyraźniejsza i słodsza. Aby być wolnym od ospałości, musimy być bardzo aktywni, a jednocześnie eliminować rozproszenie, zwracając szczególną uwagę na realizowane zadanie. Rozproszenie uwagi można także przezwyciężyć przez oddanie się obiektowi koncentracji. Ścieżka bezinteresownego działania pomaga nam walczyć z ospałością; ścieżka oddania jest najlepszym lekarstwem na rozproszenie umysłu. Koncentrując cały umysł na Bogu we wnętrzu, można stać się w pełni świadomym Boga, co wyklucza wszelkie inne ruchy myśli i uczucia. Bóg przekracza umysł; dlatego umysł nie może zrozumieć Boga. Umysł może tylko patrzeć na Boga.

5. Wnętrze umysłu to ego (ahamkara). Pamiętajcie, że ego jest fałszywym poczuciem Ja. To nie jest prawdziwe Ja. Możemy ćwiczyć przekraczanie ego, zawsze konsultując się z naszą zdolnością rozróżniania (buddhi). Nie możemy identyfikować się z naszym ego. Musimy bezinteresownie angażować się w działalność służebną, postrzegając ją jako poligon do eliminacji naszego egoizmu. Udaliśmy się już w naszej wewnętrznej podróży wystarczająco daleko, by słuchać naszej prawdziwej inteligencji. Ćwiczmy słuchanie naszego sumienia. Bądźmy spokojni i wyciszeni. Posłuchajmy głosu Boga. Modlitwy kontemplacyjne pomogą w tej praktyce.

6. Skupmy się teraz na powłoce błogości. Naturą tej powłoki jest spokojna radość (ananda). Nie różni się niczym od miłości. Miłość staje się wiodącą zasadą naszego życia. Jeśli pozostajemy skupieni na centrum naszego bytu, miłość samorzutnie promieniuje z naszego bytu. Miłość w myśleniu jest prawdą. Miłość w uczuciach jest pokojem. Miłość jako działanie jest właściwym postępowaniem. Miłość jako zrozumienie to brak przemocy. Zaczynamy rozwijać zrównoważony pogląd widzenia Boga we wszystkim. Bóg jest miłością, a miłość jest Bogiem.

Educare Sri Sathya Sai jest stopniowym rozwojem naszej wewnętrznej świadomości. Innymi słowy, jest to ścieżka wydobywania pięciu ludzkich wartości. To ewolucja człowieka ku Bogu. Jest systematyczna i naukowa, ponieważ może być przetestowana

przez każdego, kto chce zbadać swoją świadomość i pilnie praktykować powyższe kroki.

REZULTAT

Rezultatem praktyki Educare jest to, że cnoty moralne stają się naszym naturalnym charakterem. To już nie jest tylko wysiłek ani dążenie. Nasza prawdziwa natura (swabhawa) manifestuje się spontanicznie. Jesteśmy przebudzeni, kochamy wszystkich, nie nienawidzimy i nie boimy się nikogo. Wszyscy jesteśmy iskrami tej samej boskości. Znamy Boga i nie różnimy się od Boga. Stajemy się doskonali. Dochodzimy do ostatniego etapu samorealizacji, kiedy we wszystkim widzimy boskość. Wszystko jest bosko piękne. Kiedy widzimy pierwotne piękno wszystkiego we wszechświecie, wszystko jest niekończącym się promieniującym źródłem radości i miłości. To wszechogarniające, wszechprzenikające piękno nie jest jedynie ćwiczeniem twórczej wyobraźni. To rzeczywista wizja wszechświata. Na tym etapie nie jest to coś, co musimy sobie wyobrazić, ponieważ jest to rzeczywista świadomość. Każdy przedmiot emanuje świetliste piękno. Istnieje tylko Bóg, Jeden bez drugiego. Całe dobro i zło, to co najlepsze i najgorsze, cnotliwe i pokrętne, wszystko jest absolutnym przejawem Boga, takim, jakie jest. Urzeczywistniamy to.

- Autor, dr Tirakiat Jareonsettasin, żarliwy wielbiciel Bhagawana, jest byłym ministrem edukacji w Tajlandii

Sprawozdanie

Wielkie święto Daśara

Święty festiwal Dewi Nawaratri i Daśara obchodzony był w Prasanthi Nilajam z wielkim entuzjazmem i pobożnością. Rytuały rozpoczęły się od kalasza sthapany (ulożenia kalaszy) w sali bhadżanowej pośród świętych śpiewów wedyjskich 29 września 2019 roku, pierwszego dnia Nawaratri. Kumkum arczana (czczenie kalaszy z wykorzystaniem cynobru) została wykonana przez kapłana mandiru w celu prześlęgania Boskiej Matki, inaugurując w ten sposób hołd dla Boskiej Matki w postaci Durgi, Lakshmi, Saraswati przez dziewięć dni Nawaratri. Oddawanie czci Boskiej Matce w formie świętej kalaszy trwało przez trzy dni od 29 września do 1 października 2019 r., przy udziale dużej liczby wielbicieli.

Ta uświęcona kalasza została 2 października zanieśiona do Purnaczandry w wielkiej procesji prowadzonej przez muzyków Nadaswaram i śpiewających Wedy ritwików

(uczni wedyjscy) oraz studentów. Piękna jadžniaśala (platforma do wykonywania jadžni) została już przygotowana, a piękne, srebrne krzesło ustawiono po prawej stronie jadžniasali, aby Bhagawan Sri Sathya Sai Baba przewodniczył ceremonii jadžni Weda Puruszy. Wkrótce po tym, jak kapłani zasiedli na jadžniaśali, rozpalono święty ogień w tradycyjny sposób, pocierając jeden kawałek drewna o drugi. Po błogosławieństwie Bhagawana święty ogień został umieszczony w jadžnia kundzie o godz. 9.30 pośród świętych śpiewów wedyjskich wykonywanych przez kapłanów, co oznaczało początek Weda Purusza Saptaha Dźniana Jadžni prowadzonej przez siedem dni na rzecz pokoju na świecie. Podczas gdy czterech kapłanów wykonywało ceremonie ofiarne w jadžnia kundzie, inna grupa czterech kapłanów rozpoczęła recytację Kriszna Jadžur Wedy, trzech starszych kapłanów rozpoczęło parajanam (rytualne czytanie) świętych tekstów, a grupa studentów rozpoczęła recytację Durga Saptaszati. Jednocześnie rozpoczęło się czczenie świętej kalaszy przez kapłanów i wykonywanie Surja Namaskar przez kapłana i innych rytuałów wraz z intonowaniem Wed przez kapłanów i studentów.

Całe audytorium Purnaczandry było pełne wielbicieli, którzy przybyli, aby być świadkami tego wielkiego wydarzenia. O 10.30 rozpoczęło się zbiorowe intonowanie Wed przez kapłanów i studentów na platformie oraz studentów i wielbicieli, którzy rozwibrowali salę pieśniami wedyjskimi, rozprzestrzeniając święte wibracje we wszystkich kierunkach i uświęcając całą atmosferę. Na zakończenie tej wspólnej sesji śpiewu Wed ofiarowano Bhagawanowi arati. Ceremonia jadžni odbywała się w ten święty sposób od 2 do 7 października.

Purnahuti (ostatnie ofiarowanie) jadžni wykonano w świętym dniu Widźaja Dasami 8 października 2019 r. Poranne ceremonie rozpoczęły się o godz. 7.00 i tymczasowo zatrzymały się o godz. 9.00, gdy kapłani odbywali symboliczną kąpiel przed purnahuti. Tymczasem wielbiciele w hali Purnachandra zostali pobłogosławieni boskim dyskursem Bhagawana, w którym zachęcał wszystkich, aby pozbyli się pożądania, chciwości i gniewu i przyjęli ścieżkę duchowości, by osiągnąć wyzwolenie. Bhagawan zakończył swój dyskurs bhadźanem „Ganga jatadhara Gauri Sankara” (Pan Śiwa, który wspiera świętą Gangę we włosach).

Procesja kapłanów prowadzona przez muzyków Nadaswaram wróciła do Purnaczandry o godz. 9.30, niosąc cenne purnahuti i dharani (duża srebrna łyżeczka) do wykonania ostatecznych ablucji podczas jadžni. Tymczasem jadžniasalę przygotowano na uroczystości, a w pobliżu jadžnia-kundy postawiono srebrne krzesło, aby Bhagawan przewodniczył temu świętemu wydarzeniu o wielkim znaczeniu duchowym. Wśród głośnego śpiewu kapłanów wedyjskich i radosnych nut muzyków Nadaswaram, purnahuti zostało ofiarowane w jadžnia-kundzie, co oznaczało wielki finał Weda Purusza Saptaha Dźniana Jadžni. Gdy kapłani pokropili świętą wodą kalaszy wielkie zgromadzenie wielbicieli, święte wydarzenie dobiegło końca, wraz z ofiarą arati dla

Bhagawana.

Prasanthi Widwan Mahasabha

Rano była wykonywana jadžnia w Audytorium Purnaczandra, zaś sesje Prasanthi Widwan Mahasabhy odbywały się wieczorem w Sai Kulwant Hall. Prelegentem pierwszej sesji Prasanthi Widwan Mahasabhy, która odbyła się 2 października 2019 r., był dr C.R. Santosh, doktorant w Instytucie w Prasanthi Nilajam. Tematem przewodnim wystąpienia była „Niezrównana miłość do Boskiej Matki”. Opowiadając o kilku zdarzeniach mówca podkreślił absolutną potrzebę widzenia matki w boskości i boskość w fizycznej matce.

W drugiej sesji prelegentem była dr T.R. Rajeshwari, profesor nadzwyczajna i dyrektorka kampusu Instytutu w Anantapur. Wyjaśniając znaczenie Nawaratri zauważyła, że najwyższa świadomość tkwiąca w człowieku była źródłem Najwyższej Mocy. Bhagawan, powiedziała, dołożyłby wszelkich starań, abyśmy zrozumieli, że jesteśmy iskrami boskości. To było celem Jego cudów.

Trzecie przemówienie Prasanthi Widwan Mahasabhy wygłosił znany uczyony z Widżajawady, dr Palaparty Shyamalananda Prasad. Mówiąc na temat „Dewi tattwam Sai tattwam” (Zasada Boskiej Matki i Sai), uczyony mówca wyjaśnił, że Boska Matka w postaci Durgi, Lakszmi, Saraswati była skarbnicą wszelkiej władzy, wiedzy i bogactwa. Ostatecznym celem oddawania czci Boskiej Matce jest urzeczywistnienie boskości. Ozdabiając swoje wypowiedzi pięknymi tekstami w języku telugu, mówca szczegółowo wyjaśnił, że istota Boskiej Matki i istota awatara kalijugi Bhagawana Sri Sathya Sai Baby są tym samym.

Czwartą sesję Prasanthi Widwan Mahasabhy, która odbyła się 5 października 2019 r., prowadził dr Mylavaram Srinivasa Rao, znany uczyony telugu z West Godavari w Andhra Pradesz. Rozpoczynając swoją mowę od opisu chwały Puttaparthi i Bhagawana Baby w słodkiej poezji telugu, mówca wyjaśnił wewnętrzne znaczenie dziewięciu rodzajów szat Boskiej Matki w każdym z dziewięciu dni obchodów Daśary.

Podczas 5. sesji Prasanthi Widwan Mahasabhy „Sai Sannidhi”, grupa studentów Bhagawana pracująca w jego różnych instytucjach, złożyła głęboką muzyczną ofiarę przeplatana wnikliwymi przemówieniami opisującymi jego boską chwałę. Słodkie piosenki wykonane z miłością i oddaniem przez śpiewaków to: „Sai premaje weda saramu” (Miłość Sai jest kwintesencją Wed), „Suraj ki garmi se tapte huye tan ko...” (Znalazłem spokój w Twojej bliskości niczym wytchnienie w cieniu drzewa w palącym upale) i „We love You, Swami”.

Dr K.N. Naresh, członek zarządu Instytutu w Prasanthi Nilajam, był mówcą podczas 6. i ostatniej sesji Prasanthi Widwan Mahasabhy, która odbyła się 7 października 2019 r. Opowiadając o swoich wzruszających doświadczeniach, o współczuciu i miłości

Bhagawana, mówca zauważył, że kiedy potrzebujemy Bhagawana, On jest tutaj, aby nam pomóc, a Jego relacja z wielbicielami jest związkiem serca z sercem i miłości z miłością.

Na końcowej sesji Prasanthi Widwan Mahasabhy w dniu 8 października 2019 r. zaprezentowano podsumowanie obchodów Daśary w Prasanthi Nilajam.

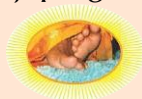
Boskie dyskursy Bhagawana

Najbardziej wzbogacającą częścią Prasanthi Widwan Mahasabha były boskie dyskursy Bhagawana, które przedstawiały kwintesencję pism świętych prostym językiem. W swoich dyskursach Bhagawan podkreślał konieczność rozwijania ludzkich wartości i rozważał koncepcję jam i nijam (zakazów i zasad), takich jak niekrzywdzenie, prawda, powstrzymanie się od kradzieży, od niechęci, wewnętrzna i zewnętrzna czystość, pokuta, studiowanie pism świętych itp. Te cechy, podkreślił Bhagawan, powinny stanowić podstawę życia człowieka. Bhagawan wyjaśnił, że cała wiedza duchowa jest obecna w człowieku i powinien on porzucić przywiązania i kontrolować swoje pragnienia, aby reaktywować swoją boskość. Wyjaśniając wewnętrzne znaczenie Nawaratri, Bhagawan napominał wielbicieli, aby pokonali demoniczne cechy i przyswoili cnoty. Powiedział, że pierwszym celem życia człowieka jest dharma, która jest wieczna i powszechna. Wymaga czystości osiągniętej dzięki jedności myśli, słów i czynów. Podkreślając znaczenie ofiary, Bhagawan powiedział, że każda sadhana bez poświęcenia jest bezużyteczna. Jak człowiek może oczekiwać mokszy, skoro nie ma w nim poświęcenia, dodał Bhagawan.

Programy muzyczne i kulturalne

Pierwsza prezentacja muzyki religijnej w ramach obchodów Daśary została wykonana przez studentów kampusu Instytutu w Muddenahalli 2 października 2019 r. i okazała się szczerą ofiarą dla Boskiej Matki. Zaczynając od pieśni modlitewnej, aby uczcić Pana Ganeszę, studenci następnie złożyli bogaty hołd Mahatmie Gandhiemu w 150. rocznicę jego urodzin poprzez melodyjne wykonanie drogiej mu piosenki „Waisznawa džana to tene kahije jo pir praji džane re” (Jest on drogim wielbicielem Boga, który ma współczucie dla innych) w dziesięciu językach. Zakończyli swój program piękną ofiarą dla Boskiej Matki. Podczas gdy śpiewano piosenkę „Ma Dżagadambe Sai Ma” (O Sai, Matko wszechświata), dwóch malarzy szkicowało Matkę Boską, której portret odstłonili po zakończeniu piosenki.

Drugą prezentację muzyczną zatytułowaną „Sri Rama lalityam” (piękno Pana Ramy) przygotowali studenci z kampusu Anantapur 3 października 2019 r. Rozpoczynając swój program od ofiary muzycznej dedykowanej Boskiej Matce Durdze, śpiewali dalej „Raghavam karunakaram” (współczujący Pan Rama), bhadżan Miry „Mero mana Ram hi Ram rate re” (Mój umysł kontempluje imię Ramy). Następnie zaprezentowali kilka klasycznych utworów i zakończyli swój program piosenką „Sri Rama parandhama”

(Rama, ostateczne schronienie).

6 października 2019 r. studenci z kampusu Instytutu w Brindawanie przedstawili program muzyczny pełen miłości i wdzięczności dla Bhagawana. Zaczęli od wiecznie nowej kompozycji poświęconej Panu Ganeszy „Ganpati bappa morji” (Mój ojciec Ganapati, proszę, przyjdź i pobłogosław), potem zaśpiewali bhadżan Miry: „Pjare darszan didzo aj” (Umiłowany Kriszno, pobłogosław mnie dzisiaj darszanem), piosenkę poświęconą Bhagawanowi „Pjare Sai hamare” (Nasz umiłowany Sai), a następnie kilka klasycznych utworów.

7 października 2019 r. Grupa Taneczna Prasanthi składająca się ze studentów i uczniów instytucji edukacyjnych Bhagawana zaprezentowała błyskotliwy spektakl taneczny „Bhagavata saramu” (Esencja Bhagawaty), który okazał się znakomitym przedstawieniem historii Pana Kriszny. Przedstawiając różne epizody z życia Kriszny w pięknych tańcach, zakończył się poruszającym serce finałem ostatecznego poddania się Radhy jej ukochanemu Krisznie.

Koncert muzyki religijnej w dniu 8 października 2019 r. w wykonaniu Sri Ashwatha Narayanana i jego zespołu muzyków z Tamil Nadu zakończył program muzyczny obchodów Daśary w Prasanthi Nilajam. Utalentowany muzyk rozpoczął swój koncert piosenką „Dewadi dewa” (Bóg bogów), a następnie zaśpiewał piosenkę poświęconą bogini Saraswati „Sri Saraswati namostutey” (O bogini Saraswati, wielbię cię). Po zaprezentowaniu kilku doskonałych piosenek zakończył swój program pieśnią „Koti pranam szata koti pranam” (Składam miliony pozdrowień).

System zintegrowanej edukacji opartej na wartościach: ponad 50 lat historii

Dr G. S. Srirangarajan

Bhagawan Baba bardzo zwięźle definiuje duchowość jako usuwanie cech zwierzęcych, pielęgnowanie cech ludzkich i przejawianie boskich cech przez ludzi. Ten proces wydobywania z wnętrza ukrytych tam boskich cech jest określony przez Babę

jako Educare. Educare jest istotą tego uniwersytetu.

Dzisiejsza edukacja staje się coraz bardziej narzędziem wypełniania umysłów zwykłymi informacjami. Wartość instytucji edukacyjnej ocenia się przede wszystkim na podstawie miejsc, które może zaoferować i pensji, jaką studenci mogą otrzymać. Świątynie nauki zamieniły się w spelunki bogactwa! Przez edukację zorientowaną na egzaminy i produkcję urzędników, jaką otrzymaliśmy w ubiegłym wieku, wydaje się, że całkowicie straciliśmy z oczu prawdziwy cel edukacji.

Wyjątkowość Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai

Właśnie w tym kontekście Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai ma wielkie znaczenie jako model, który umożliwia urzeczywistnienie prawdziwego ideału edukacji. Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai jest widoczną manifestacją wizji Bhagawana na temat edukacji służącej transformacji. Instytut został uznany przez rząd Indii za uniwersytet w 1981 roku. Uniwersytet ten przyjmuje ponad 1350 studentów na studia licencjackie, podyplomowe i zawodowe w czterech kampusach: jeden dla kobiet w Anantapur w Andhra Pradesz (zapoczątkowany w 1968 r.) i trzy dla mężczyzn - jeden w Brindawanie (Whitefield, koło Bengaluru istniejący od 1969 r.), drugi w Puttapparthi (Andhra Pradesz, od 1979 r.), a trzeci w Muddenahalli (Chikaballapur w stanie Karnataka - od 2012 r.).

Sri Sathya Sai Baba, w ramach swojej światowej misji na rzecz pokoju i dobrobytu całej ludzkości, skoncentrował się na trzech głównych inicjatywach: edukacji, opiece zdrowotnej i opiece społecznej. W związku z tym, z biegiem lat założył kilka szkół i szkół wyższych, wiele szpitali ogólnych i superpecjalistycznych oraz rozpoczął różne projekty pomocy społecznej. Najważniejszym ze wszystkich było założenie Uniwersytetu Sri Sathya Sai.

Charakterystyczne cechy uniwersytetu to:

- - Edukacja integralna kładąca równy nacisk na zajęcia programowe i dodatkowe,
- - Integrowanie wartości ze świecką wiedzą w programie nauczania i podczas nauczania w klasie,
- - Program nauczania zanurzony w bogatej kulturze Indii. Co roku organizowany jest letni kurs kultury i duchowości Indii, aby zakotwiczyć młodzież w wiecznych wartościach i chwalebnej kulturze Bharatu,
- - Synteza nauki i duchowości,
- - Wpajanie ducha samodzielności i służby społeczeństwu,
- - Duchowa atmosfera, która przenika zdyscyplinowane środowisko,
- - Obowiązkowość uczestnictwa w systemie mieszkaniowym,
- - Polityka otwartych przyjęć dla wszystkich bez względu na dochód, religię lub region,

- - Zintegrowane pięcioletnie programy łączące studia licencjackie i podyplomowe w celu zapewnienia odpowiedniego zasięgu i stopniowego procesu nauczania, skorelowanego z doktoranckimi programami badawczymi,
- - Bezpłatne kształcenie dla wszystkich studentów, wybranych na podstawie ich zasług.

Przemawiając w 1981 r., kiedy Instytutowi przyznano status uniwersytetu, Bhagawan Baba powiedział: „Ten Instytut nie został utworzony tylko po to, aby przygotować do zdobywania stopni naukowych. Głównym celem jest pomoc w rozwijaniu samoświadomości i wiary w siebie, aby każdy z was mógł nauczyć się poświęcenia i osiągnąć samorealizację. Nauczanie według programów uniwersyteckich, przygotowywanie do egzaminów uniwersyteckich i przyznawanie stopni uniwersyteckich - to tylko środki stosowane na drodze do celu, a mianowicie - duchowego wzrostu, samopoznania i służby społecznej dzięki miłości i pozbywaniu się przywiązań. Mamy nadzieję, że poprzez swoje życie będziecie przykładem duchowej świadomości i jej korzystnych skutków dla jednostki i społeczeństwa”.

Bhagawana wizja edukacji

Edukacja w sanskrycie jest określana jako „widja”. Pan Kriszna mówi w Bhagawadgicie: *Adhjatama widja widjanam* (Wśród wszystkich form wiedzy, jestem Atma Widją - wiedzą Najwyższego Ja). Odkrywanie i przejawianie wiedzy o Najwyższym Ja, nawet gdy uczeń gromadzi świecką wiedzę i kształtuje swoje zewnętrzne ja, realizuje Instytut Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai.

Założyciel Rektor Uniwersytetu Bhagawan Sri Sathya Sai Baba zauważa: „Edukacja ma dwie ważne cechy. Jedną z nich jest przedstawienie faktów dotyczących dowolnego tematu. Drugą jest rozwijanie osobowości jednostki. Pierwsza dotyczy materii. Druga - boskiej energii. Edukacja to połączenie tych dwóch, połączenie wiedzy ziemskiej i duchowej. Edukacja nie może ograniczać się do zapychania głowy. Musi stopić serce, udoskonalić je i zwrócić ku Bogu. Człowiek musi zostać przekształcony w idealną istotę ludzką ze współczującym sercem”.

Dzisiaj świat jest nękanym licznymi problemami - wojną, terroryzmem, biedą, korupcją, nietolerancją religijną. Bhagawan mówi, że rozwiązanie tych problemów nie polega na założeniu nowych rządów lub nowych systemów edukacji ani na opracowaniu nowych polityk. Polega na rozwoju silnego charakteru. Aby wypełnić tę lukę w społeczeństwie, Uniwersytet Sri Sathya Sai optymalnie łączy nowoczesną świecką edukację ze starożytną duchową mądrością, aby wychować młodych ludzi o zdrowym charakterze.

Konwencjonalne systemy edukacyjne przytłaczają studentów tonami informacji, które prowadzą raczej do agitacji niż transformacji. Dają więcej wiedzy teoretycznej, a mniej wiedzy praktycznej. Uczą, dlaczego cząsteczka wody składa się z dwóch atomów wodoru i jednego atomu tlenu, ale niestety nie uczą, jak korzystać z tego rzadkiego

zasobu wody w sposób pokojowy (wymaganie, które dziś stało się krytyczne). Podczas gdy konwencjonalne instytucje edukacyjne koncentrują się na dostarczaniu wiedzy (aspekt głowy) i umiejętności (aspekt rąk), Instytut stara się zintegrować te dwa i zapewnić równowagę (aspekt serca). Jak oznajmił Bhagawan Baba: „Wiedza, kiedy jest się fachowcem, prowadzi do równowagi, która z kolei zapewnia wgląd w to, jak zastosować wiedzę dla dobra społeczeństwa”. Dodaje także: „Wiedza, gdy nie ma się umiejętności, ginie”. W opinii Baby edukacja, która nie prowadzi do służby społeczeństwu (oprócz utrzymania siebie), jest absolutnie bezużyteczna.

Ten uniwersytet działa na znacznie wyższych zasadach. Nacisk kładzie się tutaj na „dawanie i wybaczenie”, a nie na „branie i zapominanie”. Podkreśla obowiązki młodzieży, a nie ich prawa. Daje praktyczną wiedzę, która uczy studentów kultury dzielenia się i opieki oraz promuje pokojowe współistnienie. O ile podstawa wiedzy duchowej nie będzie silna i solidna, to nadbudowana struktura świeckiej edukacji nie będzie miała żadnego celu.

Bhagawan Baba bardzo zwięźle definiuje duchowość jako usuwanie cech zwierzęcych, pielęgnowanie ludzkich cech i manifestowanie boskich cech u ludzi. Ten proces wydobywania ukrytych boskich cech jest określany przez Babę jako Educare. Educare jest istotą tego uniwersytetu.

Aby wprowadzić w życie tę koncepcję Educare, Instytut Wyższego nauczania Sri Sathya Sai oferuje coś, co jest obecnie powszechnie znane jako integralna edukacja oparta na wartościach. Uniwersytet wprowadził obowiązkowe mieszkanie w jego obrębie dla wszystkich studentów. Środowisko jest tu podobne do starożytnego indyjskiego systemu edukacji Gurukuli, osadzonego w nowoczesnym kontekście, w którym transfer wiedzy w klasie i transformacja osobowości poza klasą odbywają się równolegle. Nauczyciele i studenci żyją i wzrastają razem w atmosferze wzajemnego zaufania i jedności. Studenci z różnych stanów Indii, a nawet z krajów zamorskich, mieszkają razem w pokojach wieloosobowych. Życie w akademiku uczy ich cnót, takich jak miłość i troska, dzielenie się i opieka, wyrozumiałość i dostosowanie się.

Oparta na wartościach integralna edukacja oferowana w tym Instytucie uwzględnia fizyczne, psychiczne, emocjonalne, intelektualne i duchowe wymiary ludzkiej osobowości, prowadząc do zdrowego rozwoju. Według słów Bhagawana Baby, w tym Instytucie środkiem nauczania jest dyscyplina, a pierwszym, drugim i trzecim językiem jest miłość, służba i sadhana (praktyka duchowa). Celem Instytutu jest kształcenie studentów, którzy są kompetentni naukowo, zaangażowani społecznie i świadomi duchowo.

Wszechstronny rozwój studentów

Oparty na wartościach zintegrowany system edukacji opiera się na pięciu filarach: akademickim (intelektualnym), fizycznym, kulturalnym, służebnym i duchowym. Życie w kampusie od 5.00 rano do 22.00 w nocy jest usiane wieloma celowymi działaniami

dotyczącymi tych pięciu filarów. Typowy dzień w życiu studenta rozpoczyna się rano od wspólnych modlitw i medytacji. Przez następne półtorej godziny studenci angażują się w zajęcia fitness, takie jak jogging, joga, treningi na siłowni i gry. Następnie, po porannych ablucjach, następuje śniadanie, całkowicie przygotowane i podawane przez studentów. Czas od 9.30 do 17.00 jest wypełniony zajęciami akademickimi z godziną przerwą na lunch. Wieczory są wolne i studenci mogą grać w różne gry i angażować się w różne działania usługowe w działach, które nazywamy działami samodzielnymi. Na przykład, mamy takie działy jak biblioteka, dietetyka, sklepy spółdzielcze, usługi kserograficzne, multimedia, audiowizualne, konserwacja itp., w których studenci oferują bezinteresowną obsługę i wykorzystują różnorodne umiejętności. Raz w tygodniu studenci angażują się w pracę społeczną na terenie kampusu i wokół niego, pomagając utrzymać go w czystości i porządku. Wszystkie te czynności służebne pomagają wpajać młodym umysłom ducha bezinteresownej służby, godności pracy, pracy zespołowej, współpracy i wzajemnej pomocy. Potem następuje czas na sadhanę (praktykę duchową), która obejmuje śpiewanie bhadżanów typu sarwa dharma. Po kolacji są obowiązkowe godziny nauki, podczas których studenci dokonują przeglądu wszystkiego, czego uczyli się w ciągu dnia. Dzień kończy się nocną modlitwą i autorefleksją. W ten sposób studenci są zajęci przez cały dzień znaczącymi zajęciami nie mając czasu na jakiegokolwiek fizyczne lub mentalne rozproszenie.

Intelektualny wymiar systemu obejmuje wkład naukowy związany z odpowiednimi programami akademickimi; kursy świadomości, które uświadamiają studentom duchowe przesłanie Bhagawana Baby i jego znaczenie w życiu codziennym; zajęcia z moralności w każdy czwartek, podczas których studenci spotykają się z wybitnymi i uznanymi mówcami, którzy dzielą się swoimi pomysłami i przemyśleniami na różne tematy, od patriotyzmu, wartości duchowych i ludzkich, wyzwania życiowych do indyjskiego etosu i historii oraz prowadzone są rozmowy uczniów i nauczycieli na różne tematy.

Fizyczny wymiar systemu obejmuje sport, gry, jogging, ćwiczenia i jogę oraz zawody sportowe. Wszystko to pomaga utrzymać sprawność fizyczną i psychiczną uczniów oraz wydobyć z nich to, co najlepsze. Aktywności te kończą się dorocznym mityngiem sportowo-kulturalnym, obchodzonym co roku w dniach 11-15 stycznia, podczas którego wszyscy studenci kampusu spotykają się w Prasanthi Nilajam i oferują swemu Panu Bhagawanowi bukiet wspaniałych wydarzeń sportowych, przygód i gimnastyki.

Kulturowy wymiar systemu obejmuje obchody różnych świąt wszystkich religii, ukazując jedność religii, grę w orkiestrze dętej, w zespołach Nadaswaram i Panchavadyam, muzykę, teatr i taniec, Rangoli i tworzenie kart, fotografię, tworzenie i rysowanie kreskówek, oratorstwo i debaty oraz wiele więcej. Wszystkie te wydarzenia budują pozytywne emocje wśród uczniów i sprawiają, że stają się bardzo dobrymi graczami zespołowymi, nawet gdy pielęgnują swoje ukryte i przejawione talenty. Kulminacją tych wydarzeń jest także wspomniane wyżej Doroczny Mityng Sportowy i

Kulturalny, podczas którego studenci oferują girlandę programów muzycznych, prezentacji kulturalnych, przedstawień mitologicznych i tańców jako ofiarę dla ukochanego Bhagawana.

Wymiar służebny tego systemu obejmuje takie dziedziny, jak elektryka, hydraulika, działania audiowizualne, multimedia, ambulatorium, sprzątanie, prace rzemieślnicze oraz wiele innych. Mieszkańcy hostelu prowadzą regularną, bezinteresowną służbę. Całą gastronomią zarządzają i organizują ją studenci. Kucharze gotują jedzenie, ale uczniowie układają je na ladach i podają je codziennie zmieniając się. Poza tym uczniowie regularnie sprzątają pokoje, sale lekcyjne, utrzymują boiska sportowe, ogrody i tak dalej. Działania służebne w pobliskich wioskach są również podejmowane z podwójnym celem: a) wywarcia pewnego wpływu na mieszkańców wsi, oraz b) co ważniejsze, uwalniają uczniów na możliwości służby, które przed nimi stoją.

Duchowy wymiar tego systemu jest podstawą wszystkich innych wymiarów. Składniki ich codziennego życia, które wpajają uczniom poczucie oddania się wyższej sile, obejmują bhadżany (sankirtan) dotyczące wszystkich religii, pieśni wedyjskie i hymny, medytację i siedzenie w ciszy, Suprabhatam (modlitwa poranna), zgromadzenie (wspólne modlitwy), Brahmarpanam (modlitwa przed jedzeniem) i Kszama prarthana (modlitwa nocna). Kwintesencją jest to, że pielęgnuje się w uczniach ducha pokory i ducha poświęcenia, traktowania wszystkiego, co robią na co dzień w życiu, jako ofiary dla wyższej mocy lub Pana. Sprawia to, że robią wszystko, co w ich mocy, dążąc do doskonałości w działaniu - *joga karmasu kausalam*.

Unikatową cechą tego systemu edukacji jest to, że wszyscy studenci muszą koniecznie zintegrować wszystkie powyższe pięć wymiarów w swoim życiu. W pięciu wymiarach istnieje pewien zestaw zasad, które są obowiązkowe dla wszystkich, np. „Wspólny program minimum”. Poza tym, w zależności od zdolności i umiejętności, studenci mogą wybrać jeden lub więcej dodatkowych elementów w każdym wymiarze. W dążeniu do wszechstronnego rozwoju i dobrze zintegrowanej osobowości nie może być żadnych kompromisów.

Absolwenci, Alma Mater i Mistrz

Tysiące studentów ukończyło tę wyjątkową instytucję w ciągu ostatnich 50 lat. Odcisnęło to piętno na każdym kroku ich życia. Są studenci zarządzający najwyższymi szczeblami świata korporacyjnego i biznesowego, inni pracują w służbach administracyjnych kraju, w sądownictwie, w mediach, w najlepszych instytucjach akademickich, w najnowocześniejszych laboratoriach badawczych, niektórzy odcisnęli swoje piętno w sztukach pięknych i sztukach widowiskowych, wielu w świecie sportu. Jednak wszyscy pozostają w bardzo bliskim związku ze swoją Alma Mater. Pamiętają o naukach, jakie tu przyswoili i nadal je praktykują w swoim codziennym życiu. Absolwenci Instytutu osiedlili się na całym świecie na wszystkich kontynentach i zdobyli wspaniałe laury w postaci pozytywnych opinii i uznania ze strony pracodawców. Odnoszą sukcesy nie tylko w życiu zawodowym, ale także w życiu

społecznym, osobistym i duchowym, a kiedy są o to poproszeni, przypisują to wszystko swojemu Rektorowi Bhagawanowi Babie i wyjątkowym naukom, jakie otrzymali na tym uniwersytecie.

Bhagawan Baba nie tylko podarował uczniom ten wyjątkowy zintegrowany system edukacji oparty na wartościach; stwierdził, że oddał się uczniom. Zawsze zauważa: „Moją jedyną własnością są moi studenci”. Bhagawan w jednym ze swoich dyskursów wygłoszonym w audytorium uniwersyteckim w Prasanthi Nilajam stwierdził: „Ramakriszna Paramahansa mógł mieć tylko jednego Wiwekanandę. Ale każdy student, który kończy ten uniwersytet, stanie się Wiwekanandą”. Jest to potencjał, który Bhagawan Baba widzi w każdym ze swoich uczniów. Ich obowiązkiem jest wykorzystanie tego potencjału poprzez zdobycie Jego łaski. W tym krytycznym momencie, w którym obecnie stoi świat, „studenci Sai”, jak nazywają się absolwenci tego uniwersytetu, zdają sobie sprawę ze swojej odpowiedzialności i starają się jak najlepiej wypełnić swój obowiązek wobec społeczeństwa poprzez wtopienie się w społeczeństwo i oczyszczenie go ze wszystkich złych cech, by zwiastować nową erę pokoju i szczęścia.

„Czy to zadanie jest proste?”, można się zastanawiać. Być może jednak tak właśnie Ardżuna zastanawiałby się na polu bitwy, tuż przed rozpoczęciem wojny Mahabharaty. Właśnie wtedy pojawił się doradca Sandżaja ze słowami: *Jatra jogeszwara Kriszno, jatra partho dhanurdharah, tatra sri widżajobhutir, dhruwanitir matirmama*. Proszę mi wybaczyć, że pozwolę sobie na małą korektę tego wersetu Mahabharaty, aby pasował do kontekstu naszego drogiego Bhagawana i Jego uczniów: *Jatra jogeszwara Sai, jatra czhatro dharmo dharaha, tatra sri widżajobhutir, dhruwanitir matirmama* (tam gdzie jest nasz Pan Sai Kriszna i jego uczniowie, którzy podtrzymują sztandar dharmy, tam - zwycięstwo, sukces i dobrobyt są zapewnione).

- Autor jest profesorem nadzwyczajnym Wydziału Zarządzania i Handlu w kampusie Brindawan Uniwersytetu Sri Sathya Sai.

Rozwój edukacji Sathya Sai w Afryce

Lalini Reddy

Zainspirowana wizytą Sri Sathya Sai Baby w Afryce Wschodniej w 1968 r. Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai (MOSS) w Afryce została pobłogosławiona możliwościami rozprzestrzeniania programu edukacji Sathya Sai w zakresie wartości ludzkich w wielu krajach Afryki i sąsiadujących z nią wysp. Członkowie MOSS zainicjowali program Duchowej Edukacji Sai (SSE) dla dzieci w Południowej Afryce w 1983 roku. W oparciu o dyskursy Swamiego na temat filozofii Educare Sathya Sai i programu Edukacji Sathya Sai w Wartościach Ludzkich (EWLSS), Instytuty Edukacji Sathya Sai (IESS) w Zambii i Południowej Afryce zaczęły wdrażać programy EWLSS w lokalnych społecznościach.

Program edukacyjny Sathya Sai w Afryce

Zgodnie z bezpośrednimi instrukcjami Bhagawana Baby, dr Victor Kanu założył pierwszą szkołę Sathya Sai w Afryce, w Zambii w 1993 r. Następnie poszły za nią inne kraje afrykańskie. Dzisiaj w Afryce istnieje 12 szkół Sathya Sai, które konsekwentnie dążą do spełnienia standardów ustanowionych przez Światową Fundację Sri Sathya Sai. Obecnie istnieją trzy instytuty edukacji Sathya Sai w Afryce, oferujące szkolenia z ludzkich wartości dla różnych grup społecznych. Edukacja Sathya Sai szybko się rozwija dzięki szkoleniu nauczycieli EWLSS w ośmiu krajach afrykańskich. Wraz z upadkiem krajowych systemów edukacji w wielu krajach i chaosem w społeczeństwach Afryki, ministerstwa edukacji szybko dostrzegły wartość szkolenia EWLSS dla swoich nauczycieli i zaprosiły IESS do uruchomienia programów szkoleniowych. Nauczyciele, którzy ukończyli to szkolenie, zostali zainspirowani do przyjęcia modelu edukacji integralnej w swoich szkołach. Doprowadziło to do bezprecedensowego wzrostu liczby szkół partnerskich EWLSS w Afryce.

Rozszerzenie programu EWLSS w Afryce świadczy o przesłaniu Swamiego przekazanym w Ugandzie w 1968 r.: „Przyszedłem zapalić lampę miłości w waszych sercach, aby zobaczyć, że świeci ona codziennie większym blaskiem”.

Tysiące ludzi otrzymuje przesłanie Swamiego o miłości i żyje w nadziei na lepsze jutro. Młodzi dorośli w wielu krajach są przyciągani do EWLSS i odgrywają wiodącą rolę.

Ponad 130 nauczycieli szkół publicznych uczestniczyło w szkoleniu wprowadzającym EWLSS w Beninie w lutym 2019 r. MOSS w Beninie adoptowało szkołę partnerską EWLSS w Abomey. Szkoła Sathya Sai w Demokratycznej Republice Konga z 400 uczniami kontynuuje swoją misję poza krajem. W Libreville w Gabonie, Dom Dziecka, Centre Arc-En-Ciel, z powodzeniem przyjął program EWLSS po szkoleniu nauczycieli szkolnych, akademickich oraz pracowników i opiekunów w 2017 roku.

Zapotrzebowanie na materiały źródłowe EWLSS w języku francuskim spowodowało tłumaczenie instrukcji szkoleniowych EWLSS, udostępnienie cennych piosenek i tłumaczeń.

Dziesięciu nauczycieli szkoły Sathya Sai, Old Tafo w Ghanie, ukończyło szkolenie nauczycieli EWLSS w dniu 27 marca 2019 r.

Dr Narendranath Reddy, przewodniczący Rady Prasanthi, odwiedził szkoły Sathya Sai w Uthiru i Kisaju w lipcu 2018 r. z okazji 50. rocznicy wizyty Sathya Sai Baby w Kenii i Ugandzie. Był zafascynowany bogatymi w wartości pokazami lokalnego teatru, piosenkami, tańcami i prezentacjami na temat ekologiczny. Ministerstwo Edukacji wysłało oficjalny list z podziękowaniami dla szkoły Sathya Sai w Uthiru, Nairobi, za konsekwentne i wybitne wyniki w nauce.

MOSS na Mauritiusie odnowiła infrastrukturę szkoły Sathya Sai w Vacoas, aby wzbogacić miłośnością środowisko i kulturę. IESS na Mauritiusie został ponownie otwarty w maju 2019 r.

MOSS w Maroku opracowało aktywny projekt społecznościowy, nawiązując partnerstwo EWLSS ze szkołą Tamazouzt w Marrakeszu. Przy wsparciu władz lokalnych w 2018 i 2019 roku zorganizowano w szkołach warsztaty dla nauczycieli, obozy medyczne i obozy dentystyczne dla 425 dzieci.

Szkoła Sathya Sai w Lagos w Nigerii była gospodarzem pierwszego programu Marsz Wartości i Mityngu Sportowego w 2019 roku. Program Dnia Wartości Ludzkich 27 kwietnia 2019 r. na temat jedności religii zyskał entuzjastyczny udział różnych przywódców religijnych w tej społeczności.

Południowoafrykański IESS z powodzeniem uruchomił kurs wprowadzający EWLSS dla nauczycieli i innych zainteresowanych osób obsługujących komputery. Wyspecjalizowane warsztaty EWLSS dla młodzieży, nauczycieli i pracowników służby zdrowia stały się bardzo popularne i rośnie zapotrzebowanie na takie warsztaty. Trzy szkoły Sathya Sai w Południowej Afryce otrzymały akredytację od rządu, a także od MOSS. Wszystkie szkoły „sprzyjają ekologii” dzięki oświetleniu LED, recyklingowi wody za pomocą zbiorników JoJo, zakładaniu ogrodów warzywnych, sadzeniu drzew i instalowaniu paneli słonecznych.

Szkolenie nauczycieli EWLSS w Tanzanii ostatnio zyskało na popularności wśród lokalnych nauczycieli.

MOSS w Ugandzie wspiera bliskie relacje z dwiema prywatnymi szkołami w Kampali, które przyjęły program EWLSS. W Kampali nauczyciele uczestniczyli w szkoleniach uzupełniających i otrzymali certyfikaty wprowadzające EWLSS w dniu 25 marca 2019 r.

Następujące kraje mają szkoły Sathya Sai i/lub szkoły partnerskie EWLSS: Kongo, Benin, Maroko, Republika Południowej Afryki, Mauritius, Madagaskar, Zambia, Kenia, Ghana, Uganda, Nigeria i Tanzania.

Projekty społeczne EWLSS w Afryce

MOSS Maroko zainicjowało kompleksowy projekt adaptacji społecznej w

Marrakeszu, po szczegółowej analizie potrzeb. Centralnym punktem projektu jest Szkoła Tamazouzt, która przyjęła program EWLSS. Trwają projekty z zakresu usług społecznych, edukacji EWLSS i opieki medycznej. W dziedzinie edukacji szkoła otrzymała szkolenie EWLSS wraz z materiałami edukacyjnymi dla biblioteki. Ustanowiono wytyczne, które mają pomóc nauczycielom w integracji EWLSS z codziennym programem nauczania. Kontynuowane są dalsze działania nauczycieli, którzy stosują program w swoich klasach.

Wraz z miejscową ludnością członkowie MOSS odnowili studnię do zaopatrzenia w wodę urządzeń sanitarnych i plantacji. W 2017 r. projekty obejmowały ustanowienie systemu nawadniającego i sadzenie drzew. Aktualnie realizowane projekty obejmują budowę korytarzy i zakładanie bibliotek w salach lekcyjnych. Projekty usług społecznych obejmują koordynację i organizację terenów zielonych i ogrodów edukacyjnych w szkole oraz projektowanie i dystrybucję ekologicznych toreb.

Lokalne władze sponsorowały Medyczną Przyczepę Kempingową przeprowadzającą ogólną kontrolę lekarską w celu ustalenia stanu zdrowia 421 dzieci. Tamazouzt to obszar wiejski, na którym dostęp do zakładów opieki zdrowotnej i lekarzy jest znacznie trudniejszy niż gdzie indziej. Ta przyczepa kepingowa jest błogosławieństwem i spełnieniem żarliwego życzenia komitetu szkolnego, które spełniło się przy pomocy MOSS Maroko. Ministerstwo Zdrowia i lokalna organizacja pozarządowa zainspirowały się tym przykładem i postanowiły zapewnić niezbędne leczenie dzieciom wymagającym opieki dentystycznej i okulistycznej.

Nagrody i świadectwa

Program EWLSS został uznany przez departamenty rządowe w Zambii, Afryce Południowej, Mauritiusie, Kenii i Ugandzie.

Dyrektor edukacji w Kenii przyznał certyfikat doskonałości w 2017 i 2018 roku szkole Sathya Sai w Uthiru. Szkoła konsekwentnie osiągała wybitne wyniki w nauce, czego rezultatem było uzyskanie kenijskiego certyfikatu edukacji podstawowej (KCPE).

Kilka przykładów świadectw ze szkół Sathya Sai, szkół partnerskich i programów szkoleniowych EWLSS podano poniżej:

Maroko

Nauczyciele prywatnej szkoły podstawowej w Casablance w Maroku korzystają z programu EWLSS od ponad 10 lat. Stał się istotnym aspektem ich metod nauczania. Niektórzy nauczyciele wdrażają lekcje EWLSS dwa razy w tygodniu. Nauczyciele z entuzjazmem zgłaszają zmiany w zachowaniu swoich uczniów od czasu wdrożenia programu. Dzieci są spokojniejsze, mówią bardziej otwarcie i okazują większy szacunek swojemu otoczeniu, mówią prawdę, mają zaufanie do siebie i nie stosują przemocy. Uczniowie angażują się w tworzenie plakatów, wytwarzanie toreb i recykling.

Komentarz rodzica: „Z mojego punktu widzenia ten program jest bardzo pomocny

dla naszych dzieci. Ma na celu nauczyć nasze dzieci wielu wartości, których potrzebują w swoim życiu. Myślę, że bardzo ważne byłoby spotkanie rodziców z koordynatorem programu EWLSS, aby rozszerzyć ten dobry program na więcej szkół. Jesteśmy przekonani, że dzięki tym wartościom stworzymy dobre społeczeństwo”.

Komentarz nauczyciela: „Ludzkie wartości zawsze były dla mnie ważne, ponieważ są częścią mojej kultury i religii. Zawsze starałem się je włączyć i uczyć moich uczniów. Jednak program EWLSS zapewnia mi narzędzia i metody, które są łatwo akceptowane przez uczniów”.

Uczeń stwierdził: „Jestem bardzo wdzięczny wszystkim, a szczególnie MOSS z Maroka, która pomogła mojej szkole stworzyć lepsze miejsce do nauki i życia”.

Przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Tahanaout: „Cieszę się, że mogłem współpracować z MOSS w Maroku na rzecz Obozu Medycznego. Dzieci mieszkające na obszarach wiejskich, takich jak w Tamazouzt, są często marginalizowane przez społeczeństwo i potrzebują wszelkiej możliwej pomocy. Ten rodzaj programu uczy dzieci wartości dbania o siebie i szacunku, które są niezbędne dla ich dobrego samopoczucia”.

Uczniowie i nauczyciele szkoły publicznej w pobliżu Marrakeszu (szkoła arabska, Maroko) powiedzieli, że atmosfera szkoły stała się znacznie bardziej relaksująca i przyjemna od czasu przyjęcia programu EWLSS w szkole.

Podobnie nauczyciele, rodzice, uczniowie i administratorzy mówili o pozytywnych wynikach programu EWLSS w szkole Uthiru Sathya Sai w Kenii; Old Tafo Sathya Sai School w Ghanie; Good Samaritan Partnership School w Ugandzie; Vacoas Sathya Sai School - Mauritius; Newcastle Sathya Sai School - Republika Południowej Afryki; Abomey Partnership School - Benin; Lagos Sathya Sai School - Nigeria i Centre Arc-En-Ciel - Gabon.

I tak, nasiona zasiane przez samego Sai Babę w Afryce nadal kwitną zmieniając się w kwiaty miłości i dając nadzieję w trudnych czasach.

- Prof. Lalini Reddy jest profesorem biotechnologii w Cape Peninsula University of Technology, Republika Południowej Afryki, członkiem Komitetu Edukacyjnego MOSS i dyrektorem Instytutu Edukacji Sathya Sai w RPA.

URODZINOWE PRZESŁANIE BHAGAWANA

Boskość przenika cały wszechświat

Jeśli oczekujesz od innych, że będą cię szanowali i kochali, najpierw powinieneś ich szanować i kochać. Nie okazując szacunku ani miłości innym ludziom, nie oczekuj od nich odwzajemnienia uczuć. Podobnie, jeśli kochasz Boga, Bóg kocha ciebie. Życie składa się z reakcji, oddźwięku i odbicia. Otrzymujesz dokładnie to, co uczynisz innym – powiedział Bhagawan w dyskursie, który wygłosił 23 listopada 2000 roku.

POSZERZAJCIE SWÓJ WYMIAR DUCHOWY

Wszechświat podlega trzem procesom: stwarzaniu, podtrzymywaniu i niszczeniu, czyli rozpadowi. Nikt nie może zaprzeczyć tej prawdzie; naukowcy też nie mogą jej zanegować. To uniwersalna prawda, którą dostrzega każdy człowiek. To, co się rodzi, jest podtrzymywane, a ostatecznie zostaje zniszczone. To bezpośredni dowód boskości. Kiedy dociekamy tych trzech podstawowych prawd, istnienie Boga staje się oczywiste.

Miłość jest dowodem boskości

W życiu codziennym również doświadczają się tej boskości. Prawie każdy przedmiot z życia codziennego wskazuje na boskość. Słodycz w trzcinie cukrowej lub ostry smak papryczek chili, kwaśny smak tamaryndowca lub gorzki smak owoców drzewa neem to oznaki boskości. Gwiazdy na niebie, blask słońca, chłód księżycy oraz wznoszenie się i opadanie fal morskich także wskazują na boską zasadę. Chociaż wszystkie nie ukazują wam Boga jako takiego, to przedstawiają niezaprzeczalny dowód na istnienie boskiej zasady. W społeczeństwie są różni urzędnicy państwowi, tacy jak minister edukacji, poborca podatkowy czy policjant odpowiedzialny za prawo i porządek. Nad nimi wszystkimi jest premier. W ten sam sposób we wszechświecie Brahma odpowiada za stwarzanie, Wisznu – za ochronę, a Śiwa – za rozpad). Jednak najwyższą instancją dla tych wszystkich działań jest boskość. Muzułmanie nazywają tę zasadę Allachem. Każda wiara ma swoją nazwę boskości. Bharatijowie i ludzie Zachodu mają wspólne angielskie określenie – Bóg. W słowie Bóg (ang. God) „G” oznacza stwarzanie (generation), „O” – podtrzymywanie (organization), a „D” – rozpad (dissolution). Tak więc słowo Bóg zawiera wszystkie trzy aspekty, mianowicie stwarzanie, podtrzymanie i rozpad.

Przyjmując te dowody, ludzie rozpowszechniają zasadę boskości. Potwierdzona czy niepotwierdzona, prawda jest prawdą. Bóg istnieje. Gdzie On jest? Jest On wszechobecny. Istnieje we wszystkich formach. Obecna w ludziach boskość jest oczywista. Już samo to, że dzisiaj przybyły was tutaj setki tysięcy, jest dowodem waszej miłości do Boga. Miłość jest dowodem boskości. Napełniliście serca miłością do Bhagawana. Nie ma większej błogości niż ta.

Doświadczajcie swojej wewnętrznej rzeczywistości

Ucieleśnienia miłości!

Z wiarą w siebie możecie pomyślnie zrealizować każde zadanie. Dlatego jest ona niezbędna dla każdego człowieka. Jeśli oczekujecie od innych, że będą was szanowali i kochali, najpierw powinniście ich szanować i kochać. Nie okazując szacunku ani miłości innym ludziom, nie oczekujecie od nich odwzajemnienia uczuć. Podobnie, jeśli kochacie Boga, Bóg kocha was. Życie składa się z reakcji, oddźwięku i odbicia. Otrzymujecie dokładnie to, co uczynicie innym

Jakie przesłanie mogę wam dzisiaj przekazać? Gdy was widzę, moje serce przepętnia miłość. Gdy widzę was tak wielu wyrażających miłość do mnie, moja radość nie zna granic. Nie wysyłałem do was zaproszeń. Przyciągnęła was tutaj moja miłość. Wasza miłość do Boga i miłość Boga do was to prawdziwe przesłanie. Co można głosić jako przesłanie? Ja daję, a wy bierzecie, wy dajecie, a ja biorę. Taka wymiana to prawdziwy związek między człowiekiem a Bogiem. Bądźcie szczęśliwi i pełni błogości. Poszerzajcie swój wymiar duchowy. Żyćcie z silnym przeświadczeniem, że we wszystkich mieszka boskość. Dlaczego rząd powołał do życia organy zmuszające do przestrzegania prawa, takie jak policja i wojsko? Zrobił to wyłącznie dla ochrony kraju. Policja karze winnych. Jeśli nie ma osób naruszających prawo, policja w ogóle nie jest potrzebna. Podobnie, wasze złe czyny ściągają karę, a wasze dobre czyny – nagrodę. Taka jest teoria karmy. Jednak człowiek obwinia Boga, jeśli spotyka go kara. To wielki błąd. Dopilnujcie, żeby nie było w was ani odrobiny zła. Wówczas nie musicie bać się żadnej kary. Osoby, które miały was ukarać, przyjdą i was ochronią.

Powiedziałem, że człowiek jest ucieleśnieniem atmy. Powiedziałem wam również, że atma jest niezniszczalna. Ten odwieczny byt ukazuje waszą wieczność. Stwarzaniem podtrzymywaniem i rozpadem kieruje Bóg. Przejawia się On we wszystkich żywiołach przyrody. Z takim silnym przekonaniem odniesiecie powodzenie, niezależnie od tego, gdzie pójdziecie i do jakiego kraju pojedziecie. Duchowy nakaz podkreśla: „Uwierz w siebie”. To znaczy, przede wszystkim poznaj siebie. Każdy zadaje pytanie „Kim jesteś?”. Nikt nie pyta: „Kim ja jestem?”. Gdy ktoś zada ci pytanie „Kim jesteś?”, odpowiedź, że jesteś taki a taki, że pochodzisz z takiego a takiego miejsca, nie jest właściwa. Jedyna dobra odpowiedź to: „Jestem atmą”.

– Wybrane z orędzia Bhagawana wygłoszonego w Sai Kulwant w Prasanthi Nilajam 23 listopada 2000 roku.

Ile jest rodzajów nauczycieli?

George Bebedelis

W słynnej książce „Państwo” Platon opisuje idealny system edukacji, który jest zaskakująco podobny do Edukacji w Wartościach Ludzkich (EWLSS), a szczególnie do koncepcji Educare, czyli wydobywania ukrytego piękna ludzkich wartości, które lśnią w każdym sercu. To nie jest proces pozyskiwania wiedzy przez informacje, ale przypominanie sobie tego, co już jest w naszym wnętrzu.

Jedną z najważniejszych decyzji w życiu jest zawód, jaki wybierzesz. Miałem dyplom inżyniera mechanika zdobyty na politechnice w Atenach, ale nie czułem żadnej specjalnej skłonności do inżynierii. Zawsze miałem pociąg do nauki i pomagania innym w nauce. Z pomocą wielbiciela Sai i nauczycielki, udało mi się zdobyć pracę w technikum. Nie byłem jednak pewien, czy Swami zaakceptuje mój wybór.

Odpowiedzi na moje modlitwy

W tym samym czasie uczestniczyłem w szkoleniu EWLSS w Grecji. Po zakończeniu szkolenia otrzymałem certyfikat podpisany przez nieżyjącego Thorbjörna Meyera, założyciela Instytutu ESSE w Europie, pierwszego Instytutu Edukacji Sathya Sai na świecie. Uczyłem już EWLSS na zajęciach dla dzieci, które rozpoczęły się w Grecji w 1990 roku. Jednak niepewność co do mojej pracy ciągle tkwiła we mnie. Chociaż bardzo dobrze wiedziałem, jak trudno jest mieć osobistą komunikację ze Śri Sathya Sai Babą, będąc wśród tysięcy ludzi, którzy codziennie Go odwiedzali, powiedziałem sobie bardzo mocno: „Swami jest moim nauczycielem i przewodnikiem. Z pewnością da mi jasną odpowiedź”.

Przez cały rok, pracując jako nauczyciel, modliłem się do Swamiego z pełną koncentracją, aby pomógł mi podjąć tę ważną decyzję. Szkoły zostały zamknięte na wakacje i wreszcie przyszedł czas na wizytę w Prasanthi Nilajam. Była to moja czternasta wizyta w aśramie, w lipcu 1996 r. Podczas pierwszego darszanu, wczesnym rankiem, Swami wezwał naszą grupę na rozmowę. Kiedy weszliśmy do pokoju interview, po pierwszych powitalnych słowach Swami zwrócił się do mnie, spojrzał mi prosto w oczy i bezzwłocznie zapytał: „Jaką masz pracę?”. Nie mogłem w to uwierzyć! Moje modlitwy zostały wysłuchane. Swami stał przede mną i pytał mnie o moją pracę. Odpowiedziałem mu: „Jestem nauczycielem, Swami”, czekając na Jego reakcję. Ku mojej radości chętnie przyjął moją odpowiedź, a następnie zapytał: „Ile rodzajów nauczycieli?”. Nie wiedziałem, co odpowiedzieć, więc sam odpowiedział: „Są trzy rodzaje nauczycieli: nauczyciele narzekający, nauczyciele wyjaśniający i nauczyciele inspirujący”.

Moje szczęście nie znało granic, ponieważ Swami nie tylko zapytał mnie o pracę, ale

także dał mi prostą, ale bardzo ważną instrukcję dotyczącą zawodu nauczyciela. Moim celem było teraz stać się nie tylko nauczycielem wyjaśniającym, ale przede wszystkim inspirującym!

Duchowe zasady Edukacji Sathya Sai

Wracając do domu, poświęciłem się szlachetnemu zadaniu nauczania ludzkich wartości równoległe z moimi klasami szkolnymi. Dzięki bezpośredniemu doświadczeniu w szkole mogłem zrozumieć pilną potrzebę duchowych zasad edukacji Sathya Sai we współczesnej edukacji. Reforma edukacji jest rzeczywiście jedną z największych potrzeb naszych czasów.

W tym kontekście Sathya Sai wiele razy rozmawiał z grupami greckimi o wielkim znaczeniu starożytnej filozofii greckiej, nauczanej głównie przez Sokratesa i Platona. W wielu osobistych interakcjach podkreślał, że istotą nauk Platona jest prawda, dobro i piękno. Rozpocząłem więc studiowanie „Dialogów” Platona, aby odkryć tam ogromny skarb mądrości i prawdy. W słynnej książce „Państwo” Platon opisuje idealny system edukacji, który jest zaskakująco podobny do Edukacji w Wartościach Ludzkich (EWLSS), a szczególnie do koncepcji Educare, czyli wydobywania ukrytego piękna ludzkich wartości, które lśnią w każdym sercu. To nie jest proces pozyskiwania wiedzy przez informacje, ale przypominanie sobie tego, co już jest w naszym wnętrzu. Wielka alegoria jaskini i opis wędrówki duszy ku dobru prowadzi nas do tego, co Platon określa jako prawdziwy cel edukacji:

„Edukacja nie polega na wprowadzaniu wiedzy do duszy, która jej nie ma, tak jak przywracanie wzroku ślepych oczom. Zdolność do wiedzy jest obecna w duszy każdego człowieka. I tak jak oko przechodzi od ciemności do światła, dusza musi odwrócić się od świata w stronę Bytu, aż będzie w stanie ujrzeć Najjaśniejszą Rzeczywistość, którą nazywamy Dobrem. Taka powinna być edukacja: to sztuka orientacji. Nauczyciele powinni opracować najprostsze i najskuteczniejsze metody skierowania umysłu ku Światłu, a nie wszczepiania mu wzroku, gdyż ma on już tę zdolność korygowania swojej orientacji, ponieważ jest on teraz nieprawidłowo ustawiony i nie patrzy we właściwym kierunku”.

(Państwo, 518 c - d)

Aby zaspokoić potrzebę szerzenia przesłania o wartościach ludzkich we współczesnym społeczeństwie, wielu nauczycieli na całym świecie stosuje EWLSS. W Grecji program ten jest oferowany jest dwa razy w miesiącu, zarówno dzieciom wielbicieli z greckiej Organizacji Sathya Sai, jak i dzieciom ich przyjaciół. Pod koniec roku szkolnego organizowany jest coroczny obóz letni dla uczniów EWLSS z dodatkowym udziałem dzieci z biednych rodzin, którym wielbiciele regularnie służą przez cały rok. Krótsze wydarzenia organizowane są w ciągu roku na specjalne okazje, takie jak Boże Narodzenie, Wielkanoc itp.

To takie satysfakcjonujące doświadczenie, dzielić się cennymi klejnotami EWLSS z

małymi dziećmi, dodając mały kamień do uniwersalnej mozaiki Sathya Sai Educare. Wewnętrzne przewodnictwo Sathya Sai jest zawsze odczuwalne i bardzo często spokojne uczucie wewnętrznego pokoju i radości wypełnia moje serce po zakończeniu lekcji ludzkich wartości. Większość uczniów regularnie i wiernie uczestniczy w programie od najmłodszych lat i często do ukończenia 14. roku życia. Niektórzy z nich zostali później przeszkoleni i sami zostali nauczycielami EWLSS. Ich etos, postępowanie, zachowanie i charakter są dowodem na to, jak program ten wpłynął na ich życie i jaki mogą dawać przykład nowej generacji studentów. Oto świadectwo dawnego studenta, który jest teraz aktywnym nauczycielem EWLSS:

„Gdy robię się starszy i spoglądam wstecz na lata studenckie, zdaję sobie sprawę, że lekcje na temat ludzkich wartości były to nie tylko rozprawy i teorie, ale wskazówki do innego sposobu myślenia i życia. Ponieważ nie jest tak łatwo dostrzec tę zmianę w sobie, sposobem na jej potwierdzenie jest obserwowanie życia moich braci i sióstr, z którymi uczestniczyłem w lekcjach EWLSS. Widzę tylko, że ci młodzi mężczyźni i kobiety zmienili się; mają szlachetne interesy, żyją etosem i dzielą się ze wszystkimi żywymi istotami. Teraz, gdy sam pracuję jako nauczyciel EWLSS, szczerze pragnę móc przekazać moim młodym uczniom wartości, które ukształtowały mój charakter i charakter moich przyjaciół. Naprawdę wierzę, że to jedyna nadzieja na lepszy świat”.

Równowaga między informacją a transformacją

Kilka lat po moim wcześniej wspomnianym interview, Swami ponownie mnie zapytał: „Jaka jest twoja praca?”. Kiedy odpowiedziałem „nauczyciel”, po raz drugi zadał to samo pytanie: „Ile rodzajów nauczycieli”? Teraz byłem dobrze przygotowany i natychmiast odpowiedziałem: „Trzy rodzaje nauczycieli: narzekający, wyjaśniający i inspirujący”. Myślałem, że Swami będzie zadowolony i na tym poprzestanie, ale kontynuował nasz dialog, pytając: „Jakim jesteś nauczycielem?”

Na to pytanie bardzo trudno odpowiedzieć. Chciałem powiedzieć: „Jestem inspirującym nauczycielem”, ale mogło to zabrzmieć egoistycznie w obecności Bhagawana. Z drugiej strony nie chciałem odpowiadać, że jestem tylko nauczycielem wyjaśniającym lub że próbuję być inspirującym, ponieważ Swami ostrzegł mnie w poprzedniej rozmowie: „Próbowanie jest bezproduktywne. Nie próbuj, rób!”. Więc po krótkim namyśle zaryzykowałem odpowiedź: „Swami, jestem inspirującym nauczycielem z twoimi błogosławieństwami i wskazówkami”. Z uśmiechem przyjął tę odpowiedź, ale dodał z miłością: „Tak, ale ważne jest również wyjaśnianie!”.

Na swój unikatowy sposób Swami pokazał mi, że równowaga między edukacją a Educare, informacją i transformacją, wyjaśnianiem i inspiracją jest niezbędna, aby zbudować integralny system edukacji odpowiedni dla duchowego wzrostu, samoodkrywania i służby społecznej poprzez miłość i pozbywanie się przywiązań. Pokornie modlę się do Swamiego o ciągłe prowadzenie mnie i wszystkich wychowawców Sathya Sai, abyśmy mogli dawać przykład duchowej świadomości i jej dobroczynnych konsekwencji dla jednostki i całego społeczeństwa.

- Autor, George Bebedelis, jest dyrektorem Instytutu Edukacji Sathya Sai (Europa Południowa) Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai.

Chodzenie po śladach Sai

Dr Srinivas Raghavan

Pamiętaj, że z każdym krokiem zbliżasz się do Boga. A kiedy ty zrobisz jeden krok ku Niemu, Bóg robi dziesięć w twoim kierunku. W pielgrzymce nie ma miejsca do zatrzymania się! Jest to ciągła podróż, przez dzień i noc, przez łzy i uśmiechy, przez śmierć i narodziny, przez grób i łono. Kiedy droga się kończy i cel zostaje osiągnięty, pielgrzym stwierdza, że podróżował od siebie do siebie, że podróż była długa i samotna. Ale Bóg, który go prowadził, był w nim cały czas, wokół niego, z nim i obok niego. A on sam zawsze był boski.

- Sathya Sai Speaks t. 4, rozdz. 10.

Mamy szczęście, że doświadczyliśmy darszanu, sparszanu i sambhaszanu naszego ukochanego Bhagawana Śri Sathya Sai Baby. Dzięki jego boskiej łasce cieszyliśmy się jego bliskością i nauczyliśmy się z jego przykładu - moje życie jest moim przesłaniem. Jesteśmy również pobłogosławieni tym, że programy edukacji Sathya Sai Bal Wikas, Duchowa Edukacja Sai (SSE) i Edukacja w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS) zostały opracowane pod osobistym przewodnictwem i instrukcjami Swamiego. Uczniowie tych programów kontynuują naukę i uczą się z jego życia i nauk. Ponadto ważnym elementem ich nauki jest doświadczenie jego boskiej interakcji i dzielenie się własnym doświadczeniem.

Światowy wpływ programów edukacyjnych Bhagawana

Dzięki łasce Swamiego miałem szczęście odwiedzić i doświadczyć wpływu programów edukacyjnych Sathya Sai z pierwszej ręki, w ośrodkach Sai, szkołach Sathya Sai i instytutach edukacji Sathya Sai (IESS) na całym świecie. Na podstawie tego doświadczenia mogę z przekonaniem stwierdzić, że programy edukacyjne Swamiego mają dalekosiężny wpływ na edukację na wszystkich kontynentach. Na przykład nauczyciele ze szkół Sathya Sai w Brazylii tworzą silne poczucie wspólnoty, witając wszystkich uczniów wchodzących do szkoły i łącząc ich z rodzicami, kiedy wychodzą. Co tydzień uczniowie szkół Sathya Sai w Ekwadorze zbierają się na szkolnym zgromadzeniu, aby omawiać wartości ludzkie poprzez rozmowy, krótkie

skecze i muzykę. Uczniowie szkoły Sathya Sai w Gwatemali stworzyli unikatowy program przywództwa „Todos unidos” (wszyscy razem) z misją „pokonania różnic”. Medytacja światła i siedzenie w ciszy są bardzo ważnymi elementami programu EWLSS i są akceptowane przez uczniów ze wszystkich krajów. W meksykańskiej szkole Sathya Sai nauczyciele skomponowali specjalną piosenkę do medytacji światła. Dzieci w wieku przedszkolnym w szkole Sathya Sai w Nowej Zelandii uczą wartości ludzkich swoich rodziców. Ma to silny pozytywny wpływ na zachowanie członków ich rodzin. Szkoły Sathya Sai w Australii, Fidżi i Kanadzie wychodzą z inicjatywami wychowawczymi do rodziców, aby włączyć i zachęcić ich do wspierania praktykowania wartości ludzkich.

Międzynarodowa Letnia Konferencja

W tym roku Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai (MOSS) zorganizowała swoją pierwszą Międzynarodową Letnią Konferencję w Prasanthi Nilajam, tuż po Guru Purnimie w lipcu 2019 r. Delegaci Konferencji przybyli z różnych krajów i cieszyli się tygodniowym programem w audytorium Purnaczandra.

Dzieci SSE (Edukacji Sathya Sai) cieszyły się specjalnie zaprojektowanym programem eksperymentalnym pod tytułem „Spacerując śladami Sai”, przeprowadzonym jako integralna część konferencji. Ten program zapewnił uczniom wyjątkowo wciągające doświadczenie z życia Swamiego, odwiedzając miejsca, w których żył. Dzieci cieszyły się na każdym etapie podróży i były inspirowane historiami z życia Swamiego opowanymi przez studentów i wykładowców Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai i Radia Sai. Ponad 50 dzieci i dorosłych wolontariuszy z 15 krajów odbywało wycieczki przez cztery dni. Każdego dnia doświadczali podążania Jego śladami w różnych miejscach, od Puttaparthi do Urawakondy. W ostatnim dniu konferencji dzielili się doświadczeniami ze wszystkimi delegatami poprzez opowieści zdjęć i piosenki.

Dzieci przezwyciężyły różnice językowe, zjednoczyły się, uczyły się o sobie nawzajem, dzieliły się swoją ciekawością i zainteresowaniami. Podróżowały poza swój kraj, aby spotkać się tu jako siostry i bracia Sai. Zainspirowane życiem Swamiego dzieci dają własny przykład miłości i służby.

Podróż rozpoczęli od specjalnego darszanu samadhi (grobowca) w Sai Kulwant Hall. Następnie poszli pieszo do miejsca narodzin Swamiego w Śiwalajam, gdzie słuchali cudownych historii o jego boskich narodzinach w ówczesnej małej wiosce Puttaparthi. Potem udali się do samadhi (grobowca) Matki Iśwarammy i Sri Peddy Wenkamy Radżu, słuchając opowieści o ich transformacji za sprawą Swamiego.

Pod kierunkiem zespołu Radia Sai pojechali autobusem do miasta Urawakonda, gdzie Swami jako mały chłopiec uczęszczał do średniej szkoły i zatrzymał się w domu swojego starszego brata, Sri Seszamy Radżu. W Urawakondzie siedzieli wokół tej samej skały, na której siedział Swami śpiewając bhadżan *Manasa bhadżare guru czaranam* i

przekazał swoje boskie przesłanie ludzkości. Zainspirowała ich ta niezwykła okazja, by wspólnie zaśpiewać tę piosenkę i modlić się o Jego błogosławieństwo i łaskę.

Dzieci uderzyła surowość i prostota domu, w którym Swami przebywał w Urawakondzie. Wyrazili wdzięczność za wszystko w swoich domach i obiecali, że nigdy więcej nie będą narzekać na trudności w życiu. Radio Sai nagrało dzieci dzielące się swoimi doświadczeniami podczas podróży i wyprodukowało krótkie wideo zatytułowane „Dzień dziecka w Urawakondzie - spacerując śladami Sai”.

Połączenie krajów i kultur, z których pochodziły te dzieci, stworzyło tygiel integracyjny. Jako grupa badali swoje poczucie przynależności i dyskutowali, dlaczego wszyscy są braćmi i siostrami w tej samej ludzkiej rodzinie.

Dzieci odwiedziły też Statuę Hanumana nad stadionem Hill View. Hanuman chodził po śladach Pana Ramy, prowadząc życie pełne poświęcenia, odwagi i służby. Jego przykład inspirował dzieci ze wszystkich kultur. Życie Swamiego uczy, jak należy żyć wzorowo służąc innym. Oto przesłanie Swamiego dla wszystkich:

Zadeklarowałem: moje życie jest moim przesłaniem. Ile osób podąża wskazaną przeze mnie ścieżką? Jeśli pójdziecie moimi śladami, nigdy nie dotknie was żadna krzywda.

- Sathya Sai Speaks t. 35, rozdz. 9

- Autor, dr Srinivas Raghawan, jest członkiem Komisji Edukacji Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai.

Wykorzystujcie właściwie swoją edukację dla dobra społeczeństwa. Bądźcie ludźmi o dobrym charakterze. To sprawi, że zabłyśniecie przed publicznością. Prawdziwa edukacja uczyni was boskimi. Edukacja to nie tylko znajomość słów. Powinna poszerzyć umysł. Samo zdobywanie stopni jest bezwartościowe. Charakter jest ważniejszy i można go rozwinąć jedynie wkraczając na ścieżkę duchową.

- Baba

Edukacja Sri Sathya Sai w Nepalu

Narottam Upadhyay

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba zstąpił na ziemię w ludzkiej postaci, aby utrwalić panowanie dharmy na ziemi. Edukację wykorzystywał jako środek do przeprowadzenia tej magicznej transformacji przez wzmocnienie duchowych i moralnych cnót człowieka, to znaczy rozwijając jego charakter. Ogłosił:

*Zwieńczeniem mądrości jest wolność.
Zwieńczeniem kultury jest doskonałość.
Zwieńczeniem wiedzy jest miłość.
Zwieńczeniem edukacji jest charakter.*

Znaczenie edukacji Sathya Sai we współczesnych czasach

Mędrzec Parasara w Wisznu Puranie ogłosił: *Sa widja ja wimuktaje* - tylko ta wiedza jest prawdziwa, która prowadzi do wyzwolenia. Poprzez edukację jednostka przechodzi od niewoli do wyzwolenia. Podczas gdy świeckie nauczanie pozostaje głównie zorientowane na informowanie, dar Bhagawana Śri Sathya Sai Baby „Educare” powoduje przekształcenie całego człowieka w słodycz i światło. Educare wypełnia starożytną modlitwę Upaniszady *Tamaso ma džjotir gamaja* - prowadź mnie od ignorancji do oświecenia. Tylko taka edukacja może odstąpić nieśmiertelną duszę człowieka.

Edukacja powinna prowadzić do szczęścia. Jednak paradoksem wartym odnotowania jest to, że pomimo ogromnego rozwoju gospodarczego, postępu technologicznego i ogromnego inwestowania w dobrobyt, poziom szczęścia ludzi, ogólnie rzecz biorąc, niestety zmniejsza się. Coraz częstsze przypadki zła społecznego, takiego jak zabójstwa, ciężce wśród nastolatków, uzależnienia od narkotyków, rozboje, przestępczość zorganizowana, korupcja, zanieczyszczenie środowiska i wiele innych form zła, każą zastanowić się, na ile świeckie wykształcenie przyczyniło się do rozwoju cywilizacji. Chociaż daje ono ludziom umiejętności zarabiania na życie, wydaje się, że mniej uwagi poświęca pielęgnowaniu cnót i wizji, takich jak prawda, właściwe postępowanie, pokój, miłość i niekrzywdzenie.

Bhagawan Baba powiedział: „Ludzkie wartości są cechą wrodzoną”. Edukacja Sri Sathya Sai ma większe znaczenie w dzisiejszych czasach, w kontekście ogólnego upadku wartości ludzkich. Koncentrujemy się na umiejętności zarabiania coraz więcej, a nie na rozwoju ludzkiej osobowości. Konieczne jest, aby obecny system edukacji, zaprojektowany w celu zaspokojenia zacieklej rywalizacji, został zmieniony na rzecz edukacji, która troszczy się o wszechstronną manifestację nieśmiertelnej duszy ludzkiej. Potrzebujemy lepszych ludzi, nie tylko profesjonalistów. Edukacja nie jest towarem, ale

wartością samą w sobie. Edukacja nie jest inwestycją w przyszły materialny sukces, ale głęboko medytacyjnym działaniem na rzecz promowania dobrych cech. Warto tutaj wspomnieć, że czterema filarami edukacji UNESCO są „uczenie się po to, by wiedzieć”, „uczenie się po to, by robić”, „uczenie się wspólnego życia” i „nauka bycia”. Pierwszy i drugi filar kładzie nacisk na doskonalenie w edukacji świeckiej, trzeci i czwarty filar kładzie nacisk na rozwój lepszej istoty społecznej i indywidualnej transformacji. Holistyczne uczenie się jest bardziej odpowiednie w obecnym scenariuszu, aby zapewnić wszechstronny rozwój jednostki. Całkowitość jest świętością.

Edukacja Sri Sathya Sai w młodym wieku

Edukacja Sri Sathya Sai pomaga jednostce od wczesnego dzieciństwa rozwijać dobre cechy, aby stała się lepszym człowiekiem, aby na świecie panował porządek i pokój. Pomaga dziecku zrealizować wrodzoną boskość. Swami nieformalnie rozpoczął edukację Sri Sathya Sai, instruując kilka kobiet, aby opowiadały swoim dzieciom boskie historie z pism świętych, teksty mitologiczne, aby wpajały wartości od najmłodszych lat. Później zostało to sformalizowane jako „Bal Wihar”, który został następnie rozszerzony pod nazwami „Bal Wikas” oraz Edukacja Duchowa Sai (EDS) poza Indiami. Edukacja ta była dalej rozwijana jako Edukacja Sri Sathya Sai w Wartościach Ludzkich (EWLSS), aby trafić do większej populacji. Bhagawan wyjaśnił w 2000 r. koncepcję „Educare”, która obejmuje wszystkie formy edukacji Sri Sathya Sai.

W Nepalu edukacja Sri Sathya Sai wyrosła z lekcji SSE pod koniec lat 70-ych. Jednak ten system edukacji nabrał tempa. Powstały szkoły, klasy SSE na większą skalę, szkolenia nauczycieli i współpraca ze szkołami w celu zintegrowania Edukacji Sri Sathya Sai Edukacji w Wartościach Ludzkich (EWLSS) w połowie lat 90.

Zajęcia Edukacji Duchowej Sai (EDS)

Zajęcia Edukacji Duchowej Sai są prowadzone raz w tygodniu przez 75 minut. Podczas takich zajęć uczniów dzieli się na grupy według wieku, a edukacja oparta na wartościach, odpowiednia dla ich wieku, jest przekazywana za pomocą różnych technik nauczania, takich jak siedzenie w ciszy, modlitwy, opowiadanie historii, śpiewanie w grupach i zajęcia grupowe. 9194 uczniów znajduje się pod opieką 1081 nauczycieli. Uczniowie wystawiają różne programy przy różnych okazjach, takich jak Dzień Iśwarammy, Guru Purnima i podczas obchodów urodzin Bhagawana. Oprócz tego studenci z różnych regionów spotykają się okresowo, aby realizować wspólne programy i prezentować swoje talenty w śpiewaniu religijnym, malarstwie, rysowaniu, poezji, pisaniu esejów, oratorstwie, debacie, tańcu i dramacie.

Szkolenie z Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS)

Edukacja nauczycieli Sri Sathya Sai w zakresie wartości ludzkich jest w Nepalu kolejnym kamieniem milowym w przekazywaniu edukacji opartej na wartościach. Do tej pory 11 595 nauczycieli szkół prywatnych i publicznych przeszło szkolenie EWLSS. Poza tym Organizacja Sai współpracowała z departamentem szkoleniowym Rządu

Nepalu (Narodowe Centrum Rozwoju Edukacji) przy Ministerstwie Edukacji w celu dalszego przedłużenia szkolenia EWLSS. Podpisano umowę, w której dodano pakiet EWLSS o modułowej konstrukcji do rządowego programu rozwoju zawodowego nauczycieli. W sumie 4114 trenerów i pracowników rządowych zostało przeszkolonych w zakresie EWLSS przez wolontariuszy Sai, którzy odwiedzili wszystkie 29 ośrodków rządowych w Nepalu i przeprowadzili szkolenie.

Zazwyczaj na początku część stażystów rządowych uczestniczyło w programie szkoleniowym ze znaczną niechęcią i sceptycyzmem, co w dużej mierze odzwierciedlało ich leniwy język ciała, i skupiali się na innych zajęciach nawet podczas szkolenia. Jednak w miarę upływu czasu, gdy stażyści zaczęli „słyszeć” przekazywane treści, zainteresowali się tym, co było rozpowszechniane. Nie tylko zadawali pytania, ale pod koniec szkolenia niektórym pociekły łzy. Niektórzy z osób opiniotwórczych chwalili program Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS) jako esencję wszystkich religii. W 2011 r., kiedy rządowy departament ds szkoleń dokonał przeglądu i oceny całego modułu doskonalenia zawodowego nauczycieli, pakiet EWLSS znalazł się na szczycie listy.

Szkoły Sathya Sai

Istnieją dwie szkoły Sathya Sai w Nepalu: jedna w Katmandu, a druga w Pokhara. Obie szkoły zapewniają zintegrowane kształcenie w zakresie ludzkich wartości do 10 klasy. Zajęcia ucznia zostały zaprojektowane zgodnie z wytycznymi Bhagawana, aby rozwijać wszystkie trzy aspekty ludzkiej osobowości, a mianowicie ciało, umysł i duszę. W roku akademickim 2019/2020 w obu szkołach prowadzonych przez 53 nauczycieli uczy się łącznie 645 uczniów. Obie szkoły są w trakcie rozbudowy, aby pomieścić więcej uczniów.

Błogosławieństwa Swamiego są zawsze z nami

Kiedy dyrektor szkoły w Katmandu z szacunkiem poinformował Swamiego, że powstała nowa szkoła, Swami odpowiedział: „Otworzyłeś szkołę, ale ludzie będą próbowali utrudniać to, co zamierzasz robić”. Dyrektor modlił się: „Swami! Dzięki Twoim błogosławieństwom nic nie będzie przeszkodą”. Swami dwukrotnie poklepał go po głowie i powiedział: „Moje błogosławieństwa są z tobą”. Odtąd błogosławieństwa Swamiego są odczuwane na każdym kroku, czy to w nagłych problemach ze zdrowiem uczniów, w administrowaniu szkołą czy z interesariuszami. On jest sprawcą. Problemy pojawiają się od czasu do czasu, ale wszystko rozwiązuje się płynnie i bez wysiłku. Oto kilka przykładów łaski i miłości Swamiego.

Sathya Sai Siksza Sadan

Szkoła rozpoczęła działalność jako „Sri Siksza Sadan”. Wysoki przedstawiciel Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai podczas swojej nieformalnej wizyty w szkole otrzymał instrukcje przez zdjęcie Bhagawana w biurze, aby afiliować tę szkołę. W rezultacie szkoła została afiliowana przy Instytucie Edukacji Sathya Sai i

przemianowana na „Sathya Sai Siksha Sadan”, a na zmianę nazwy uzyskano zgodę rządu. W szkole nigdy nie brakowało uczniów. Są uczniowie z 56 okręgów na 77 okręgów Nepalu. Uczniowie, którzy chcą być przyjęci, przechodzą egzamin wstępny i rozmowę kwalifikacyjną. Tylko ci, którzy przeszli przez proces selekcji, są przyjmowani. Szkoła otrzymała list z podziękowaniem od gminy za wysokiej jakości edukację, a wyniki centralnego egzaminu przeprowadzonego przez rząd były bardzo dobre.

Łaska Swamiego

Swami jest odwiecznym źródłem inspiracji dla szkoły, a nieustanny deszcz jego łaski błogosławił szkołę przez wszystkie czasy, łatwe i trudne. Zawsze czujemy się bezpiecznie w jego obecności. Po co się bać, kiedy On tam jest - zawsze.

Kiedyś nauczyciel dołączył do szkoły wątpiąc, czy wstąpienie do szkoły było z jego strony mądrą decyzją. Pewnej nocy we śnie zobaczył Babę i wszystkie jego wątpliwości zniknęły, bo już wiedział, że znalazł swoje powołanie. Kolejny nauczyciel opowiadał o zdarzeniu, które miało miejsce tuż przed jego wstąpieniem do szkoły. Miał sen, w którym Swami powiedział mu, że daje mu pracę i powinien ją podjąć.

Raz chłopiec z klasy 4 spadł z trzeciego piętra budynku i doznał poważnego urazu głowy. Został skierowany do szpitala neurochirurgicznego, gdzie tego samego wieczoru przeprowadzono operację. Chłopiec leżał w śpiączce przez kilka dni, a jego stan pogorszył się do tego stopnia, że nawet jego ojciec stracił wszelkie nadzieje na wyzdrowienie i zadzwonił do szkoły, aby zapytać, jak przeprowadzić ostatnie rytuały dla chłopca. Każdego dnia nauczyciele i uczniowie szkoły zbierali się w sali modlitewnej i modlili się do Swamiego o jego szybkie wyzdrowienie. Po 28 dniach chłopiec odzyskał przytomność. Nie tylko wrócił ze szpitala do domu, ale także kontynuował naukę w szkole i ukończył 10 klasę.

To tylko kilka przykładów ogromnej miłości Baby do Jego wielbicieli. Naprawdę wiara może przenosić góry, a krople nektaru miłości Swamiego podtrzymują nas wszystkich. On jest Panem - wszechmocnym, wszechwiedzącym i wszechobecnym. On jest Światłem wszystkich światła, ponad wszelką ciemnością, i znajduje się w sercach wszystkich istot. Chwała Mu.

Pozytywny wpływ na społeczność

Szkoła jest zwykle określana przez ludzi w całym kraju jako „Szkoła Sai Baby”. W miejscu, gdzie stoi szkoła, pobliskie skrzyżowanie nosi nazwę „Sai Baba Chowk” (Plac Sai Baby).

Szkoła zapewnia społeczeństwu bezpłatną wodę pitną z kranu umieszczonego przy bramie szkoły, gdzie jest ona ogólnodostępna. Niektórzy ludzie czczą tę wodę jako prasadam i spożywają ją z wielką miłością i oddaniem.

Szkoła współpracowała z Komisją Gospodarczą i Społeczną ONZ ds Azji i Pacyfiku (UN-ESCAP) i opracowała systemy zbierania wody deszczowej i oczyszczania ścieków.

W ramach tego projektu opracowano eko-efektywną infrastrukturę wodną, zaprezentowaną pilotażowo, pomagającą społeczności przekazać wiedzę o zbieraniu wody deszczowej, oczyszczaniu ścieków i podnoszeniu poziomu wód podziemnych.

Każdego roku w urodziny Swamiego nauczyciele i uczniowie szkoły odwiedzają każde gospodarstwo domowe w społeczności z pakietami prasadam, wibhuti i zdjęć Bhagawana, które ludzie przyjmują z wdzięcznością i czcią.

On jest Sprawcą

Swami jest dla nas bardzo miły i miłosierny, ponieważ nieustannie daje nam możliwości, abyśmy byli częścią Jego wielkiego zadania. Swami mówi: „Wartości się nie uczy, wartości się praktykuje”. Zatem w zadaniu ustanowionym przez Boga samotransformacja jest pożądanym rezultatem, a cała reszta to „efekty zewnętrzne”. Gdy jesteśmy związani z Bhagawanem, musimy zdać sobie sprawę, że wszystko rozwija się zgodnie z jego boskim planem nadrzędnym, a wszystko, co się dzieje, odbywa się zgodnie z jego boską wolą. Musimy rozwinąć postawę akceptacji i zaoferować wszystko, co najlepsze, niezależnie od ról, które On nam daje. Niech nasze serca się poszerzą i niech nasza miłość szerzy się bez końca.

Samasta lokah sukhino bhawantu!

- Autor, Śri Narottam Upadhyay jest dyrektorem Instytutu Edukacji Sathya Sai w Nepalu i szkół Sathya Sai.

Edukacja Sathya Sai na Fidżi

Prof. Narendra Reddy

Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai (MOSS) na Fidżi jest zaangażowana w promowanie edukacji Sathya Sai poprzez szkołę Sathya Sai i Instytut Edukacji Sathya Sai (IESS).

Szkoła Sathya Sai

W 1998 r. Centralna Rada MOSS na Fidżi postanowiła założyć w kraju szkołę podstawową Sathya Sai, aby stała się wzorem nauczania o ludzkich wartościach. MOSS na Fidżi udało się uzyskać niezbędną zgodę Ministerstwa Edukacji po uzgodnieniu między stronami, że będzie to modelowa szkoła do nauczania o ludzkich

wartościach i że zostanie zarejestrowana jako szkoła „prywatna”. Zatwierdzenie dotyczyło nie tylko prowadzenia szkoły podstawowej, ale także przedszkola i szkoły średniej. Swami pobłogosławił projekt szkoły i plany budowy.

Pierwsza faza rozwoju obejmowała budowę pomieszczeń dla sześciu klas, biura, umywalnie i toalety oraz pomieszczenia dla dyrektora szkoły. Bhumi pudża i ceremonia położenia fundamentów odbyły się 15 sierpnia 1999 r.

Szkoła została otwarta w 2000 roku mając na początku 25 uczniów w przedszkolu i klasie 1. Dwóch nauczycieli, którzy zostali wysłani na szkolenie do Tajlandii, wzięło udział w zajęciach. Każdego roku stopniowo dodawano nową klasę. Mamy teraz zajęcia od przedszkola do klasy 8. Szkoła ma 10 nauczycieli, pracownika biura i woźnego.

Liczba uczniów w szkole wynosi obecnie 130. Około 60% uczniów to I’Taukei, a reszta to Indo-Fidži. Wszystkie dzieci I’Taukei są chrześcijanami, a Indo-Fidži są Hindusami. Jedno dziecko jest wiary islamskiej. MOSS i Szkoła Sathya Sai są bardzo dobrze akceptowane i szanowane w społeczności.

W drugiej fazie rozwoju wybudowano osobny budynek dla przedszkola. Następnie w 2006 r. zbudowano cztery dodatkowe klasy, a w 2010 r. sześć bloków z dwiema sypialniami.

Wyniki w nauce

Szkoła istnieje od dwudziestu lat. Dzieci uczęszczające do tej modelowej szkoły pochodzą w dużej mierze z niższych warstw społeczno-ekonomicznych. Szkoła przeprowadziła szereg programów informacyjnych w społeczności, aby podnieść świadomość na temat znaczenia edukacji i obowiązków rodzicielskich. To stopniowo poprawia wyniki uczniów, co znajduje odzwierciedlenie w wynikach egzaminów zewnętrznych. Komitet Edukacyjny MOSS wydał certyfikat akredytacji dla szkoły w 2018 r. po kompleksowym przeglądzie wszystkich aspektów szkoły.

Programy środowiskowe i 3R

Aby zmniejszyć ślad węglowy, szkoła zainstalowała dwadzieścia paneli słonecznych do generowania elektryczności. Mają moc wyjściową 5 kV, która jest wystarczająca do zaspokojenia zapotrzebowania energetycznego szkoły. Ponadto szkoła zainstalowała dwa 5000-litrowe zbiorniki na wodę do zbierania wody deszczowej. Szkoła jest również częścią programu 3R (Reduce, Reuse and Recycle – redukcji, powtórnego wykorzystania i recyklingu), w którym zbierane są plastikowe butelki do recyklingu i odpady organiczne kompostowane do użytku w ogrodach warzywnych i kwiatowych.

Programy sportowe, kulturalne i duchowe

Szkoła obchodzi każde święto trzech głównych religii w kraju i edukuje uczniów o ich znaczeniu i wartościach ludzkich, których nauczają. Wielkanoc, Diwali, Śiwaratri, urodziny Swamiego, urodziny Proroka Mahometa i Rama Nawami są obchodzone z

udziałem rodziców. Nauczyciele zapoznają uczniów z prawami człowieka, pracą dzieci i Międzynarodowym Dniem Walki z Narkotykami i Nielegalnym Handlem (IDADAIT).

Instytut Edukacji Sathya Sai (IESS)

Instytut ten powstał w czerwcu 2006 r. We wniosku do Unii Europejskiej (UE) uzasadniono potrzebę włączenia programu nauczania wartości ludzkich do systemu edukacji, aby szkolić przyszłych obywateli w zakresie przywiązania do moralnych podstaw demokracji. Tolerancja, równość, pokój, prawa człowieka, prawda, brak przemocy, szacunek, wolność słowa i poszanowanie prawa kraju, w tym akceptacja wyników wyborów, są wartościami niezbędnymi do rozwoju prawdziwej demokracji. UE zaakceptowała wniosek obejmujący przygotowanie zasobów i programów szkoleniowych, aby umożliwić nauczycielom szkół podstawowych i średnich oferowanie uczniom programu edukacji w wartościach.

IESS ściśle współpracował z Ministerstwem Edukacji, aby zapewnić nauczycielom wspomagające ich materiały i wytyczne dotyczące ludzkich wartości. Instytut opracował osiem podręczników dla nauczycieli składających się z planów lekcji dla każdej z ośmiu klas w szkole podstawowej. Opracowano także zeszyty ćwiczeń, przewodnik dla nauczyciela, podręcznik dla rodziców, a także podręcznik dla szkół średnich dotyczący nauczania wartości.

Gdy Instytut rozwijał zasoby tego programu, prowadzone były programy uświadamiające oraz sześciogodzinne warsztaty, aby umożliwić prowadzenie lekcji na temat ludzkich wartości w szkołach.

W trakcie wdrażania programu EWLSS przeprowadzono dwa przeglądy zewnętrzne w celu oceny wpływu programu na dzieci. Ich rekomendacje zostały wdrożone. W szkołach odbywa się ciągłe szkolenie nauczycieli i nadzór nad programami. Miło jest zauważyć, że nauczyciele ze wszystkich wyznań religijnych chętnie uczestniczą w tych programach szkoleniowych.

- Autor jest przewodniczącym Instytutu Edukacji Sathya Sai na Fidżi.

Ocena bieżącego stanu i światowego wpływu programu Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai

Doris Hampton

Wartości ludzkie nie zależą wyłącznie od edukacji. bardziej zależą od kultury. Co rozumiemy przez kulturę? Kultura oznacza porzucenie złego zachowania, złego prowadzenia się i złych uczynków oraz rozwijanie dobrego myślenia i promowanie dobrych uczuć, które prowadzą do dobrych działań. Stan całego świata zależy od działalności człowieka. Kiedy działania ludzi są szlachetne, kraj również jest szlachetny. Zachowanie i postępowanie ludzi zależy od ich myśli. Myśli zależą od umysłu. Dobre myśli są podstawą ludzkich wartości.

- Sathya Sai Baba

Edukacja w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS) miała początek w 1983 r. jako kontynuacja indyjskiego programu edukacji duchowej (Bal Wikas), zmodyfikowanego dla dzieci osób żyjących poza Indiami. To było zaledwie 36 lat temu! Teraz EWLSS propaguje nauki Bhagawana Sri Sathya Sai Baby zarówno dla wielbicieli Sai, jak i dla innych, bez względu na ich wiek, narodowość, pochodzenie etniczne, kulturę lub religię. Wdrożenie programów EWLSS wymaga oddanych wolontariuszy, którzy ukończyli szkolenie za pośrednictwem kursów EWLSS i ucieleśniają wysokie standardy programu. Planują swoje intensywne programy, zapewniają dobrą współpracę społeczności i osobiście pokrywają koszty zapewnienia odpowiednich miejsc, a także materiałów potrzebnych do programu. Organizatorzy i nauczyciele EWLSS powinni zostać wyróżnieni za swą wybitną, oddaną pracę wolontariuszy. Niech Bhagawan nadal obdarza ich błogosławieństwami! Odgrywają istotną rolę w Jego misji zapoczątkowania Złotego Wieku.

Zbieranie światowych danych o programach EWLSS

W 2017 roku na całym świecie rozpowszechniono kwestionariusz Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai (EWLSS), aby zebrać dane na temat różnorodności istniejących projektów/programów społecznościowych EWLSS i specjalistycznych warsztatów EWLSS w latach 2011–2017 lub wszelkich istotnych programów, które miały miejsce przed tym czasem. Komitet Edukacyjny MOSS rozpoczął budowę światowej bazy danych na temat programów społeczności Swamiego, nie tylko w celu gromadzenia informacji, ale także w celu dokumentowania programów dla szerszej publiczności poprzez publikacje i prace badawcze. Równie ważnym celem było połączenie różnych pracowników EWLSS jako globalnego zespołu oddanych nauczycieli EWLSS, którzy zainspirują innych do przyłączenia się do tego szlachetnego zadania.

Przewodniczący stref MOSS, prezesi krajowi, Instytuty Edukacji Sathya Sai i wielbiciele Sai na całym świecie wsparli wysiłki Komitetu Edukacji. Ich pełna miłości i oddania pomoc była kluczowa dla gromadzenia danych i świadczy o sile „dobrze naoliwionej” organizacji miłości i współpracy Sathya Sai! Od samego początku byliśmy świadomi, że nie możemy dotrzeć do wszystkich osób zaangażowanych w projekty EWLSS, ponieważ niektórzy uruchamiają programy EWLSS bez wymaganego szkolenia, niezależnie od Instytutu Edukacji Sathya Sai (IESS) lub MOSS, podczas gdy inni po prostu nie zgłaszają swoich działań w zakresie EWLSS. Na odległych obszarach w niektórych krajach bariera językowa była kolejnym wyzwaniem.

Kryteria tworzenia danych

Szkoły Sathya Sai zostały specjalnie wyłączone z tego zbioru danych, ponieważ MOSS osobno śledzi wzrost i rozwój szkół Sathya Sai i publikuje swoje postępy w raportach rocznych. Głównym celem Komitetu Edukacji było zwiększenie świadomości i podkreślenie postępów programów i projektów EWLSS poza szkołami Sathya Sai.

Programy społecznościowe EWLSS dla dzieci, młodzieży i dorosłych w dowolnej społeczności czy dzielnicy prowadzone przez przeszkolonych nauczycieli EWLSS. Uwzględniono programy EWLSS prowadzone w szkole, ale jako stały program pozaszkolny lub weekendowy.

EWLSS w klasach szkolnych: nauczyciel szkolny odpowiednio przeszkolony w zakresie wdrażania EWLSS w swojej klasie szkolnej oraz przeszkoleni wolontariusze wdrażający EWLSS w jednej lub większej liczbie klas lub poziomów (ale nie całej szkoły) zostali włączeni do tego zbioru danych.

Partnerstwo/szkoła uzupełniająca EWLSS (adoptowana szkoła publiczna, prywatna lub wyznaniowa itp.): cała szkoła (publiczna, rządowa, prywatna lub religijna itp.) wdrażająca EWLSS, w której część lub wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni w EWLSS zgodnie z klauzulą „Memorandum porozumienia” i umową partnerską między szkołą a Instytutem Edukacji Sathya Sai (IESS). W krajach bez IESS do włączenia wymagana była umowa partnerska szkoły z koordynatorem EWLSS w kraju strefy.

Specjalistyczne warsztaty EWLSS: warsztaty EWLSS przedstawiane publiczności przez przeszkolone osoby, poruszające następujące tematy: umiejętności przywódcze; miejsce pracy, dynamika; rodzicielstwo, problemy zdrowotne; zdrowe odżywianie; presja rówieśnicza; nadużywanie substancji; cyber-nękanie; ciąża nastolatków i inne.

Komentarze do danych EWLSS

Na początku tego wieku gromadzenie danych przez Komitet Edukacyjny pokazało tylko siedem programów EWLSS na całym świecie! Natomiast obecne dane wskazują na stały wzrost liczby programów/projektów EWLSS. Jest to zgodne z uwagą Swamiego: powoli, ale stale i z wysoką jakością!! Od 2017 r. istnieje ponad 314

projektów, ponad 2 281 nauczycieli EWLSS i 72 200 osób, które miały styczność z różnymi programami społecznościowymi EWLSS: szkoły uzupełniające/partnerskie, indywidualne klasy i warsztaty specjalistyczne. Kilku członków Komitetu ds. Edukacji analizuje dane w celu sporządzenia raportu podsumowującego wpływ, osiągnięcia i wyzwania oraz sposób, w jaki zostały one spełnione w różnych krajach tego wyjątkowego programu.

Z wcześniejszych doświadczeń wiadomo, że wiele programów i projektów EWLSS nie zostało utrzymanych po początkowym sukcesie w latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych. Istnieje wiele przyczyn braku zrównoważenia: brak długoterminowego planowania; niski odsetek liczby nauczycieli EWLSS w stosunku do liczby uczniów; brak ciągłości źle osadzonego programu EWLSS w obliczu zmieniającej się administracji wyższego szczebla; utrata miejsc realizacji programu EWLSS; utrata zainteresowania uczestników i inne przyczyny. Komisja Edukacyjna zamierza przeanalizować dane w celu zidentyfikowania czynników, które przyczyniają się do trwałości programów EWLSS.

Dane dotyczące globalnych programów EWLSS

Pięćdziesiąt siedem krajów odpowiedziało na kwestionariusz, podając następujące łączne dane.

Programy EWLSS	Przybliżona, średnia liczba programów w roku	Przybliżona średnia liczba nauczycieli EWLSS w roku	Przybliżona, średnia liczba uczniów EWLSS w roku
Programy społecznościowe	109	575	20344
Szkoły uzupełniające lub partnerskie	44	1233	29244
Klasy indywidualne	44	205	6641
Warsztaty specjalistyczne	117	268	15971
Razem	314	2281	72200

Programy EWLSS nabierają globalnego rozmachu

W latach 80. programy EWLSS zostały zainicjowane w szkołach publicznych w kilku krajach, na przykład w Australii, Anglii i Stanach Zjednoczonych Ameryki. Wielbiciele Sai opracowali stosowne kulturowo szkolenia dla nauczycieli EWLSS we własnych krajach. Realizacja programów EWLSS była ograniczona, a nacisk położono głównie na

systemy szkół publicznych. Dlatego wczesne programy EWLSS miały akademicki charakter. Opracowanie programów EWLSS dla ogółu społeczeństwa w obiektach społecznościowych było późniejsze, a ich rozwój nastąpił głównie dzięki przekazom ustnym. Dodatkowym impulsem była zmiana kierunku po konferencjach edukacyjnych w Prasanthi Nilajam. Od samego początku programy EWLSS, które były skoncentrowane głównie w szkołach, ewoluowały w ciągu mniej niż 30 lat w wiele programów w miejscach publicznych. To rozszerzenie wymagało dostosowania materiałów EWLSS, z naciskiem na zaspokojenie potrzeb społeczności, a mniej koncentrując się na integracji EWLSS ze szkolnymi programami nauczania. Bardziej skupiano się na tym, w jaki sposób zasady nauczania Sathya Sai mogą być stosowane poprzez programy EWLSS w codziennej praktyce w życiu i w codziennych sytuacjach. Obecnie programy EWLSS są wdrażane w domach dziecka, w wychowaniu przedszkolnym, sądownictwie dla nieletnich, szkołach uzupełniających i/lub partnerskich, miejscach pracy, szkolnictwie wyższym, więzieniach, indywidualnych klasach, w programach przeciw przemocy w rodzinie, dla bezdomnych i dla wykorzystywanych kobiet i dzieci, w organizacjach młodzieżowych, w organizacjach rządowych itp. Szczegóły takich projektów podano w Kompendium Edukacji Sathya Sai w Wartościach Ludzkich.

Pedagogika programów EWLSS

Pedagogika i metodologia EWLSS to plany lekcji, które poprawiają doświadczenia edukacyjne poprzez konstruktywnie zbudowane lekcje z wykorzystaniem uniwersalnych pięciu wartości ludzkich. Plany lekcji mają na celu zwiększenie zdolności słuchania własnego sumienia i rozwijanie ukrytych wartości, znajdujących się w sercach wszystkich ludzi, będąc częścią podstawowej ludzkiej kondycji. W rzeczywistości istotą EWLSS jest 3HV! 3HV to sumienna i świadoma harmonia między głową, sercem i rękami. To, co myśli głowa, powinno być oceniane przez serce. Jeśli serce - siedziba ludzkiego sumienia i miejsce, w którym krytyczne myślenie i ludzkie wartości łączą się - daje aprobatę, wówczas ręce (lub jakikolwiek inny organ działania) mogą dokonać czynu. Chodzi o uzyskanie wewnętrznej harmonii, która prowadzi do większej pewności siebie, akceptacji i dyscypliny. Te cechy są warunkiem wstępnym wszystkich form pozytywnego zachowania. Podsumowując, EWLSS ma w sobie zdolność łączenia się z wewnętrzną boskością.

We wrześniu 2019 roku na Ziemi było 7,7 miliarda ludzi! Obecny stan edukacji i wyzwania dla tej ogromnej populacji młodych ludzi i dorosłych oraz to, co napotykają w złożonym i szybko zmieniającym się świecie, może czasem wydawać się nie do pokonania. Duchowe zasady, które leżą u jej podstaw oraz metodologia EWLSS okazały się odpowiedzią na niezliczone problemy, z jakimi codziennie spotykają się ludzie. EWLSS wykorzystuje pięć uniwersalnych wartości ludzkich: prawdę, właściwe postępowanie, pokój, miłość i brak przemocy oraz związane z nimi podwartości w dążeniu do bezpośredniej i stałej zintegrowanej świadomości, aby osiągnąć praktyczny,

całościowy rozwój człowieka. Wykorzystując te ludzkie wartości, program koncentruje się na rozwoju wiary w siebie, poczucia własnej wartości i samodyscypliny; umiejętności krytycznego myślenia, pisania i komunikacji ustnej oraz na całym zakresie umiejętności społecznych, takich jak równowaga fizyczna, intelektualna, emocjonalna i moralna; pozytywne poszanowanie prawa, życia i godności wszystkich ludzi; harmonijne życie w domu, w szkole i we wspólnocie; szacunek dla współzależności i jedności całego życia.

Niepowtarzalny charakter EWLSS

Programy EWLSS są wyjątkowe! Metodologię EWLSS podał sam Awatar, Bhagawan Sri Sathya Sai Baba! Edukacja Sathya Sai została nazwana Wedami XXI wieku! Dotychczas na tej planecie nie istniał żaden program holistycznego rozwoju tego rodzaju lub kalibru! Chociaż należy przyznać, że na całym świecie istnieje cały szereg duchowych, społecznych i emocjonalnych programów szkolnych, żaden z nich nie zawiera wszystkich wieloaspektowych holistycznych aspektów rozwoju duchowego, moralnego, akademickiego, intelektualnego, emocjonalnego i fizycznego. Nie mają też niezwyklej pedagogiki i praktyk, które mają bezpośrednie zastosowanie w życiu praktycznym. Nie noszą też imienia Sathya Sai!

Śri Sathya Sai Baba w swojej nieskończonej miłości i współczuciu obdarzył całą ludzkość programem edukacji Sathya Sai w zakresie ludzkich wartości (EWLSS). Jego przesłanie miłości przekracza wszelkie bariery narodowości, religii, pochodzenia etnicznego, kultury, czasu i przestrzeni. Kwintesencja nauk Sathya Sai Baby zawiera się w tych pięciu podstawowych ludzkich wartościach, które są wrodzone w każdym człowieku - prawdzie, właściwym postępowaniu, pokoju, miłości i niekrzywdzeniu. Podskórnym prądem wszystkich tych wartości jest miłość. Miłość w słowach i myślach jest prawdą, miłość w działaniu jest właściwym postępowaniem, miłość w uczuciach jest pokojem, a miłość jako zrozumienie to brak przemocy. Miłość jest największą siłą, która daje ukojenie wszystkim ludziom, a nawet zwierzętom. Praktyka tych pięciu ludzkich wartości pozwala nam żyć w harmonii jako jedna globalna rodzina, widzieć jedność pośród różnorodności i żyć w radości i pokoju, gdziekolwiek jesteśmy.

Będziemy kontynuować rozwój na całym świecie programu edukacji Sathya Sai w zakresie wartości ludzkich, ponieważ niewątpliwie odegra on znaczącą rolę w zapoczątkowaniu Złotego Wieku!

- Autorka jest członkiem Komitetu Edukacji Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai. Jest także członkiem wydziału i koordynatorem krajowym EWLSS Programy Społecznościowe, Instytutu Edukacji Sathya Sai w Stanach Zjednoczonych.

Gdy edukacja nie jest wprowadzana w życie, to jakiż jest pożytek z takiej edukacji? Wszystkie ideały były praktykowane przez studentów starożytności. Nie ma przeciwwskazań do nauki świeckiej edukacji. Ale nie powinieneś zaniedbywać podstawowej wiedzy. Powinieneś poszerzyć swoją miłość. Nie należy jej zawężyć do siebie, gdyż staje się wtedy miłością „skurczoną”. Zapomnieliśmy o starożytnej wiedzy o naszej rzeczywistości i podjęliśmy się pogoni za bezwartościową, przyziemną wiedzą. Musisz ujawnić swoje wewnętrzne uczucia. Wszystko, czego nauczyłeś się z książek, nie jest tak cenne, jak to, czego uczysz się od siebie.

- Baba

Sprawozdanie

Uroczystości w Prasanthi Nilajam

Pielgrzymka wielbicieli z Bihar

Ponad 1000 wielbicieli przybyło ze stanu Bihar, aby wziąć udział w corocznej Parthi Jatrze (pielgrzymce do Puttaparthi) zorganizowanej przez Organizację Sri Sathya Sai Seva w Biharze. W ramach tej pielgrzymki dzieci zrzeszone w Bal Wikas tego stanu zaprezentowały 28 września 2019 r. spektakl taneczny zatytułowany „Bhagawan ki gawahi” (Bóg jako świadek). Przeplatany pięknymi tańcami dzieci, dramat przedstawił, jak Bóg przejawiał się w postaci starego człowieka i dał świadectwo przed sądem, kiedy nieuczciwy i przebiegły pożyczkodawca założył fałszywą sprawę przeciwko Bholi, żarliwemu wielbicielowi Boga. Prosta historia, doskonałe aktorstwo dzieci i dobra charakteryzacja sprawiły, że spektakl był znakomity.

64 lata Szpitala Ogólnego

Szpital Ogólny Sri Sathya Sai w Prasanthi Nilajam obchodził swoją 64 rocznicę 29 września 2019 r. Tematem tegorocznej uroczystości była „Jedność w sewie, boskość w działaniu”.

Program rozpoczął się od śpiewu Wed przez personel Szpitala Ogólnego, a następnie wnikliwego przemówienia jej kuratora medycznego, dr. K. Narasimhana. Stwierdzając, że sewa w boskiej misji Bhagawana była niczym innym jak najwyższą błogością udzieloną personelowi szpitalnemu przez Bhagawana, dr Narasimhan przypomniał, że obchody rocznicy są formą corocznego raportu oceniającego, jak bardzo każdy z nich poprawił się w ostatnim roku. Wybitny mówca zastanawiając się nad tematem tegorocznych obchodów zauważył, że szpital jest świetnym przykładem dla innych, bo pracownicy wszystkich oddziałów pracowali z pełną jednością i z miłością zapewniali pacjentom najlepszą opiekę zdrowotną.

Po tej mowie odbył się program kulturalny składający się z dwóch spektakli przedstawionych przez dzieci personelu szpitala. Pierwszym z nich był iskrzący taniec w wykonaniu dwóch maluchów, Kumari Jandyala Sai Shree Mohana Hansika i Kumari Jagruti, a drugim był wspaniały koncert muzyki karnawałowej w wykonaniu Sarvepalli Sisters, Kumari Navamallika Shreya i Kumari Honey Rajalakshmi.

Następnie nastąpił boski dyskurs Bhagawana, w którym podkreślił on znaczenie jedności głowy, serca i dłoni, aby osiągnąć równowagę i uwolnić się od chorób. Żałując, że dzisiejszy człowiek stracił świadomość społeczną, Bhagawan podkreślił, że człowiek powinien porzucić egoizm i służyć bezinteresownie społeczeństwu.

Sri Kriszna Kripasagaram

Mitologiczny spektakl zatytułowany „Sri Kriszna kripasagaram” (Kriszna, ocean współczucia) został zaprezentowany w ramach obchodów Dewi Nawaratri 30 września 2019 r. Wykonany przez uczniów Śri Sathya Sai Gurukulam English Medium School w Rajamahendravaram, dramat ten pokazał, jak Pan Kriszna i Balarama przywrócili do życia syna swojego guru Sandipani w ramach guru daksziny (ofiary dla guru) po ukończeniu edukacji pod jego opieką. Spektakl przeplatany pięknymi tańcami studentów ukazał boską chwałę Pana Kriszny i jego wszechmoc, jak opisano to w tekstach mitologicznych.

Pielgrzymka z dystryktu Namakkal

Duża grupa wielbicieli z dystryktu Namakkal w Tamil Nadu wzięła udział w pielgrzymce do Prasanthi Nilajam zorganizowanej przez Organizację Sri Sathya Sai Sewa w tym stanie w dniach 11 i 12 października 2019 r. W jej ramach słynny wokalista dr Sirkazhi Sivachidambaram zaprezentował program muzyczny - 11 października 2019 r. Kompozycje wykonane przez utalentowanego piosenkarza to „Om namah Śiwaja, Śiwaja namah Om”, „Panduranga witthale, witthale bhadžo” i

kilka poruszających duszę kirtanów.

Pielgrzymka młodzieży Sai z Karnataki

Około 2000 młodzieży Sai przybyło w dniach 11-12 października 2019 r. na dwudniową pielgrzymkę do Prasanthi Nilajam na motocyklach z 33 na 36 okręgów Karnataki pokonując dystans prawie 450 km. Ponad 1000 osób wśród młodzieży Sai (dziewcząt) również wzięło udział w tej pielgrzymce.

Z okazji tej wyjątkowej pielgrzymki w Sai Kulwant Hall, 12 października 2019 roku zaprezentowano program, który rozpoczął się wraz z wejściem wielkiej procesji młodzieży Sai do Sai Kulwant. Inspirującą mowę wygłosił Śri Nagesh G. Dhakappa, prezes Organizacji Sri Sathya Sai w stanie Karnataka. Opowiadając o wydarzeniu, kiedy Bhagawan przekazał padanamaskar około 5000 wielbicielom, wybitny mówca stwierdził, że Bhagawan miał tyle współczucia i miłości, szczególnie dla młodzieży, że powiedział: „To ciało jest przeznaczone dla moich wielbicieli”. Następnie odbyła się kolejna mowa koordynatora ds. młodzieży w Karnatace, Śri Rajasekhara Reddy'ego, który stwierdził, że najlepszym sposobem transformacji jest bezinteresowna służba i poświęcenie. Poradził młodzieży, aby przyswoiła te cnoty i służyła boskiej misji Bhagawana.

Następnie Młodzież Sai z Karnataki zaprezentowała bogaty program muzyczny zatytułowany „Hum tere hain Sai”. Począwszy od pieśni modlitewnej do Pana Ganeszy „Szaranu siddhi Winajaka” (Schronię się w Panu Ganeszy, dawcy dobrodziejstw), śpiewali wiele piosenek, w tym „Humko tumhare pjar ne džina sikha dija” (Twoja miłość nas nauczyła żyć prawdziwym życiem), „Bho Szambho Śiwa szambho swajambho” (Śiwa, samo-urodzony). Swoją prezentację zakończyli piosenką przewodnią „Hum tere hain Sai” (Sai, jesteśmy twoi).

Dzień Deklaracji Awatara

Dzień Deklaracji Awatara, upamiętniający wydarzenie 20 października 1940 r. w Urawakondzie, kiedy Awatar kalijugi, Bhagawan Sri Sathya Sai Baba ogłosił swą misję, jest pamiętnym dniem dla całej ludzkości.

Ponad 450 kobiet - absolwentek Instytutu Wyższego Nauczania Sri Sathya Sai przybyło, aby świętować w tym ważnym dniu w Prasanthi Nilajam i ofiarować wdzięczność swojej Matce Sai, która obdarzyła ich miłością i opieką podczas nauki w jej instytucjach edukacyjnych.

Program poranny 20 października 2019 roku rozpoczął się o godzinie 8 od śpiewania hymnów wedyjskich przez absolwentów. Wielka procesja przybyła do Sai Kulwant Hall prowadzona przez zespół Nadaswaram i orkiestry dęte, a następnie grupę absolwentów niosącą portret Bhagawana z Purnakumbham. Następnie odbyła się grupowa recytacja Sri Sathya Sai Nawaratnamala (Dziej dziej hej Sathya Sai Maheswara), a potem Asztottaraszata Namawali Bhagawana.

Następnie odtworzono film wideo z dyskursu Bhagawana, w którym Bhagawan opowiedział historię swojej wizyty w Hampi, gdzie usunął wątpliwości swego brata Seszamy Radżu, pojawiając się w sanctum sanctorum świątyni, będąc jednocześnie także na zewnątrz.

Program wieczorny rozpoczął się od wspaniałego pokazu muzyki zespołu absolwentów. Następnie odbył się pokaz filmu dokumentalnego, który podkreślał miłość, współczucie i boską chwałę Bhagawana. Ostatnim punktem programu był koncert muzyczny przeplatany opowieściami o doświadczeniach i interakcjach absolwentów z Bhagawanem, które pokazały ich miłość i wdzięczność. Niektóre z piosenek wykonanych przez absolwentów to: „Prema ku rupai nilaczina Sai ki swagatam su swagatam” (Przybywaj do Jedynego, który jest uosobieniem miłości), „O nestama prijamaina bandhama” (O mój najdroższy przyjacielu), „Bhadzore Sai nam bhadzore” (Śpiewaj imię Sai).

Edukacja powinna przynosić korzyści społeczeństwu

Jeśli edukacja nie jest wykorzystywana dla dobra społeczeństwa, to wcale nie jest edukacją. Człowieka można nazwać prawdziwie wykształconym tylko wtedy, gdy jego edukacja przynosi ludziom korzyści i staje się on odbiorcą ich miłości. Nie wystarczy tylko zdobyć wiedzę książkową; należy kultywować wszystkie cnoty i osiągnąć najwyższą mądrość. Prawdziwa edukacja to taka, która obdarza człowieka bogactwem moralności, duchowości i charakteru. Celem edukacji nie jest jedynie utrzymanie ciała; powinna również zapewniać poszerzenie umysłu i uczynić człowieka doskonałym i cnotliwym.

- Baba

Tłum. Grzegorz Leończuk, Bogusław Posmyk

